

Ibanez has decades of accumulated knowledge and has been evolving guitar making for a long time. From A to Z, the AZ series carries with it all of the hallmarks of these tried and tested Ibanez qualities. The AZ series represents the future of guitar playing.

Roasted 1pc Maple Neck and Fretboard Alder Body/Seymour Duncan® Hyperion-7™ Pickups Gotoh® T1872S tremolo bridge

JEFF LOOMIS ARCH ENEMY

ALL-NEW PRO SERIES SIGNATURE KELLYM ASH

TTTTT

trademarks of Jack

©2020 JCMI. Jackson®, KellyTM and

Cackeron.®

JACKSONGUITARS.COM

Citalist

31e jaargang nr. 360 - maart 2021

Gitarist is een uitgave van Uitgeverij De Inzet b.v.

Adres voor redactie en administratie:

Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Bezoekadres: Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam Tel. 020 675 5308, info@gitarist.nl, www.gitarist.nl

ABN Amro: 55.87.32.720

Hoofdredactieteam: Erk Willemsen (algemeen), Co Koenen (adjunct), Steven Faber (tests),

Kevin Pasman, Chris Dekker Eindredactie: Co Koenen

Overige redacteuren: Michiel Roelse

Gitarist.nl: Klaas Jan Stol

Verder werkten mee aan dit nummer: Trevor Curwen, Hein van Dongen, Dave Everley, Nick Guppy, Pat Heath, Jonathan Horsley, Sascha Meijer, Jonny Scaramanga

Vormgeving: Nils Jonkers (LandGraphics)

Uitgever: Erk Willemsen

Sales & Marketing: Ronald Willemsen
Bladmanagement & Traffic: Gilles Graafland
Advertentieacquisitie: Ronald Willemsen,

Ollie Schmitz, Erk Willemsen Keijser 18 Mediaproducties, tel. 020-6755308, ads@k18.nl

Boekhouding: Mirjam Berendse, gitaristfactuur@uitgeverijdeinzet.nl

Druk- en bindwerk: Veldhuis Media, Raalte
Distributie voor Nederland: Betapress, Gilse
Distributie voor België: AMP, Brussel
Licentie: Future plc., Bath, UK

Niets uit deze uitgave mag in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën of enige andere manier, worden verveelvoudigd of opgeslagen, zonder voorafgaande toestemming. Zonder schriftelijke goedkeuring is het niet geoorloofd dit blad op te nemen of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille. De uitgever behoudt zich het recht voor advertenties zonder opgaaf van redenen te weigeren. ISSN 0928-8007

© 2021 Alle rechten voorbehouden

GITARIST verschijnt 12 x per jaar

• losse nummers € 7,50

(we verzenden zonder verzendkosten binnen de Benelux - buiten de Benelux komen er extra verzendkosten bij)

- proefabonnement 2 edities € 15,50
- jaarabonnement € 69,90
- tweejaarabonnement € 129,50

GITARIST digitaal

Voor iOS en Android via de all you can read abonnementen van Readly en Magzine.

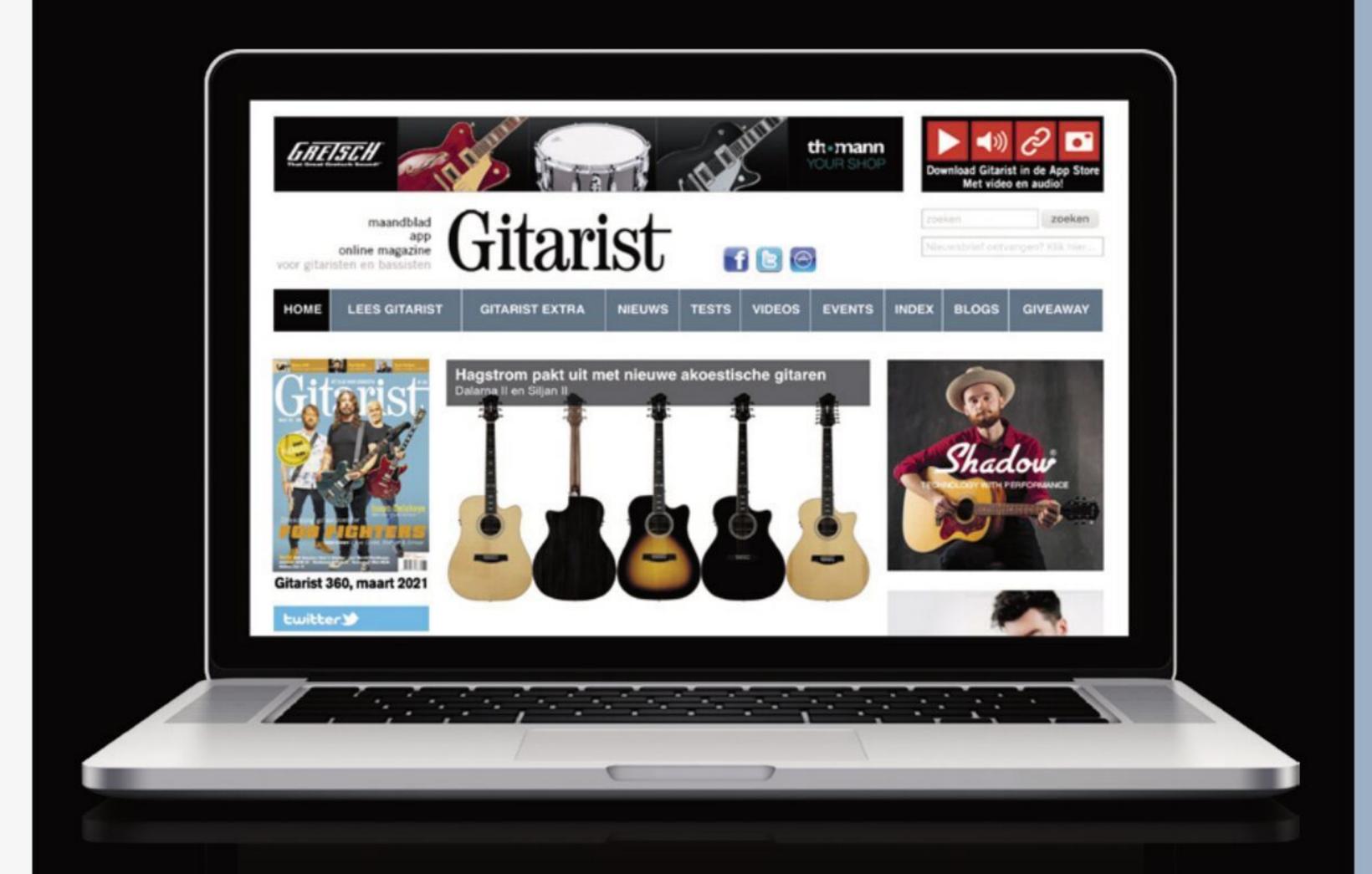
Via Readly ook te lezen via je webbrowser. Bij Magzine kan je Gitarist ook los downloaden: € 3,49 en gunstige abonnementsprijzen.

Abonnementenadministratie:

Mirjam Berendse abo@gitarist.nl, 020 675 5308 Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Coverfoto: Jen Rosenstein

G EXTRAONLINE

ONZE WEBSITE GITARIST.NL

Op Gitarist.nl bieden we véél extra's als toevoegingen aan het blad, meer dan 400 testrapporten, plus natuurlijk véél nieuws.

GITARIST EXTRA

In de sectie Gitarist Extra op Gitarist.nl vind je allerlei extra's bij de artikelen in het blad:

- video's bij de nieuwsitems video's bij de producttests
- audio bij de workshops uitgebreider versies van korte artikelen in het blad

www.gitarist.nl/extra

GITARIST TESTS

We hebben meer dan 400 testrapporten die eerder in Gitarist verschenen zijn downloadbaar als pdf op de site staan!

www.gitarist.nl/tests/

GITARIST DIGITAAL LEZEN

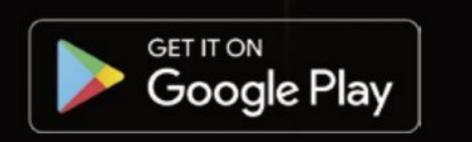
Je kunt er ook voor kiezen Gitarist digitaal te lezen, op tablet, smartphone of zelfs op je computer. Dit zijn onze mogelijkheden:

MAGZINE.NU - READLY:

Je kunt Gitarist lezen via de tijdschrift-apps Magzine en Readly, geschikt voor iPad, iPhone en Android tablets en smartphones. Bij Magzine.nu kost de editie € 3,49. Bij Readly kun je alleen een totaal-abonnement nemen waarmee je voor € 9,99 per maand álle tijdschriften kunt lezen op dat platform, en dat zijn er duizenden. Readly kun je ook via de webbrowser op je pc of Mac lezen.

NUMMER 360 | MAART 2021

G GITARISTINHOUD

We blikken terug en vooruit in dit nummer. Terug met de uitslag van de **Gitarist Poll Awards**, de artiesten en producten die jullie, de lezeres, het beste vonden in 2020. Vooruit met deel 2 van **Nieuwe gear voor 2021** én een verslag van de online editie van **Eurosonic Noorderslag**. Verder twee grote interviews. Met **Foo Fighters**, waarin alle drie de gitaristen, **Dave Grohl**, **Pat Smear** en **Chris Shiflett**, aan het woord komen, en met **Epica's Isaac Delahaye**. Ook praten we met YouTube-gitarist **Paul Davids** over zijn gebruik van **Ableton Live**, waarbij we ook de belangrijkste punten van de nieuwe versie 11 bespreken. Andere tests deze maand: twee mooie en betaalbare solidbody's van **FGN**, twee vernieuwde dreadnoughts van **Ibanez**, een prima all-tube gitaarcombo van basmerk **Ashdown** en een Plexi en treblebooster in één pedaal van **Carl Martin**.

Features

- 44 Gitarist Poll Awards
- 62 Eurosonic Noorderslag

Interviews

- 40 Paul Davids
- 50 Foo Fighters
- 58 Isaac Delahaye

Tests

- 26 FGN Boundary Iliad & Odyssey
- 30 Ashdown AGM-5C
- 34 Ibanez AAD140 & AAD300CE
- 39 Carl Martin PlexiRanger
- 40 Ableton Live 11

- 42 Groovetech Mini-Multi
- 42 Rockboard PedalSafe

Workshops

- 64 Niks dan licks
- 66 Jamtrack: shuffle-blues

Diversen

- 6 Input: nieuws en rubrieken
- Mijn gitaarwereld: Scott Gorham

Servicedesk

- 71 Events
- 72 Abonnementsaanbiedingen

Balans

tel je bent een getalenteerde jonge muzikant en muziek maken is je lust en je leven.

Je komt steeds verder, volgt misschien een muziekopleiding en op een gegeven moment kun je leven van je muziek.

Het is gelukt en je bent succesvol!

Maar... er vindt vrijwel ongemerkt ook een verschuiving plaats. Ten minste twee dingen zijn veranderd: je bent je liefste hobby kwijt (dat is nu werk geworden) en je móet nu muziek maken en *in the picture* blijven omdat je er financieel van afhankelijk bent. En daar ben je, in deze tijd dat je als beroepsmuzikant ook ondernemer bent, zelf verantwoordelijk voor.

Nu zijn de promotiemogelijkheden met platforms als YouTube, Instagram en Spotify nooit beter geweest, maar dat het moeilijk kan zijn een gezonde balans te vinden als je niet alleen muzikant, maar ook opnametechnicus, cameraman, editor en manager bent, zagen we afgelopen maand aan Mateus Asato. Deze Instagram-gitarist bij uitstek heeft niet alleen zijn account verwijderd, maar gaf aan op dit moment geen enkele behoefte te hebben aan gitaarspelen. Hij zegt verder dat door sociale media muzikanten misschien beter zijn geworden in het maken van perfecte video's, maar dat we de essentie van muziek - de interactie met andere muzikanten - lijken te verliezen.

Dat is wel iets om over na te denken. Laten we hopen dat Mateus zijn balans terugvindt. Dan komt vast ook weer de inspiratie om, in interactie met anderen, de prachtige muziek te maken waar hij het unieke talent voor heeft.

Steven Faber steven@gitarist.nl

Signature voor Julian Lage

p de laatste NAMM show, meer dan een jaar geleden, was hij achter een gordijntje al te zien, maar nu is hij dan officieel uitgebracht: de Collings 470 JL, na de OM1 JL de tweede signaturegitaar voor de virtuoze Julian Lage.

Voor wie Lage niet kent: hij begon ooit als gitaarwonderkind en tegenwoordig is hij niet alleen een uitmuntend gitarist, maar ook een bandleider en componist die diverse Grammy-nominaties ontving.

Na de akoestische OM1 JL, komt Collings nu met een elektrische gitaar voor de meestergitarist. De 470 JL is volledig hol, maar heeft een zogenaamd trestle block ter versteviging. Iets wat je ook bij holle Gretsches terugziet. De body is van mahonie met een esdoorn top, terwijl de hals van mahonie is met een ebben toets.

De Ron Ellis Ellisonic elementen - die een beetje aan de DeArmond elementen op sommige Gretsch gitaren doen denken - zijn aangesloten op DiMarzio potmeters en op de body zien we een Bigsby vibrato. www.collingsguitars.com • www.tfoa.eu

Trukendos

Het nieuwe zakapparaatje van Boss zit boordevol mogelijkheden.

Niet alleen doen gitaarmerken er alles aan om
zoveel mogelijk kwaliteit en
features in compacte apparaten
samen te brengen, maar ook
moet alles wat we gebruiken om
te oefenen met elkaar kunnen
communiceren. Laat dat nou net
zijn waar de nieuwe Boss Pocket
GT in uitblinkt...

Het is al indrukwekkend dat een zakformaat modeler 108 verschillende sounds kan ophoesten, maar deze sounds komen ook nog eens rechtstreeks uit de Boss GT sound engine. Daarbij is het een audio-interface én kan de Pocket GT verbinding maken met je telefoon zodat je via de Boss Tone Studio-app kunt meespelen met YouTube-video's. Zo wordt de audio gestreamd naar de Pocket GT, vanwaar je het afspelen kunt bedienen. Je kunt zelfs solo's uit de muziek filteren om zelf die plaats in te nemen.

Modeling

In de eerste plaats is de Pocket GT een versterkermodeler/multieffect met kwaliteitsgeluiden uit de GT-reeks.

Aansluitingen

De Pocket GT is een usb-audiointerface en hij heeft bluetooth aan boord zodat audio van onder andere YouTube-video's samen met je gitaarsignaal naar je hoofdtelefoon gestuurd kan worden.

Formaat

Hij is klein en kan op batterijen werken, dus ideaal om overal mee naar toe te nemen.

www.boss.info/nl

G D'ADDARIO XS

De nieuwe XS snaren die D'Addario heeft gepresenteerd hebben een extreem dunne coating gekregen die maar een tiende van de dikte van een menselijke haar heeft. Dit beschermt de gewonden snaren tegen corrosie zonder de klank te dempen. Daarbij hebben ze de sterke kerndraad van de NYXL snaren. De onomwonden snaren zijn gemaakt met de Fusion Twist-technologie voor een grote breekweerstand. De XS snaren zijn vanaf april 2021 beschikbaar in fosforbrons voor akoestische gitaar. Ook zijn er sets voor 12-snarige akoestische gitaar en mandoline, alles in de gebruikelijke snaardiktes. www.daddario.com

G REAMP JE PEDALEN

Voor DI's, reamp-kastjes en versterkersplitters is Radial al jaren de eerste keuze van live-engineers en studio's. Op de virtuele NAMM van 2021 komt het merk onder andere met de EXTC-Stereo. Dit Reamp-kastje maakt het mogelijk elk opgenomen audiosignaal door je stereo effectpedalen te halen. Met de send- en receive-regelaar stel je de levels optimaal in en de blendregelaar geeft je de controle over de mate waarin het effect wordt toegevoegd. Ten slotte zijn er een faseschakelaar en een schakelaar waarmee je de effectloop (de) activeert, zodat je de audio met of zonder effect kunt horen. www.radialeng.com

MAYBACH CUSTOMSHOP

In januari 2021 startte het Duitse Maybach met zijn customshop. Maybach bouwt zijn eigen versies van de klassieke modellen die we allemaal kennen. De gitaren worden in Europa gemaakt en naast de bouwmaterialen en kwaliteitselektronica gaat veel aandacht uit naar al dan niet subtiel verouderde afwerkingen, die de instrumenten een authentieke uitstraling geven.

De nieuwe customshop zal worden geleid door de Duitse boetiekbouwer Nick Page, die - vooral in Duitsland - veel naam heeft gemaakt met zijn eigen vintage geïnspireerde modellen. www.maybach-guitars.de

Nieuwe gear voor 2021 - deel 2

In de vorige Gitarist kon je het eerste deel lezen van al het productnieuws dat traditiegetrouw aan het begin van het jaar wordt gepresenteerd. Normaal gesproken hebben we daar de NAMM show voor, maar die was dit jaar alleen virtueel te bezoeken onder de naam Believe In Music. Veel merken gebruikten dit moment om via deze online show of via eigen kanalen hun nieuws te presenteren. Trends die we daarbij zien hebben alles te maken met de situatie waarin de wereld nu zit. Zo zijn er veel akoestische gitaren, al dan niet met een kleinere body, en oplossingen om thuis elektrisch te kunnen spelen, te beginnen met...

Blackstar. Dat komt met een nieuwe versie van de ID:CORE oefenversterkers. Deze V3-editie, beschikbaar in 10-, 20- en 40-watt versie, heeft alles wat je als gitarist in deze tijd nodig hebt: een aantal goede versterkermodellen en effecten, aanpasbaar met editingsoftware, weergegeven in een wijd stereobeeld. Daarbij werkt hij ook als usb-audio-interface en kun je naar je telefoon streamen voor het maken van gitaarvideo's of -livestreams. www.face.be

De nieuwe OC-05 en RC-500 op de hielen volgend presenteert **Boss** drie nieuwe pedalboards en twee nieuwe clip-on tuners. De drie nieuwe kofferpedalboards

bieden een oplossing voor kleine en middelgrote set-ups. Zo passen in de BCB-30 drie Boss pedalen. De BCB-90X is al een stuk groter en heeft een voeding aan boord, net als kabelgootjes en geïntegreerde aansluitingen. Met de BCB-1000 levert Boss een aluminium pedalboard af met bijbehorende rolkoffer in handbagage-formaat. Hij is niet voorzien van een voeding, maar heeft wel geïntegreerde aansluitingen aan de voorkant. www.boss.info/nl

Breedlove heeft zijn in Amerika gemaakte Premier Series vernieuwd. Zij- en achterkant zijn steeds van palissander gemaakt, terwijl je voor de top kunt kiezen uit redwood of sitka of adirondack sparren. Elke versie is beschikbaar in de drie bodyvormen (concerto, concert en concertina) en is voorzien van een LR Baggs EAS VTCsysteem. www.musik-meyer-benelux.com

Charvel presenteert heel wat nieuwe gitaren (waaronder ook aardig wat linkshandige modellen) in zijn Pro-Mod-serie. Alle nieuwe DK's (vernoemd naar het Dinky-model dat oorspronkelijk van Jackson komt) hebben een ergonomisch afgeronde hiel en onderste hoorn, Seymour Duncan pickups en een Gotoh tremolo.

Wil je een Floyd Rose, dan kun je je hart ophalen aan de nieuwe San Dimas super-

strats met compoundtoets op de met koolstof verstevigde hals. In de So-Cal-reeks met slagplaat vinden we nieuwe single- en doublecut-modellen met mooie afwerkingen. Een Egg Blue superstrat, iemand?

Zeer chic is de nieuwe MJ DK24, die teruggaat naar de tijd dat de Charvel gitaren in Japan werden gemaakt. Hij heeft een transparante afwerking over de notenhouten top, goudkleurige hardware en een combinatie van Seymour Duncan elementen in HSH-configuratie. www.charvel.com

Van **Córdoba** komen twee nieuwe gitaren uit. De Fusion 5 Jet is een nylonsnarige (podium)gitaar voor de gitarist die voornamelijk staalsnarige gitaar speelt. Dus zien we een smalle hals met een toets die een 16-inch radius heeft, een body met cutaway en een ingebouwde Fishman Sonitone pickup.

De Mini II Padauk is een nylonsnaar die een slag kleiner is dan normaal en ook nog eens een smalle body heeft. Daarmee is het een ideale gitaar voor op de bank of, als het weer mag, op reis. Zoals de naam al enigszins aangeeft zijn zij- en achterkant van padouk terwijl voor de top massief sparren is gebruikt.

www.cordobaguitars.com

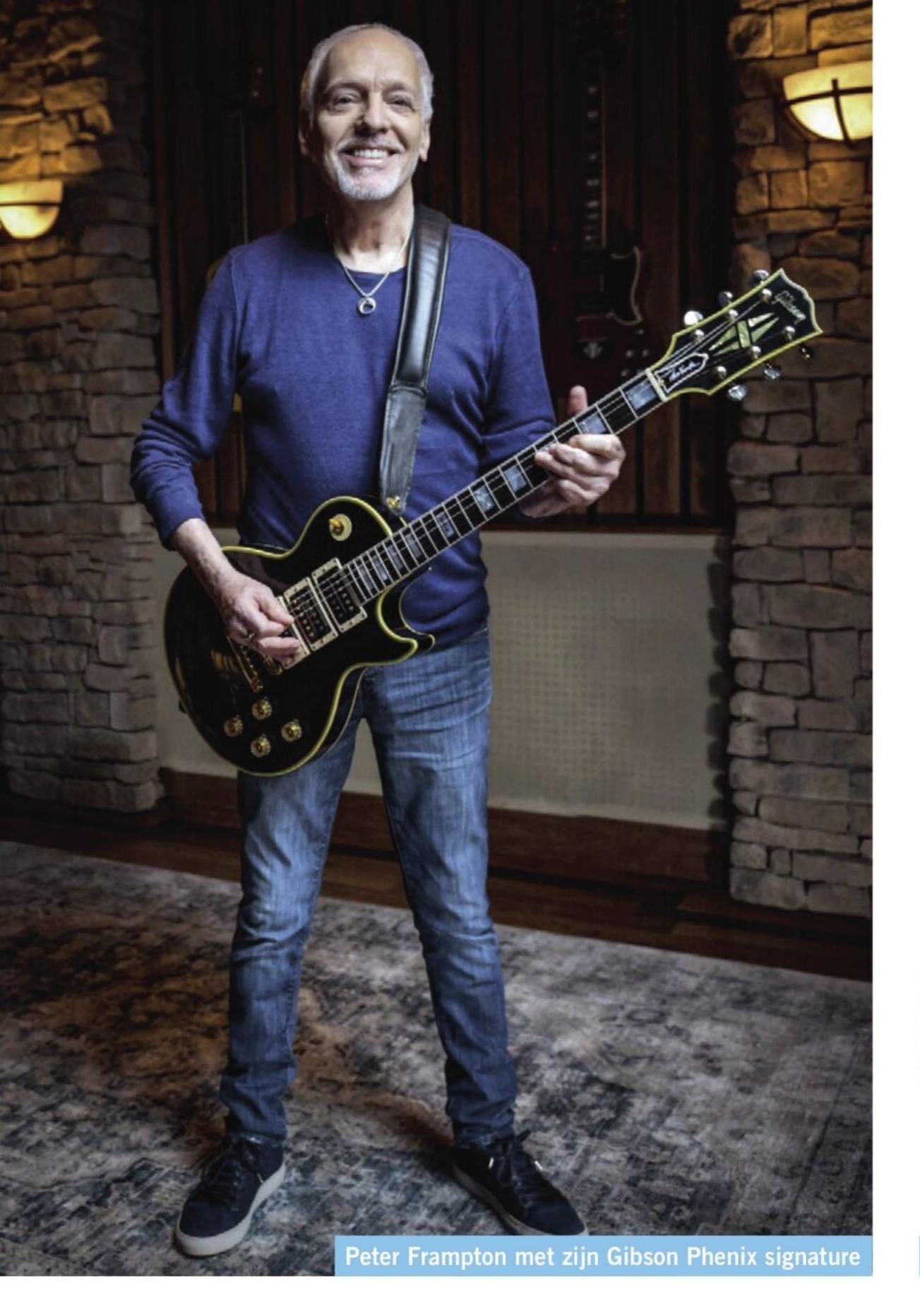
D'Angelico, het bijzondere merk uit New York, heeft veel nieuws te bieden op zowel akoestisch als elektrisch gebied. Zo is de Bedford SH, voorheen alleen te verkrijgen als Deluxe Limited Editionmodel, nu ook beschikbaar in de Premier Series. Het model met het grote f-gat heeft drie Duncan Designed elementen: enkelspoelers in hals- en middenpositie, aangevuld met een minihumbucker bij de brug.

De Premier Series LS is de zeer betaalbare instapreeks van akoestische D'Angelico gitaren. Alle vijf de modellen zijn nu verkrijgbaar in *aged mahogany*. Heerlijk vintage en ideaal voor deltablues!

De Excel Series is op veel details verbeterd. In deze reeks (half)holle gitaren debuteert de Excel 59: een prachtige hollowbody, gebaseerd op een origineel model van meesterbouwer John D'Angelico. www.dangelicoguitars.com

Wat krijg je als je aan een reverb een octave/pitchshifting-effect toevoegt? De EarthQuaker Devices Astral Destiny. Dit pedaal heeft acht verschillende reverbtypes, al dan niet met een lager en/of hoger octaaf erbij en al dan niet modulerend in toonhoogte. Je kunt acht presets opslaan en een expressiepedaal aansluiten voor het bedienen van diverse parameters. Met de stretch-voetschakelaar ingedrukt verdubbel je de uitklinktijd van de reverb. www.earthquakerdevices.com

Epiphone Prophesy-collectie, maar er is meer nieuws want Heart-gitariste Nancy Wilson krijgt een signaturemodel met de Fanatic, gebaseerd op de Gibson Nighthawk, die voor het eerst in 1993 uitkwam. De Fanatic heeft een mahonie body met esdoorn top afgewerkt in Fireburst Gloss. Bij de brug zien we een schuin geplaatste ProBucker en bij de hals een Firebirdvariant van de ProBucker. Een vijfwegschakelaar geeft je diverse klanken. www.epiphone.com

8-snarige bariton: Guild BT-258E Deluxe

Met het overlijden van Eddie Van Halen missen we niet alleen een iconische gitarist, maar ook iemand die veel heeft betekend voor gitaargear. En dus brengt **EVH**, het merk dat zijn ontwerpen voor iedereen beschikbaar maakt, in de eerste helft van 2021 een aantal producten uit ter nagedachtenis aan Eddie. De 5150-serie bevat een aantal superstratmodellen met afhangende *honey stick*-kop, compoundradius, Wolfgang humbuckers, Floyd Rose brug met D-Tuna en killswitch.

Op de killswitch na vind je veel van dezelfde eigenschappen op de Wolfgang Specials, die natuurlijk wel een andere body en kop hebben. Deze gitaren zijn ook als meer betaalbare Wolfgang WG Standard verkrijgbaar. www.evhgear.com

Ook **Gibson** kwam vorige maand al aanbod met een nieuwe Slash Les Paul en de Gene Simmons lijn. Maar er zijn meer signaturemodellen die het vermelden waard zijn. Wat te denken van de customshop Phenix Peter Framptom Signature? Volgens Frampton *the real deal* en zelfs iets lichter dan het origineel.

Akoestische signatures zijn er voor Orianthi, Noel Gallagher en ter nagedachtenis van Tom Petty. Het Gallagher-model is een J-150, terwijl de Petty en Orianthi gitaar zijn gebaseerd op een J-200. Dan is er nog de Kirk Douglas SG signature, die opvalt door zijn drie humbuckers die ook enkelspoels geschakeld kunnen worden.

Ten slotte noemen we de nieuwe Gibsonapp, beschikbaar voor Android en iOS. In de app vind je een stemapparaat, gitaarmethode, jamtracks, Gibson TV en een Virtual Guitar Tech. www.gibson.com

Guild gaat het nieuwe jaar in met drie nieuwe jumbomodellen. De F-240E is een betaalbaar model met een massief sparren bovenblad, een gebogen maho-

advertentie

nie achterblad voor een goede projectie en Fishman elektronica. De BT-420E is een baritonjumbo, gestemd van B tot b. Ook de derde jumbo is een bariton, maar dan een 8-snaar. De BT-258E Deluxe heeft namelijk een tweede octaafsnaar naast de A- en D-snaar. Ook hier zien we een gebogen achterblad, maar dit keer is het van palissander. www.gitaarbizz.nl

Ook **Ibanez** houdt altijd wat verrassends achter de hand voor de NAMM show, nadat ze op 1 januari het meeste nieuws al naar buiten brengen. Dit keer was dat de AZSserie met daarbij het Josh Smith en Lari Basilio signaturemodel. Brachten ze enkele jaren geleden de AZ superstrats uit, nu komt daar een nieuw model naast: de supertele! De singlecutbody heeft de contouren van een Strat en een afgeronde hiel. Hij is verder voorzien een Seymour Duncan singlecoil in de brug en een minihumbucker bij de hals. Dankzij de extra minischakelaar heb je de beschikking over vijf elementcombinaties.

Het Josh Smith-model, de FlatV1, is een traditioneler variant van de AZS met ook een enkelspoelselement bij de hals en een body zonder ergonomische afschuiningen, terwijl Lari Basilio juist heeft gekozen voor een HSS elementconfiguratie in combinatie met een tremolo, gouden hardware en paarse body met witte binding.

Op akoestisch gebied krijgt Jon Gomm een signature, natuurlijk helemaal toegespitst op zijn percussieve speelstijl. Daarom heeft de gitaar een asymmetrische body en een geavanceerd Fishman pickupsysteem met twee uitgangen.

www.hoshinoeurope.com

Zoek je een nieuwe **Jackson**, dan heb je keus genoeg, want in zowel de Pro-serie als de X-serie met opvallende afwerkingen en de betaalbare JS-lijn zijn er veel nieuwe Dinky-, Rhoads-, Soloist-, King- en Kelly-modellen. Net als bij Charvel zien we ook hier een MJ-lijn die teruggrijpt op Jacksons die zo'n dertig jaar geleden uit Japan kwamen. Misschien wel het meest opvallende model is de signature van Marty Friedman. Verrassend genoeg is dit een relatief betaalbaar model, maar je steelt absoluut de show met zijn paarse 'gebroken spiegel' top. **www.jacksonguitars.com**

Pigtronix uit New York is een smaakmaker in pedalenland. Het merk gaat met
de huidige trend van kleine pedalen mee
en komt met een trio microversies. De drie
analoge micropedalen zijn de Space Rip
(pulse-width-modulating synthpedaal), de
Constellator (gemoduleerde analoge delay)
en de Moon Pool (tremvelope phaser). Hun
kleine formaat betekent maar één ding: je
kunt nog meer pedalen kwijt op je pedalboard! www.pietersmusicalagencies.nl

Joe Bonamassa werkte samen met de **Seymour Duncan** customshop voor de 'Bonnie' Stratocaster pickupset.

De pickups zijn een replica van de elementen in JoBo's hardtail Stratocaster uit

& Bonnie) haar naam in heeft gekrast.
Bonamassa weet het een en ander van gitaarklank en dit is de best klinkende
Strat die hij kent. Voor de elementen zijn de correcte materialen gebruikt uit die periode. De pooltjes zijn van alnico IV magneten en zelfs de elementkapjes zijn exact nagemaakt. Elke set wordt met de hand gemaakt en in totaal zullen er 650 sets verkrijgbaar komen, waarvan 100 gemonteerd in een kant-en-klare slagplaat. www.w-distribution.de

Supro komt met de Delta King-collectie met drie kleine buizencombo's met een cool uiterlijk en warme sound. Ze zijn ideaal voor kleine gigs, maar natuurlijk vooral voor in de studio. De Delta King 8 is een moderne versie van de versterkers met een laag wattage die Supro in de jaren vijftig bouwde. Het is een klasse A-versterker met één 12AX7 buis en een 8-inch speaker. Met slechts 1-watt buizengeluid krijg je een heerlijke distortion. Je kunt met de combo een (eind)versterker aandrijven of hem rechtstreeks op een audio-interface aansluiten. De Delta King 10 haalt 5 watt uit de extra 6V6 eindbuis en heeft een veergalm, EQ en boost. De Delta King 12 is de grootste van de drie met een 12-inch speaker en 15-watt vermogen. Deze amp heeft een wat rauwer, Brits geluid.

www.pietersmusicalagencies.nl

Taylor Guitars introduceerde afgelopen oktober de Grand Theater met zijn nieuwe

compacte bodyvorm. Nu zien we dit jonge model terugkomen in twee duurdere varianten.

Met de GT 811e verschijnt de Grand Theater, bedoeld als model dat een compacte bouw combineert met een groot geluid, in Taylors 800-serie met een in hoogglans lak afgewerkte sitka sparren top en palissander zij- en achterkant. De toets is van ebben en de gitaar is natuurlijk voorzien van Taylors ES2 Expression System. Prachtig is ook de GT K21e, waarvan de hele body uit koa is opgebouwd, gespoten in een subtiele burst. De binding en de sierlijke inleg in de ebben toets zijn van esdoorn. De K21 is uitgerust met Gotoh Mini 510 mechanieken in antique gold en ook deze gitaar heeft het ES2-systeem. www.taylorguitars.com

Studiogigant Universal Audio brengt voor het eerst drie gitaarpedalen uit: de Golden Reverberator, Starlight Echo Station en Astra Modulation Machine. De drie effectpedalen hebben alle eenzelfde opbouw met volledige stereo aansluitingen, zes regelaars, drie minischakelaars en twee voetschakelaars. Elk pedaal heeft drie klanken (simulaties van vintage effecten), is true bypass, heeft een analo-

ge verbinding tussen in- en uitgang voor het droge signaal, kan presets opslaan en biedt de mogelijkheid om andere algoritmes te downloaden.

De Golden Reverbarator heeft simulaties van 50's studio-plaatgalm, 60's veergalm en vintage digitale reverb. De regelaars zijn voor decay, predelay, mix, bass, treble en mod. Met de Starlight Echo Station haal je de delayklanken in huis van een EP III tapedelay, een bucket brigade-delay (denk Deluxe Memory Man) en het digitale Precision. Er is een draaischakelaar voor de onderverdeling en verder regelaars voor delay, feedback, mix, mod en color. Bij de Starlight kun je kiezen voor gebufferde bypass (voor doorklinkende delays als je 'm uitzet) of true bypass.

De Astra Modulation Machine biedt je flanger-, chorus- en tremolo-effecten. Naast speed, depth en intensity heeft hij regelaars voor shade, shape en mode.

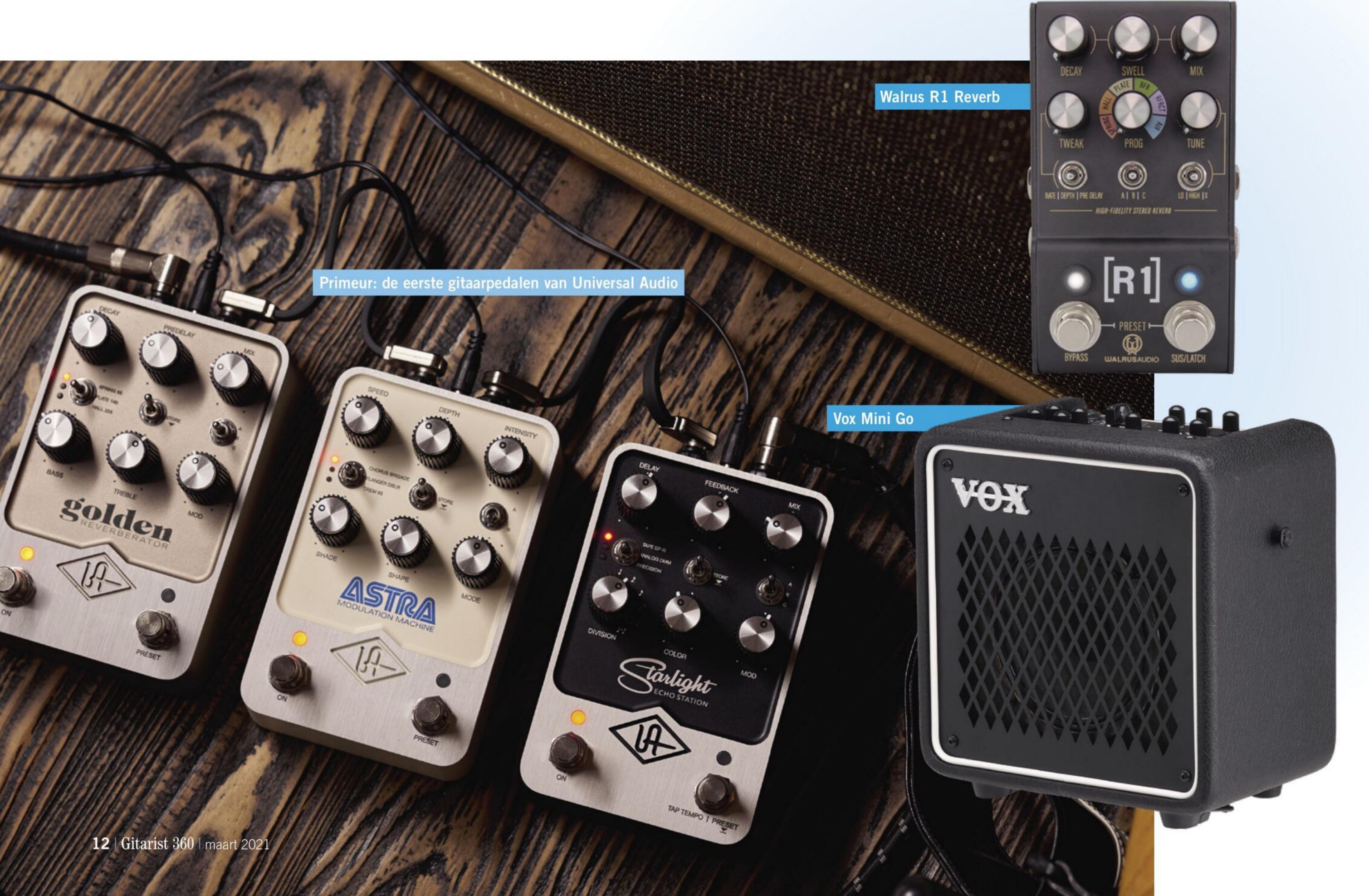
www.uaudio.com

Vox komt met twee producten voor iedereen die thuiszit. De Mini Go-serie versterkers bestaat uit drie modellen van respectievelijk 10, 20 en 40 watt. Deze oefenversterkers zijn compact en kunnen op een accu werken. Ze hebben de klan-

ken uit de vorig jaar geïntroduceerde Cambridge50 combo en beschikken ook over een ingebouwde drummachine en looper.

Voor wie helemaal stil wil oefenen zijn er de nieuwe VGH hoofdtelefoons. Vox bracht jaren geleden al de Amplugs uit, die je klassieke versterkersounds geeft als je 'm in de gitaar plugt en een hoofdtelefoon aansluit. Waarom dat niet direct in een hoofdtelefoon inbouwen? Dat is nu gebeurd, alleen met de techniek van nu. Je kunt kiezen uit de modellen AC30, Rock en Bass. Naast de versterkersounds kun je ook effecten toevoegen en via de aux-ingang kan een telefoon worden aangesloten als je met muziek wilt meespelen. Ze zijn gemaakt door Audio-Technica en kunnen natuurlijk ook dienstdoen als standaard hoofdtelefoon. www.voerman.nl

Vorig jaar introduceerden **Walrus Audio** de D1 Delay, het eerste pedaal uit de Mako Series, die een combinatie biedt van hoogwaardige sounds, veel mogelijke klankvariaties en de optie om presets op te slaan. Een serie van één pedaal is geen serie, dus was het hoog tijd om meer pedalen toe te voegen. En dat doet Walrus Audio met de R1 Reverb en de ACS1 Amp + Cab Simulator.

ALL-NEW G5222 ELECTROMATIC® DOUBLE JET™ BT WITH V-STOPTAIL

De R1 heeft zes reverbtypes van studiokwaliteit aan boord die je kunt aanpassen en opslaan in een van de negen presets (128 als je met midi werkt). De ACS1 geeft je de klank van drie versterkers (Fullerton, London, Dartford) met zes bijbehorende speakerkabinetten. Je kunt tevens de grootte van de ruimte aanpassen en een boost inschakelen. Ook dit pedaal is volledig stereo. www.face.be

Van het boetiekachtige **Way Huge**, onderdeel van Dunlop, komt de Atreides uit, een hommage aan de Electro-Harmonix Mini Synthesizer uit de jaren tachtig. Met de diverse schuifknoppen kun je je gitaar- of basgeluid totaal veranderen, op een synth-achtige manier. Zo is er

een vocale envelopefilter, een fuzz, een sub-octaver (die binnenin ook naar 2 octaven omlaag te schakelen is) en een phaser. Kortom: alles om je geluid finaal spacey te maken. We kunnen er lang of kort over schrijven, maar dit is een pedaal die je gewoon moet proberen als je van freaky sounds houdt! www.algambenelux.be

Vorig jaar introduceerde **Zoom** de G11, een grote vloerprocessor die de concurrentie aanging met bijvoorbeeld de Boss GT-1000. Met de nieuwe G6 presenteert Zoom een compactere versie die er ook nog eens moderner uitziet. Zo heeft hij een flink kleuren touchscreen waar je via drag & drop de effectketen kunt samenstellen. Met de schakelaars op de voor-

grond kun je delen van de effectketen in- en uitschakelen. Een andere schakelaar geeft toegang tot de vier modi: Looper, Memory, Preset Banks of Effects Board. De looper geeft je de mogelijkheid 256 loops te maken en op te slaan met een totale lengte van 2 uur.

De G6 heeft niet alleen modellen van klassieke effecten en versterkers, maar ook eigen creaties van Zoom. Bovendien kun je losse effecten aansluiten via de effectloop. Verder heeft de G6 68 drumpatronen, bluetooth voor het koppelen van de Handy Guitar Lab-app en 70 IR's, plus ruimte voor 100 eigen IR's. Via de usb-uitgang werkt hij als audio-interface en je krijgt er dan ook Steinberg Cubase LE gratis bij. www.sound-service.eu

Uitslag 30 jaar Gitarist - 30 Giveaways

Eind december bestond Gitarist 30 jaar. Om dit te vieren pakten we in het kerstnummer (358) groot uit. Lezers en bezoekers van Gitarist.nl konden meedingen naar maar liefst 30 prijzen, van snaren tot gitaren. De winnaars werden bij loting getrokken. En die winnaars zijn...

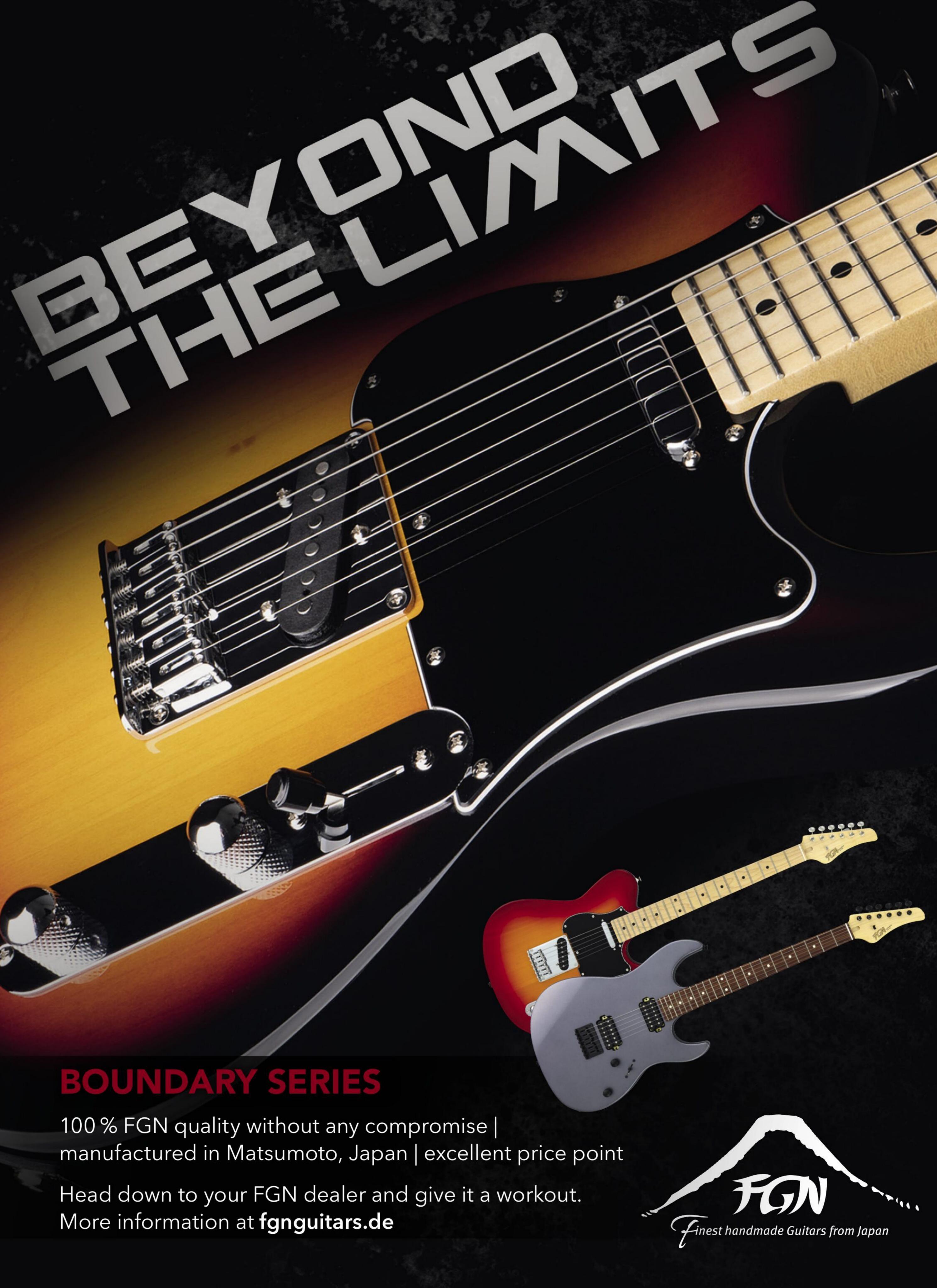
1x Epiphone Les Paul Special TV Yellow:
Michaël Coomans 1x Ibanez AAD1000PN:
Paul Kurpershoek 1x Eventide Blackhole
Reverb: Ben Donker 1x Tech 21 FlyRig
PL1 Paul Landers: Jacco Bogers 1x NUX
MG-300: Anthony Suurmond 1x Yamaha
THR10II: Ingrid van der Laan 1x Blackstar

Acoustic:Core30: Nelly Nieuwenhuis
1x DSM & Humboldt Simplifier Rene van
Dam 1x AKG Podcaster Essential pack:
Peter Vizee 1x Vox VH-Q1 noise-cancelling hoofdtelefoon: Alexis Papaikonomou
3x Tanglewood Tiare T3 Sunburst ukelele:
Thomas Geurts, Mari Durieux en Rika
Bekkema 3x Jimmy Page – The Anthology
boek: Patrick Herrewijn, Willem Drent en
Jan-Willem Lely 5x Rock 'n Soul Cork
gitaarriem: Fokje Bakkernes, Frank
Alderliesten, Corinne van der Vliet,
David Koning en Ad Loonen 5x Rotosound snarenpakket akoestische gitaar:
Hans Schaap, Jan-Cees de Kam,

Horst Vogel, Ton van den Hengel en Sandra Boolman 3x Tipboek Versterkers en effecten: Destn Mulder, Anne Steenstra en Inge Derix 1x Boss RC-500 Loop Station: Ronald Kingma

Met dank aan de volgende distributeurs voor het ter beschikking stellen van de prijzen:

Amptec • Audio XL • Face BE • Genesis Publications • Gibson Europe • Hoshino Europe • Rock N Soul • Roland Central Europe • Sound Service • The Music Alliance • The Tipbook Company • Total Sonic • Voerman • Yamaha

Golden Earring na zestig jaar gedwongen om te stoppen

Gitarist George Kooymans heeft ALS

Na niet minder dan zestig jaar is er een einde gekomen aan de Golden Earring. Onlangs werd bekend dat gitarist, voornaamste componist en incidentele leadzanger George Kooymans aan de progressieve zenuw- en spierziekte ALS lijdt. Optreden wordt hem hierdoor onmogelijk gemaakt en de rest van de Haagse rockband heeft laten weten niet zonder Kooymans verder te willen.

oen Kooymans dertien jaar oud was richtte hij met zijn vijftienjarige buurjongen Rinus Gerritsen een band op. Na een korte tijd als The Tornados ging de band door het leven als The Golden Earrings, naar een nummer van de instrumentale band The Hunters. In die tijd speelde de band nog vooral covers van The Shadows en The Ventures, maar daar kwam al snel eigen werk bij.

Halverwege de jaren zestig scoorden
The Golden Earrings, toen nog met zanger
Frans Krassenburg en drummer Jaap
Eggermont, grote hits met hun eerste
singles *Please Go* en *That Day*. In 1967
werd Krassenburg vervangen door Barry
Hay, terwijl drummer Cesar Zuiderwijk zich
in 1970 bij de band voegde. Rond die tijd
wijzigde de band zijn naam naar Golden
Earring.

Deze naam en bezetting bleven tot het einde, al zagen de heren in de tussentijd wel vijfde en zesde bandleden komen en gaan. Zo speelde voormalig Cuby + Blizzards-gitarist Eelco Gelling van 1973 tot 1978 bij de Earring en verzorgde Supersister-meesterbrein Robert Jan Stips in de jaren zeventig af en aan het toetsenwerk.

Succes

In de jaren zeventig beleefde de Golden Earring zijn grootste internationale successen. 'Moontan' (1973) werd het enige Golden Earring-album dat in de VS met een gouden plaat bekroond werd, mede geholpen door het succes van de monsterhit *Radar Love*. In het kielzog van dit succes tourde de Earring door de VS met Kiss en Aerosmith in het voorprogramma.

Later had de band moeite het Amerikaanse succes vast te houden, al werden *Twilight Zone* (1982) en *When The Lady Smiles* (1984) wereldwijde hits. In die jaren liet de Earring ook zien zich steeds weer opnieuw uit te vinden. De band veranderde met rocktrends mee, maar klonk altijd als zichzelf.

In 1992 werd 'The Naked Truth' uitgebracht, een livealbum met akoestische uitvoeringen van klassieke Golden Earringnummers en een handvol nieuwe composities die speciaal voor deze setting geschreven waren. Het succes van 'The Naked Truth' en opvolgers 'Naked II' en 'Naked III' zorgden ervoor dat de band jarenlang niet alleen op poppodia en festivals, maar ook in theaters te zien was. Bovendien zette hun endorsement met Taylor het Amerikaanse akoestische gitaarmerk in Nederland op de kaart.

Laatste jaren

Kort na het vijftigjarig jubileum van de band verschijnt in 'Tits 'N Ass' (2012) hun laatste album, al volgt in 2015 nog wel de uitstekende ep 'The Hague'. Kooymans' medebandleden weten na verluidt sinds eind vorig jaar dat hij de diagnose ALS gekregen heeft, waarvoor hij in het universitair ziekenhuis in Leuven onder behandeling is.

Nieuw album slidegigante Joanna Connor

Met bijdragen van Joe Bonamassa en Josh Smith

Joanna Connor is een fantastische slidegitarist uit Chicago. '4801 South Indiana Avenue' is haar veertiende studioalbum. Ze nam het album op in Nashville en het werd uitgebracht op het label Keeping The Blues Alive van Joe Bonamassa, die het album produceerde samen met Josh Smith.

Wanneer de gitaren van deze drie J's bij elkaar komen is er echt wat bijzonders te horen. *Destination* is een toffe track met een vurig slide-intro en een toffe groove. *Come Back Home* heeft een pakkend shuffleritme, fantastische piano en wederom zeer vet slidewerk. De Luther Allison-cover *Bad News* geeft Connor alle ruimte, *Cut You Loose* is rauw en vet, terwijl *Trouble Trouble* een vehikel is voor het smaakvolle lead- en slaggitaarwerk van Josh Smith. Smith schreef ook afsluiter *It's My Time*, dat door zijn rustige groove en gesproken vocalen echt opvalt. Een aanrader voor liefhebbers van authentieke blues! (Jason Sidwell)

ory Anderso

LIVESTREAM ALLE NUMMERS DEWOLFF

In ons vorige nummer interviewden we Pablo van de Poel over 'Wolffpack', het negende album van DeWolff. In maart zal het trio alle negen albums integraal live uitvoeren. Van zondag 14 t/m dinsdag 23 maart speelt DeWolff iedere avond om 20:30 uur een album integraal onder de titel 'Nonagon Marathon'. Ieder optreden is voor 10 euro inclusief servicekosten te bekijken via de site van TivoliVredenburg, waar de optredens zullen plaatsvinden. Een passe-partout kost slechts 40 euro.

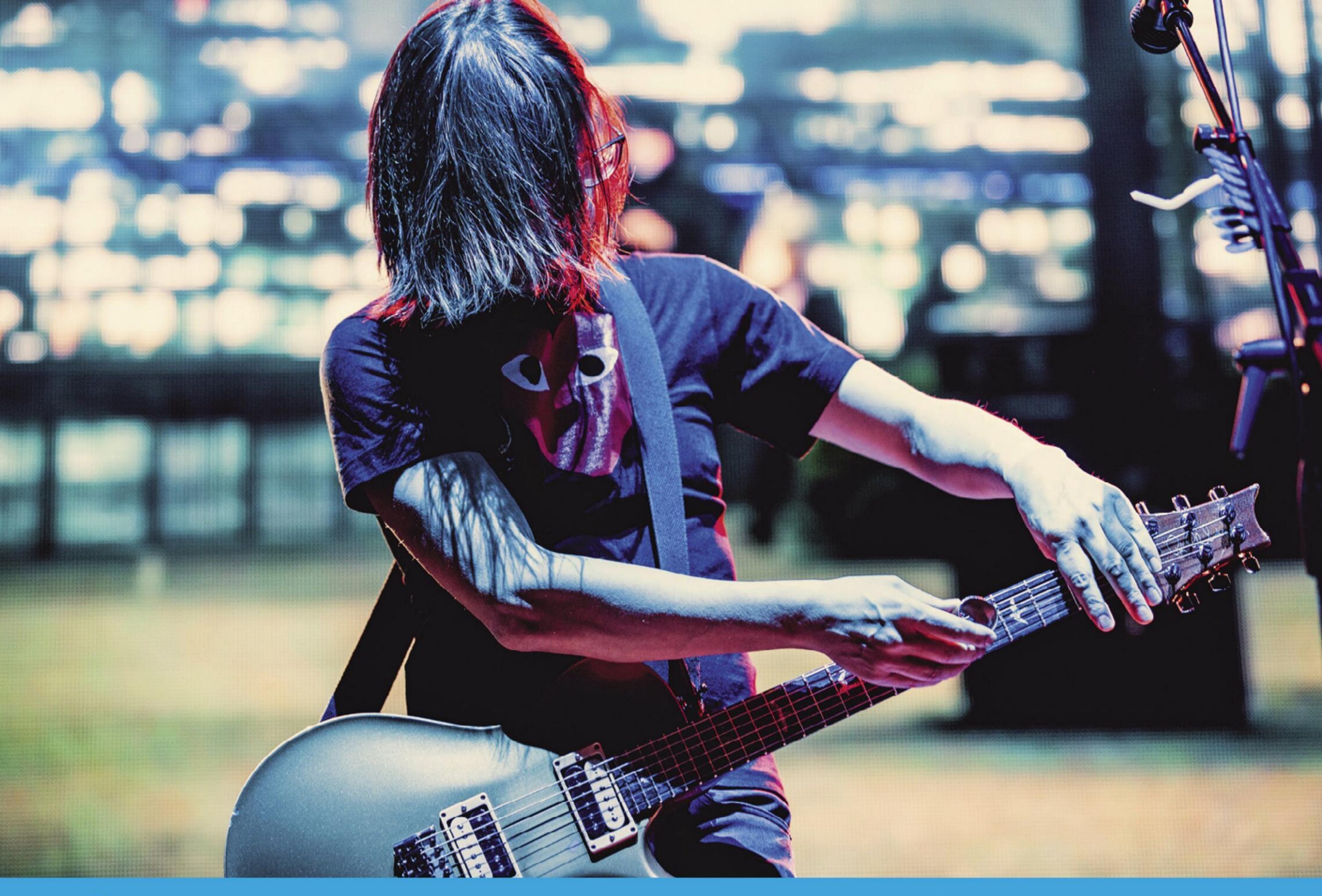
REINIER BAAS IN HET KORT

"Mensen met een bovengemiddeld karakter en een ondergemiddeld concentratievermogen", zo omschrijft Reinier Baas de doelgroep van zijn nieuwe ep '#oneminuteradio 1'. De ep bestaat uit tien stukken van ieder een minuut lang en het is indrukwekkend hoeveel variatie hij daarin kwijt kan: klassiek aandoende partijen op een cleane elektrische gitaar, geluidscollages en zelfs een stuk met saxofonist Ben van Gelder en drummer Martijn Vink. Later dit jaar volgen nog drie delen van dit project.

RELEASESHOW EUT GRATIS TE STREAMEN

Een echte releaseshow is door de coronacrisis natuurlijk niet mogelijk, maar met een titel als 'Party Time' moet het nieuwe album van Eut natuurlijk wel gevierd worden. De releaseshow voor het album wordt voor de gelegenheid gestreamd en is op 4 maart vanaf 20:30 uur via www.thewordiseut.com/stream gratis te bekijken. In het volgende nummer van Gitarist een interview met gitariste Tessa Raadman over de totstandkoming van 'Party Time'!

Steven Wilsons onconventionele gitaarbenadering

'The Future Bites', het nieuwe album van proggigant Steven Wilson, lijkt in eerste instantie een van de minst gitaargerichte albums die hij ooit maakte. Wie goed luistert, hoort echter vooral dat hij anders met zijn gitaar is omgegaan.

r staan gitaren op het album", aldus Wilson. "Ze worden alleen wat meer op een sound design-achtige manier gebruikt. Zelfs de solo's. Het zijn geen conventionele, muzikale leadpartijen. Ze zijn vrij abstract en soms dissonant. Het gaat meer om hoe de gitaarsound in de algehele textuur van het nummer en de rest van het muzikale palet integreert."

Blokken

"Mijn Custom Shop 1963 Telecaster was het eerste instrument dat ik elke keer weer oppikte. Weet je wat het is met Teles? Ze hebben een prachtig geluid dat in de mix overal doorheen snijdt. Als je veel heldere elektronische geluiden hebt, zoals op dit album het geval is, dan heb je een gitaar nodig die te horen blijft. Of het nu een funky riff is, een solo of een abstract blok geluid.

"Die Tele deed dat iedere keer weer. Volgens mij heb ik al mijn gitaren meegenomen naar de studio: mijn oude goldtop PRS, mijn AlumiSonic gitaren - die trouwens ook vrij helder klinken - en mijn Tele. En volgens mij hebben we niets anders dan die Tele gebruikt.

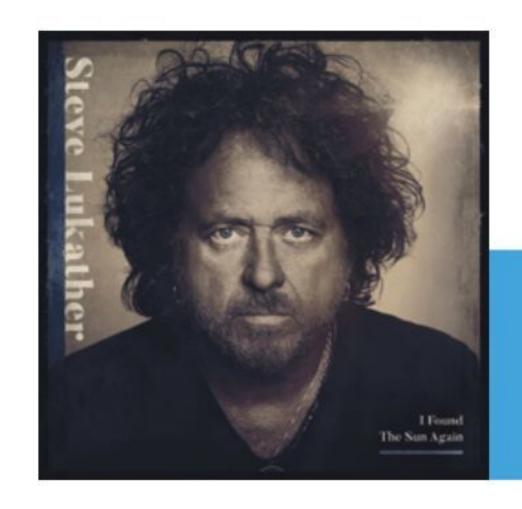
"Wat verder een voordeel aan die Tele is, is dat je niet zoveel gain nodig hebt om hem agressief te laten klinken. Sterker nog: het lijkt soms wel alsof je helemaal geen gain nodig hebt. Op een nummer als *Self* zijn grote blokken dissonante akkoorden te horen, maar daar zit helemaal niet zoveel distortion op. Er is een natuurlijk agressie die uit dat hele heldere element komt. Het laag waardoor het normaal gesproken wollig wordt is er gewoon niet. Daardoor hoeft de versterker ook niet zo hard om het *in your face* te laten klinken."

Beest

"Als versterker gebruikte ik een vintage Supro, waarbij ik mooi gebruik kon maken van ingebouwde dingen zoals de galm en de tremolo. Het is een klassieke Jimmy Page-achtige amp. Toch komen niet alle gitaarsounds uit versterkers; er zijn er genoeg door plug-ins gegaan.

"Ik ben geen purist als het op versterkers aankomt. Ik plug mijn gitaar net zo graag in een digitale converter om te gaan klooien met plug-ins. Of ik stuur een akoestische gitaar door mijn pedalenplank, met maximale gain, en dan mijn kleine Hughes & Kettner oefenversterker in. Dat is wat ik heb gedaan voor de meest agressieve en hoekige solo op de plaat, op het nummer *Follower*. Het voelde alsof ik een wild beest moest temmen. Een akoestische gitaar door een versterker op 11, natuurlijk gaat dat als een gek feedbacken." (Amit Sharma)

Eerlijk soloalbum Steve Lukather

Found The Sun Again' is een nieuw studioalbum vol eigen werk en covers dat Toto-gitarist Lukather opgenomen heeft met verschillende grote namen uit de muziekbusiness, waaronder Greg Bissonette, David Paich, Joseph Williams en Ringo Starr. Volgens Lukather is 'I Found The Sun Again' zijn eerlijkste album tot nu toe. Alles is live zonder clicktracks opgenomen, inclusief de solo's, en het zijn grotendeels eerste en tweede takes zonder synthesizers.

De drie covers zijn goed uitgekozen. Traffics *The Low Spark Of High Heeled Boys* maakt uitstekend gebruik van ruimte met piano-, orgel- en gitaarsolo's. *Welcome to The Club*, oorspronkelijk van Joe Walsh, heeft een krachtige groove,

waarover Lukather de geest van Walsh goed na weet te bootsen. En Robin Trowers *Bridge Of Sighs* klinkt zo spacey als het hoort door de grootse galm, de pulserende Uni-Vibe en de sound van een singlecoilgitaar op het halselement.

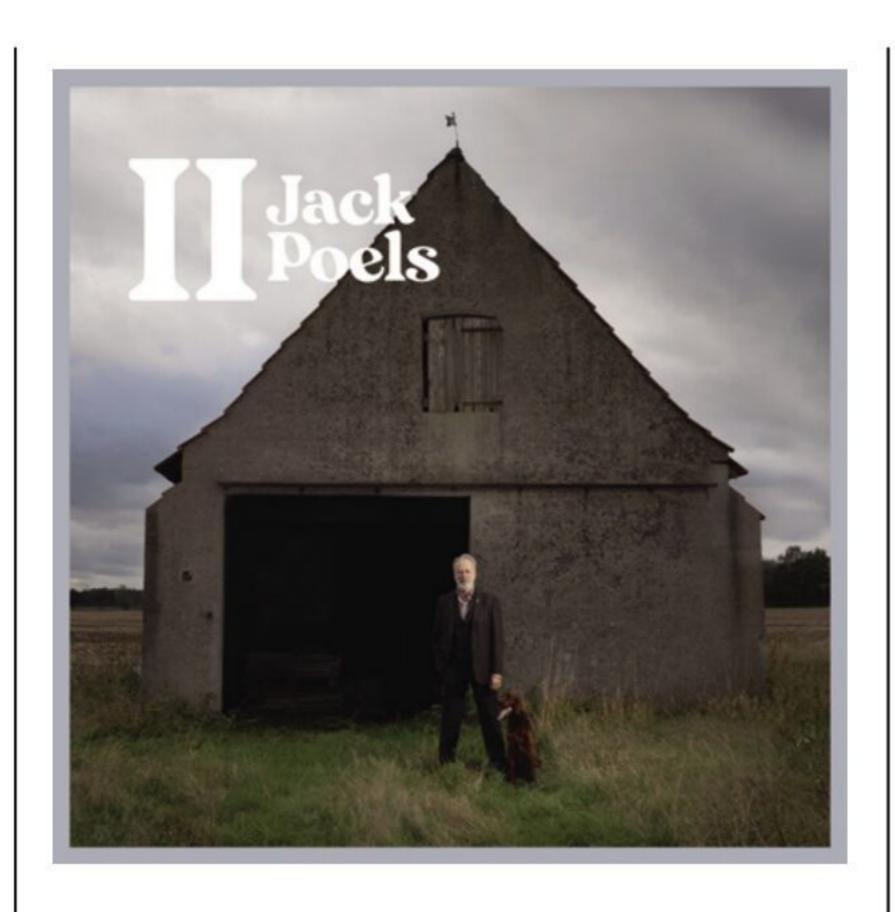
Onder het nieuwe werk is *Run To Me*, met Ringo op drums, een pakkende rock 'n' roll-groove en stapels weelderige vocalen. *Journey Through* is voor fans van gitaaracrobatiek. Lukathers Beckismes worden hier afgewisseld met behendige whammybartrucjes, 'adult chords', een prachtige frasering en knappe jazztechnieken, die door de heldere vervormde gitaarsound uitstekend uit de verf komen. (Jason Sidwell)

ANNEKE VAN GIERSBERGEN TERUG NAAR AKOESTISCH

Na twee meer bandgerichte albums onder haar eigen naam keert Anneke van Giersbergen op 'The Darkest Skies Are The Brightest' weer terug naar de akoestische basis die 'In Your Room' ook kenmerkte. Haar nieuwe album is echter een stuk melancholieker. De productie van Gijs Coolen is interessant. De liedjes lijken geschreven te zijn met alleen zang en akoestische gitaar, waarna lagen extra instrumenten zijn toegevoegd voor een bijzonder dynamisch gelaagd geheel. Een aangenaam verrassende release.

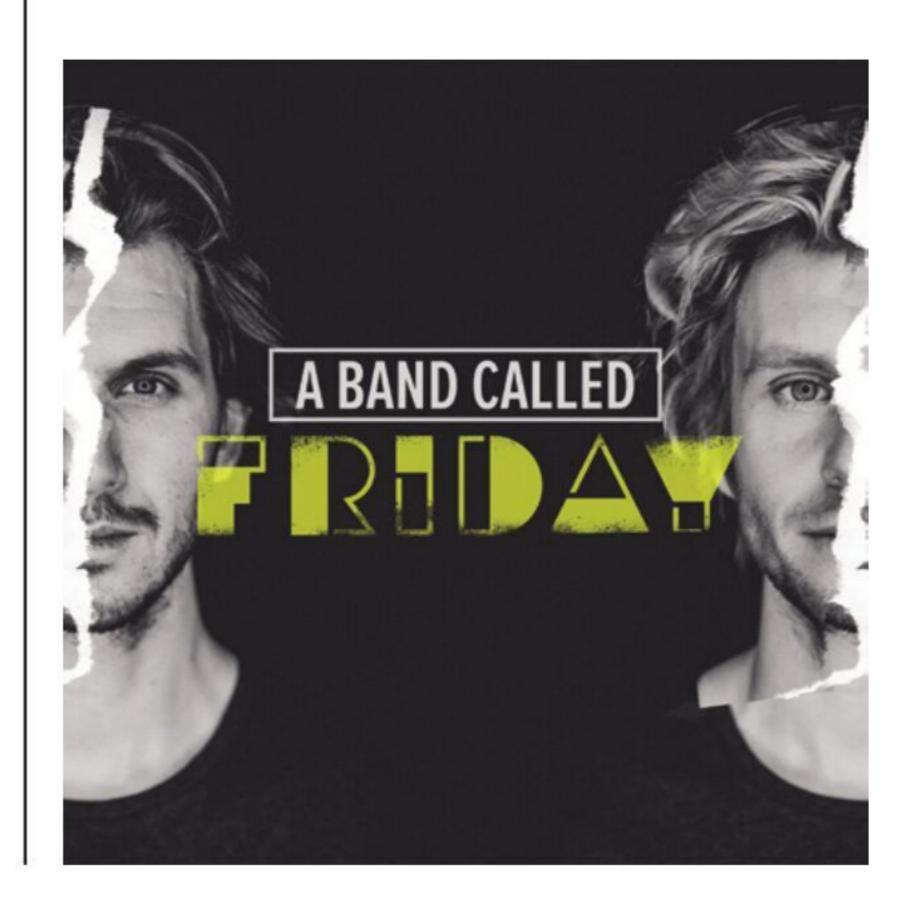

TWEEDE SOLOALBUM JACK POELS

Vorig jaar bracht Rowwen Hèze-frontman Jack Poels zijn eerste soloalbum 'Blauwe Vear' uit en dat is blijkbaar goed bevallen want inmiddels is zijn tweede, simpelweg 'II' getiteld, ook een feit. Qua stijl ligt 'II' grotendeels in het verlengde van 'Blauwe Vear': nostalgisch aandoende kleine liedjes waarin Poels dromerig over zijn akoestische akkoorden heen mijmert. Wat meer ritmische nummers, zoals *Apollo*, zorgen voor dynamiek, terwijl de regelmatig opduikende mandoline 'II' een volkomen eigen gezicht geeft.

G FRISSE DEBUUT-EP FRIDAY

Na enkele singles is er nu ook de debuut-ep 'A Band Called Friday'. Het duo (Koen Brouwer en Quinten Huijgen) maakt frisse popmuziek met een opvallend groot aantal gedempte partijen op de akoestische of cleane elektrische gitaar die de nummers veel karakter geven. Er wordt veel gespeeld met toetsen en elektronica, maar daar bouwt het duo naartoe vanuit een basis van gitaar en zang, waar eigenlijk alle nummers mee beginnen. De funky finale van *Hey Mama* is een hoogtepunt.

Marta Gabriel (Crystal Viper)

'Geen gitaar was een grote fout'

Het Poolse Crystal Viper is al jaren een graag geziene gast op de old school heavymetalfestivals. Onlangs verscheen hun uitstekende nieuwe album 'The Cult'. Zangeres Marta Gabriel is blij dat ze de gitaar weer heeft opgepakt.

"Op het podium heb ik ongeveer een jaar geen gitaar gespeeld", aldus Gabriel. "Dat was een van de grootste fouten die ik in mijn leven gemaakt heb. Dat waren geen leuke shows voor mij. Dus nu heeft Crystal Viper drie gitaristen. We hebben veel harmonieën en die zou ik graag wat meer spelen zoals op het album.

"Van huis uit ben ik pianist. De meeste nummers schrijf ik op piano. In het begin vond ik het heel moeilijk om met mijn piano aan de gitaristen uit te leggen wat ze moesten spelen. Rond het tweede album begon ik op een goedkope gitaar mijn eerste noten te spelen. Tijdens het schrijven voor Crystal Viper leerde ik gitaarspelen.

"Toen mijn bandmaten me in de studio hoorden spelen, zeiden ze meteen: we hebben onze nieuwe gitarist gevonden. Dat was ik nooit van plan, maar daardoor kwam ik een dag erna met gitaar naar de oefenruimte.

"Na een festival in Spanje was mijn favoriete Dean in stukken gebroken. In een muziekwinkel kwam ik een LTD MH-350FR tegen. Die voelde alsof iemand die speciaal voor mij gemaakt had. Hij was zo perfect. Liefde op het eerste akkoord." (Kevin Pasman)

Uit de archieven van Joni Mitchell

Nadat Joni Mitchell in 2015 getroffen werd door een zware hersenbloeding, verwachtten haar fans op korte termijn geen nieuwe opnamen van haar. 'Archives - Vol 1' is daarom een verrassende release. Zoals de titel al verraadt, en de subtitel

'The Early Years 1963-1967' in het bijzonder, laat deze collectie van vijf cd's Joni aan het begin van haar carrière horen. De reis begint met negen nummers die tijdens een radio-optreden werden opgenomen, inclusief *House Of The Rising Sun* en *Molly Malone*. De laatste schijf is een liveopname uit oktober 1967, waarbij bekendere eigen composities als *Little Green* en *The Circle Game* aan bod komen. De geluidskwaliteit is over de gehele linie erg goed. (David Mead)

advertentie

Joey Burns (Calexico)

Gefrustreerde musicoloog

Met een basis in latin, country, jazz en rock is muzikale diversiteit altijd gegarandeerd bij Calexico. Ook hun nieuwe album 'Seasonal Shift' is weer bijzonder veelzijdig. Zanger/gitarist Joey Burns praat ons bij over zijn inspiratie en zijn instrumenten.

p 'Seasonal Shift' werkt Calexico samen met verschillende gastmuzikanten. Toch is het Bombino uit Niger die een blijvende indruk achterliet. "Hij is een geweldige gitarist", aldus Burns. "Wat me het meeste opvalt is dat hij op een Fender Strat speelt, maar zijn hele geluid zit in zijn vingers en zijn frasering. Sommige sounds klinken bekend genoeg om op te vallen bij westerse luisteraars, maar hij speelt heel andere modi en toonladders. Het is een ander perspectief en gevoel. Heel opwindend."

Zachter

Burns heeft twee favoriete gitaren:
"Ik heb twee dezelfde Airline gitaren uit
de jaren zestig. Een in Europa, de ander in
de VS. Die oude gitaren vind ik fantastisch
vanwege hun funky feel. Verder heb ik een

nylonsnarige Manuel Rodriquez Cutaway B elektro-akoestische gitaar. Die twee neem ik overal mee naartoe.

"Ik merk dat veel mensen die op akoestische instrumenten spelen worstelen met hun toon en volume. Wat daardoor vaak gebeurt is dat de dynamiek verloren gaat. Toen ik in een symfonieorkest speelde en de dirigent ons vroeg hoe we het volgende stuk nog luider konden spelen, was zijn antwoord: je moet zachter beginnen. Soms moet de PA niet luider, maar moeten de muzikanten en het publiek zachter."

Nieuwsgierig

"Ik ben begonnen als pianist. Daarna drums, dan gitaar, daarna bas. Volgens mij heeft die route me een vrij bassige gitarist gemaakt. Ik ben vrij goed met ritmes en daarom trok latin me ook zo aan. Je kunt er gewoon ritmisch veel meer kanten mee op, of je nu bas of slaggitaar speelt. Dat merkte ik al vroeg in jazzbands als we iets Latijns-Amerikaans speelden. Dat was gewoon zoveel leuker. Het swingt op een andere manier.

"Toen ik studeerde kocht ik een sitar voor een van mijn muziektheorielessen en die gebruikte ik om een fuga voor sitar en strijkersensemble te schrijven. Alle strijkers waren boos op me, omdat het in F# mineur was, maar de sitar is gewoon op een bepaalde manier gestemd.

"Ik ben altijd nieuwsgierig geweest.

Vrienden noemen me een gefrustreerde musicoloog. Dat heeft ertoe geleid dat ik met muzikanten van over de hele wereld samenwerk. Aan de andere kant sloeg ik ook wel eens een generale repetitie over omdat ik kaartjes voor REM had." (Rod Brakes)

GEORGE

Het is dus echt zo. Na ruim zestig jaar komt er een einde aan het bestaan van de Golden Earring, de band die De Volkskrant de 'Nederlandse Beatles, Stones en Who' noemde. Zanger Barry Hay vroeg zich af wie van hen het eerst zou 'omvallen' en dat blijkt dus George Kooymans te zijn. Hij is 72 jaar oud en heeft ALS, een progressieve spierziekte die hem het optreden onmogelijk maakt. En zonder hun oprichter, gitarist, zanger en songschrijver wil de band niet verder - en zo hoort het ook. Zoals zovelen van ons begon George Kooymans als dertienjarige jongen een bandje, met bassist Rinus Gerritsen. Zoals niemand van ons had George in de eerste tien jaar van zijn bandje al tien top 10-hits geschreven. En toen moest het grote, internationale succes nog komen.

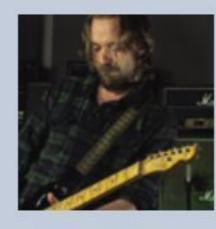
Wie de lange oprit naar het huis in België oprijdt waar George al vele tientallen jaren woont en zijn middenklasser naast de mega 4x4 en achteloos geparkeerde Porsche van George neerzet, beseft heel goed dat hier iemand woont die heeft gedaan waar velen van dromen, maar wat vrijwel niemand lukt: songs schrijven die ertoe doen en spelen, veel spelen. Maar eenmaal binnen vergeet je dat standsverschil, want George is - zoals het cliché luidt - heel gewoon gebleven. Je kunt een goed gesprek met hem hebben over van alles, gitaar met hem spelen en tussendoor bakt hij ook nog een omeletje voor je, met zalm. Ik kan dat zeggen, want ik ken hem een beetje. Of beter: hij kent mij een beetje, want iedereen kent George en niet alleen de oudere jongeren. Wie wel eens een Golden Earring-concert heeft meegemaakt, ziet daar heel veel jongelui die net zo fanatiek meezingen met When The Lady Smiles, Twilight Zone en natuurlijk Radar Love.

Als redacteur moet je vooral niet de vergissing maken te denken dat een artiest je vriend is omdat hij tijdens een interview zo leuk tegen je deed. Hij zal niet op je verjaardag komen, bedoel ik. Maar vriend of niet, in de dertig jaar dat ik hem ken heb ik van dichtbij gezien wat een bijzonder mens hij is en wat een groot hart hij heeft. George, het ga je goed, en dank voor alles! Namens iedereen.

Michiel Roelse

TALKBOX

Wat vind je de mooiste gitaarsound?

Kees Lewiszong, gitarist Navarone

"Als Les Paul-liefhebber en fan van Peter Green kies ik voor een van de 'mooiste' gitaarnummers aller tijden: Fleetwood Macs

Need Your Love So Bad. Sound zit voornamelijk in de vingers en zijn spel is herkenbaar uit duizenden! En dat in combinatie met zijn typische '59 Les Paul out-of-phase sound. Onmiskenbaar en nog steeds een populaire mod voor een Les Paul! Dat door een Matamp met spring reverb is om je vingers bij af te likken!"

Gertjan Smit, auteur

"Er zijn zoveel mooie gitaarsounds, wat het erg lastig maakt om er een te kiezen. Als het dan toch moet zeg ik de solo van *November*

Rain van Guns N' Roses. Dit was het geluid waar ik door werd gegrepen toen ik net begon met gitaarspelen. Slash met een Les Paul in een Marshall. Die romige, vloeiende, volle sound met een haast eindeloze sustain. Zo wilde ik ook klinken en kunnen spelen. En dan die clip, waar Slash de solo speelt voor dat kerkje in de woestijn. Dat is voor mij heel lang de belichaming van rock 'n' roll geweest."

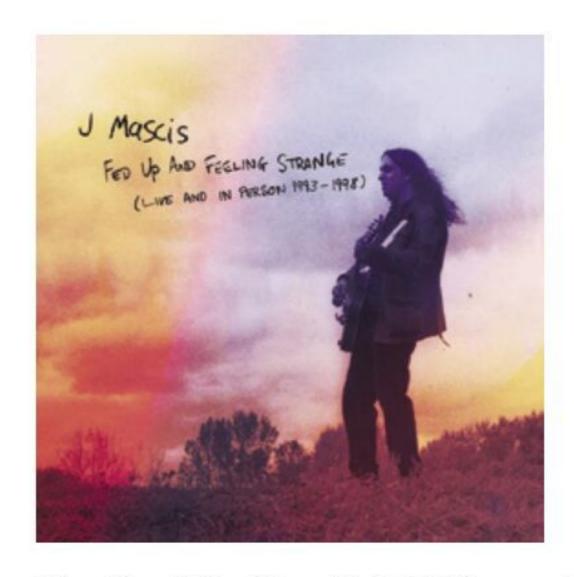

Steven Faber, redacteur

"Ik ga voor een fragment dat me is bijgebleven sinds ik het hoorde en waar ik naar uitkijk elke keer als ik het album 'Band Of Gypsys'

van Jimi Hendrix opzet. Het is het slot van *Changes*. Na een afsluitende drumfill van Buddy Miles slaat Jimi als slotakkoord een E aan (eigenlijk E_b), gevolgd door een sololick die uitmondt in een heerlijk E9 akkoord. Zijn vloeiende spel in combinatie met die Marshall-klankbrij waar dat akkoord uit naar boven komt, is voor mij hemels."

J Mascis volledig akoestisch live

Tegenwoordig staan
J Mascis' soloshows
vooral bekend om hoe
hij zijn vintage Gibson
CF-100E door een Z.Vex
Fuzz Factory stuurt. In de
jaren negentig was hij meer
unplugged. De shows op
'Fed Up And Feeling Strange' bestaan slechts uit een

Martin 00-21 uit 1970 en J Mascis zelf. Fans van Dinosaur Jr horen hem hier rauwer dan ooit. In deze set van drie cd's vind je zijn eerste akoestische optreden ooit in CBGB in 1993, een cd met opnamen van zijn solotour uit 1996 en een nog nooit eerder verschenen optreden in Kopenhagen in 1998. (RB)

Led Zeppelin

Black Dog

eze massieve riff is afkomstig van het vierde Led Zeppelin album (bekend als 'Led Zeppelin IV'), dat verscheen in 1971. Gitarist Jimmy Page en bassist John Paul Jones spelen de riff unisono tegen de zware drumpartij van John Bonham; het is een beslissend moment in de geschiedenis van de rockmuziek.

De riff heeft een wat dubbelzinnige sound, een beetje tussen
majeur en mineur in. Een groot
deel van de melodie staat in A
mineurpentatonisch (A C D E G),
maar de extra G# toon die als
doorgangsnoot gespeeld wordt,
geeft als groot septiem
een majeur tintje aan het stuk.
Ook drukt Jimmy Page de kleine

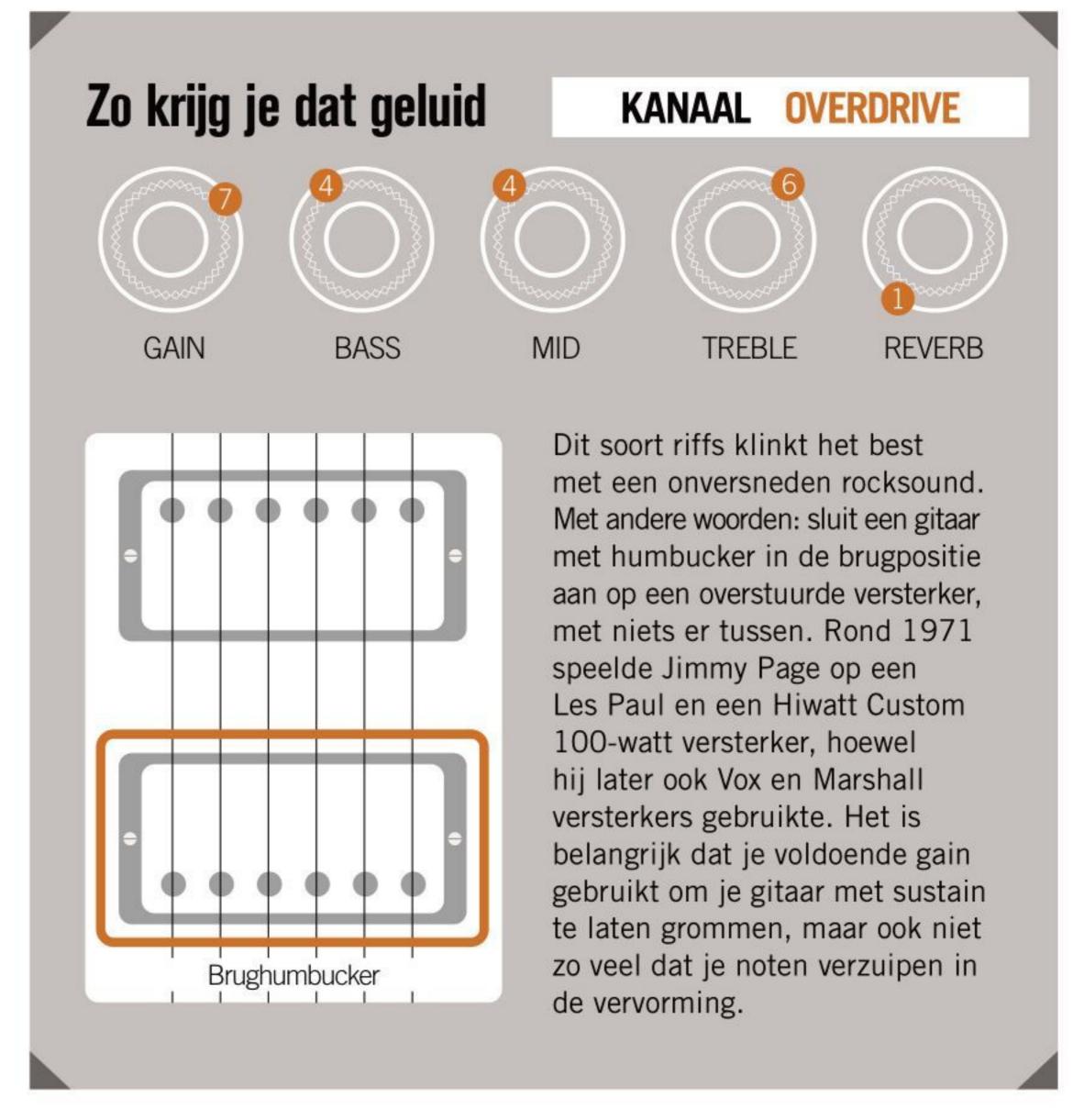
terts (C) licht op naar C# - een veel gebruikte bluestechniek die de scheidslijn tussen majeur en mineur verder vertroebelt.

Begin bij het spelen van de riff met een opslag van je plectrum en blijf op-en-neer afwisselen in zestienden om in het ritme van de drumgroove te blijven. Let ook goed op welke tonen moeten worden opgedrukt en welke met hammerons gespeeld moeten worden.

Spiekbriefje

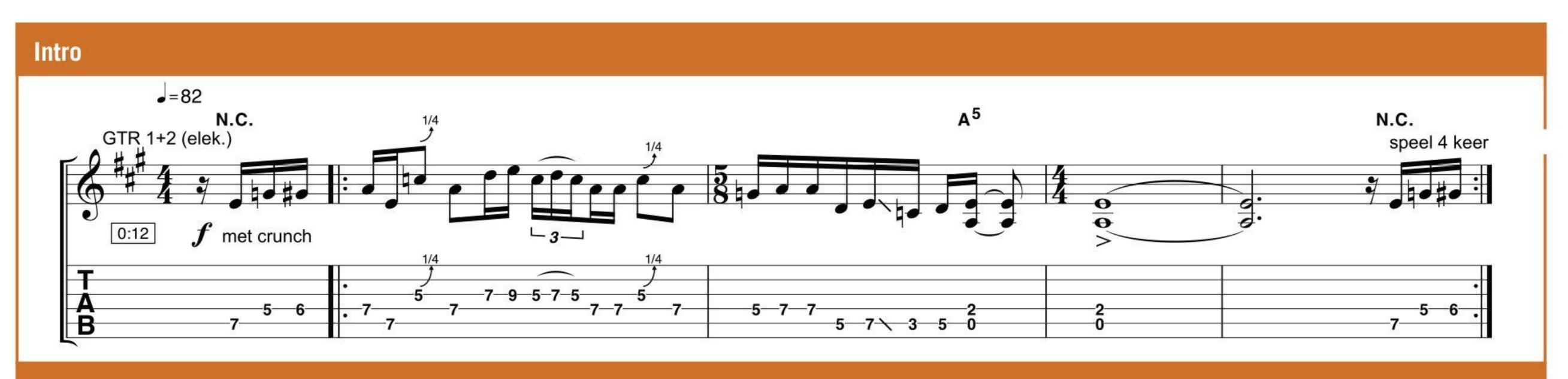
Komt voor tussen: 0:12-0:40
Tempo: 82 bpm
Toonsoort: A mineurpentatonisch
Belangrijkste technieken:

Alternate-picking, bluesy opdrukken, hammer-ons, pull-offs

BLACK DOG

Tekst en muziek: Jimmy Page, Robert Plant en John Paul Jones © 1972 (Renewed) Flames of Albion Music, Inc Alle rechten beheerd door WB Music Corp Exclusieve afdrukrechten beheerd door Alfred Music Alle rechten voorbehouden

Speel het grootste deel van de riff met je wijs-, middel- en ringvinger in respectievelijk het vijfde, zesde en zevende vakje. Schuif dan je hand twee vakjes omhoog voor de noot in het negende vakje en terug naar beneden voor die in het derde vakje. Houd het open A5 akkoord aan tot je de drums tot vier hoort aftellen voor je de riff weer inzet.

Carol is zichzelf niet meer.

Haar zus Nancy herkent ze niet meer, net als haar man Jim. Meestal lijkt het net alsof ze niets meekrijgt van de wereld om haar heen.

Maar wanneer Nancy haar zus voorzichtig een koptelefoon opzet en haar lievelingslied voor haar speelt, lichten Carol's ogen weer op. Ze wiegt zachtjes heen en weer op het ritme, zelfs de danspassen herinnert ze zich nog. Misschien pakt

zij Jim bij de arm, of vertelt ze hem wat een leuke man hij is. Zolang het lied speelt, is ze er weer eventjes. Voor 4 minuten en 35 seconden is ze weer Carol.

FGN Boundary Iliad BIL2MHS & Odyssey BOS2GHH

Betaalbare

FGN BOUNDARY
ILIAD BIL2MHS
RICHTPRIJS: € 599,-

LAND VAN HERKOMST:

BODY: lindehout

Japan

TYPE: massieve elektrische gitaar met enkele cutaway en geschroefde hals

HALS: esdoorn,
TOETS: esdoorn,
compound radius
FRETS: 22 medium
(circle fretting system)
MENSUUR: 648 mm
BREEDTE TOPKAM/12E
FRET: 42/51 mm
ELEKTRONICA: FGN
halshumbucker en
enkelspoels brugelement
HARDWARE: FGN brug,

chroom en nikkel **GEWICHT:** ong. 3,9 kg **AFWERKING:** zwart,
hoogglans

Gotoh stemmechanieken,

LINKSHANDIG: nee
REEKS: in de Boudaryserie zijn er ook Iliadmodellen met twee
singlecoils

DISTRIBUTIE:

Musik Meyer Benelux, Marburg (D), tel: +49(0)6421-989 1550

WEBSITE:

www.musik-meyerbenelux.com

Fujigen heeft ruim zestig jaar ervaring in het maken van gitaren. Hoe vertaalt zich dat naar de betaalbare modellen uit de Japanse Boundary-serie? tekst Steven Faber

ujigens FGN mag dan niet zo'n heel bekend merk zijn, als je bedenkt dat deze Japanse bouwer gitaren heeft gemaakt voor onder andere Fender, Gibson en Ibanez, dan weet je in welke league ze spelen. De modellen die ze maken zijn vrij traditioneel, maar ze hebben stuk voor stuk eigenschappen die aantrekkelijk zijn voor de moderne gitarist. De Boundary-lijn is het laagst geprijsd, maar zelfs deze gitaren worden in Japan gemaakt en zijn voorzien van de FGN-troef: het 'circle fretting system'.

Iliad & Odyssey

Terwijl de gitaren die we hier testen met hun namen naar de Griekse mythologie verwijzen, verraadt hun uiterlijk dat ze geïnspireerd zijn door de twee oermodellen van Fender: de Telecaster en de Stratocaster. Maar al is die overeenkomst goed te zien aan de vorm van de body, het zijn duidelijk wel moderne varianten.

Zo heeft de Iliad naast het traditionele Tele-achtige brugelement een

kwaliteit

humbucker bij de hals en een slagplaat die het meest lijkt op die van een Thinline. De schakelaar en volume- en toonregelaar zijn schuingeplaatst, wat net iets natuurlijker aanvoelt. Aan de achterkant is de hiel afgeschuind en de enkele cutaway is wat ruimer, waardoor de hoorn slanker en scherper is.

Zoals verwacht heeft de gitaar een mensuur van 648 mm (25,5 inch). De hals en toets zijn van esdoorn en de radius van de toets verloopt va 250 naar 350 mm, waardoor zowel akkoorden als solo's hoger op de hals prettig te spelen zijn. De 22 medium frets zijn volgens het circle fretting system (C.F.S.) geplaats, wat inhoudt dat elke fret een klein beetje gebogen is zodat de hoek met de snaren, die naar de brug toe iets uitwaaieren, altijd negentig graden is. De intonatie is hierdoor beter, wat je vooral zou moeten merken bij het spelen van akkoorden. De kromming is trouwens zo miniem dat je het niet merkt tijdens het spelen.

De slanke kop is voorzien van vintage-type Gotoh mechanieken (die trouwens wel wat stug draaien) en een strak uitgefreesde gleuf geeft aan de voorkant toegang tot de halspen.

Kijken we naar de Odyssey, dan zien we veel van dezelfde features, zoals de afgeschuinde hiel, mensuur, toetsradius en C.F.S. Deze gitaar heeft twee humbuckers en een

FGN BOUNDARY
ODYSSEY BOS2GHH

RICHTPRIJS: € 599,-LAND VAN HERKOMST:

Japan

TYPE: massieve elektrische gitaar met dubbele cutaway en geschroefde

hals
BODY: lindehout
HALS: esdoorn
TOETS: granadillo,
compound radius
FRETS: 22 medium
(circle fretting system)

MENSUUR: 648 mm
BREEDTE TOPKAM/12E
FRET: 42/52 mm
ELEKTRONICA: FGN
hals- en brughumbucker
HARDWARE: FGN brug,
Gotoh mechanieken,
zwart

GEWICHT: ong. 3,2 kg **AFWERKING:** hoogglans
charcoal, ook beschikbaar in snow white **LINKSHANDIG:** nee

REEKS: in de Boudaryserie zijn er ook Odysseymodellen met HSSconfiguratie en topfineer van gevlamd esdoorn

mastervolume- en mastertoonregelaar zonder push-pullfunctie. De toets is van granadillo, een houtsoort die van oudsher wordt gebruikt voor de staven van een marimba en die wat eigenschappen betreft dicht bij palissander ligt. Het is wat harder en de dichtheid is groter en het ziet er op de Odyssey lichter van kleur uit.

Oogt de Iliad vooral traditioneel, de Odyssey die we hier testen ziet er moderner uit met zijn metallic charcoal-afwerking, zwarte stemmechanieken en op de body

En wat speelt die Odyssey hals lekker! De toetsranden zijn net wat meer afgerond dan bij de Iliad, waardoor hij echt heerlijk in de hand ligt en eerder aanvoelt als een gitaar waar al tien jaar op gespeeld is dan eentje die je nieuw uit de doos haalt. Er is maar één puntje dat we minder goed vonden, en dat was de topkam. Die heeft bij beide modellen wat scherpe randen die je voelt als je in de eerste positie speelt.

Als eerste sluiten we de Iliad aan. De modern aanvoelende toets zal je niet belemmeren om snel te spelen

of flink op te drukken. Een Telecaster

Dan naar de Odyssey. Deze gitaar speelt niet alleen heerlijk, de klank heeft ook meer details en is daarmee wat complexer dan de Iliad. Dat zorgt er ook voor dat hij wat minder direct klinkt en daarmee meer een allemansvriend is. Hij laat een flinke sustain horen, vooral op de lage snaren. Sla een powerchord aan en het geluid lijkt geen eind te hebben. De halshumbucker heeft een warme, volle klank met genoeg oomph en het brugelement is ook hier wat knauwend, maar dan met meer body: het blijft wat ronder. De tussenstand is fijn voor akkoordpartijen doordat de klank een beetje gescoopt is.

De humbuckers hebben een normale output en zijn daarmee breed inzetbaar: je kunt net zo goed een poppartij als een Satrianisolo spelen.

De bouwkwaliteit en afwerking zijn om door een ringetje te halen

gemonteerde humbuckers.

De bouwkwaliteit en afwerking van beide gitaren zijn om door een ringetje te halen, wat de vraag oproept hoe deze gitaren toch voor de in verhouding lage prijs in Japan gemaakt kunnen worden. Om dat te beantwoorden moet je naar de specificaties kijken. De lindehouten body, granadillo toets, eigen elementen en eenvoudige eigen hardtailbrug dragen daar vast aan bij, net als het ontbreken van elektronische opties als push-pullregelaars voor het splitsen van humbuckers naar singlecoils. Daarbij is het goed om te zeggen dat eenvoud iets anders is dan goedkoop, want er worden wel Alpha potmeters gebruikt waar je bij andere betaalbare gitaren weleens merkloze types tegenkomt.

Genoeg gezegd over de bouw en constructie, laten we gaan spelen!

Conclusie

De tijd dat Japanse gitaren goedkoper waren dan Amerikaanse of Europese modellen ligt ver achter ons. En dus is het verrassend dat FGN met de Boundary-serie zulke scherp geprijsde gitaren aflevert die ook nog eens een uitstekende kwaliteit in huis hebben. Je zou een tremolo en singlecoilsounds bij de Odyssey kunnen missen, maar als je de gitaar neemt voor wat hij is, dan kunnen we alleen maar onder de indruk zijn.

De Iliad heeft wat meer een eigen karakter, maar beide gitaren zijn breed inzetbaar, waarbij de Odyssey meer naar de rockkant leunt en de Iliad zich meer thuis voelt in country en rootsstijlen. Voor allebei geldt: voor een prijs ver onder de duizend euro heb je een serieuze gitaar waar je jarenlang plezier van kan hebben. 🕒

kan met zijn drie basissounds al veel stijlen aan en bij onze Iliad wordt die grens nog wat opgerekt door de halshumbucker met zijn warme klank. Goed in te zetten voor smeuïge blues en tegelijk een prima klank voor traditionele jazz. Schakel je naar het brugelement, dan verlies je wat volume, maar dat wordt goedgemaakt doordat de knauwende klank zijn plaats opeist in de mix. En knauwend is hier positief bedoeld. Fijn is ook dat dit element niet te schel klinkt. Voor poppy partijen biedt de middenstand een prima klank en ook met oversturing komt elk element goed tot zijn recht. Gelukkig wordt de humbucker niet te basserig. De combinatiestand houdt altijd een mooie definitie en werkt goed voor leads en akkoordwerk. En wil je het wat agressiever hebben, dan heb je altijd de brugstand achter de hand die ook hier niet te dun klinkt.

Rivalen

Squier Contemporary Telecaster

Charvel Joe Duplantier Pro-Mod San Dimas Style 2 HH

Odyssey

Stratocaster

Squier Contemporary ESP LTD H-200FM

Klank en bespeelbaarheid

De Iliad klinkt onversterkt zoals je verwacht: helder en met een lekkere *snap*. De esdoorn toets zal daar ongetwijfeld aan bijdragen. Dat vermoeden wordt alleen maar versterkt als blijkt dat de Odyssey, die op de granadillo toets na uit dezelfde houtsoorten is opgebouwd, een meer mellow klank heeft.

FGN BOUNDARY ILIAD BIL2MHS

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Geslaagde moderne versie van dit oermodel

FGN BOUNDARY ODYSSEY BOS2GHH OORDEEL

GITARIST ZEGT: Een allrounder die uitblinkt in bespeelbaarheid

Ashdown AGM-5C combo

Het draait om de gitaar

Het Britse basmerk Ashdown presenteert de Guitar Magnifier-reeks, met echte buizengeluiden voor gitaar en voor een betaalbare prijs. tekst Nick Guppy foto's Olly Curtis

shdown Music is wereldwijd bekend als een van de toonaangevende versterkermerken als het gaat om de laagste frequenties. Met zoveel fans in de basgemeenschap loopt de gitaarversterking van het merk wel eens het risico - onverdiend - onder te sneeuwen. Het zou echter zo maar kunnen dat deze nieuwe reeks versterkers dat gaat veranderen.

De Ashdown Guitar Magnifier versterkers die begin 2020 geïntroduceerd werden, zijn losjes gebaseerd op de uiterst populaire Bass Magnifier versterkers van hetzelfde merk. De AGM's worden in het Ashdown hoofdkwartier in het Britse Essex met de hand gemaakt en beloven een aantrekkelijke mix van echte buizensounds, de legendarische Ashdown-constructie en een betaalbare prijs. Er zijn tops en combo's, voor elk wat wils; hier testen we de goed verkopende AGM-5C combo.

Ontwerp

De AGM-5C is een compacte combo in een mooie behuizing. De multiplex kast is wat dieper dan gemiddeld en heeft een deels gesloten achterkant. Het laminaat is strak bekleed met stevig vinyl met metalen hoekbeschermers, witte decoratieranden, een luidsprekerdoek van zwart stof en een geborsteld bedieningspaneel in een mooie gouden kleur. De gebogen

decoratielijn aan de voorkant van de combo geeft de Ashdown het uiterlijk van een boetiekversterker; je kunt flink de mist ingaan met dit soort versieringen, maar wij vinden het erg mooi en het accentueert het beroemde Ashdown-logo op een smaakvolle manier.

Alle elektronica is gemonteerd op een uit de kluiten gewassen, L-vormig stalen chassis dat is bevestigd aan de achterwand van de combo en waarvan het korte deel fungeert als horizontaal bedieningspaneel. De meeste kleine componenten zitten op een grote printplaat van goede kwaliteit, waaronder de digitale Accutronics reverbmodule en de buisvoetjes voor de twee buizen van de AGM-5C: een 12AX7 voor de voorversterking en een enkele EL84 voor de eindversterking. De weerstanden zijn meestal van het metaalfolie-type (wat helpt de ruis te beperken) terwijl de regelaars op het bedieningspaneel via korte draden met de printplaat zijn verbonden. Alle met de hand gedane bedrading is netjes uitgevoerd en de soldeerverbindingen zien er perfect uit. Je hebt alleen niet makkelijk toegang tot de buizen in de AGM-5C - als je die moet vervangen, moet het hele chassis eruit.

De Ashdown stuurt zijn decibellen de wereld in via een uitstekend klinkende Celestion G12M-65 Creamback luidspreker, een van de populairste modellen die Celestion momenteel op de markt brengt.

Ashdowns karakteristieke VU-meter ontbreekt ook niet op deze gitaarcombo

De fors uitgevallen keramische magneet van de Creamback plus de twee even stevige Demeter transformatoren zorgen er wel voor dat deze combo geen lichtgewicht is, al is hij ook weer niet zo zwaar dat je met zijn tweeën moet zijn om hem te verplaatsen.

Met één kanaal is deze combo erg overzichtelijk, terwijl er toch een paar interessante functies toegevoegd zijn. Er zijn draairegelaars voor gain, bass, mid, treble en mastervolume, en een regelaar voor het digitale reverbeffect. Ook is er een aux in-aansluiting met een eigen mixregelaar voor een mp3-speler of een tweede instrument. Verder nog een koptelefoonuitgang, een separate recording-uitgang met speakersimulatie, en een stel send/returnjacks voor de seriële effectloop.

De 'Stealth'-drukknop vlakbij de inputjack verlaagt het vermogen naar ongeveer 1 watt, zodat je thuis letterlijk rustig kunt oefenen.

De auxingang voor mp3-spelers en andere instrumenten heeft een handige eigen mixregelaar

² De Stealth-functie verlaagt de output tot 1 watt met behoud van klankdiepte en laagweergave

STAY TUNED!

WWWW.KEYMUSIC.COM FACEBOOK.COM/KEYMUSIC.NL INSTAGRAM.COM/KEYMUSIC_STORES

KEYTV.NL

De Celestion Creamback G12M-65 zorgt voor authentieke mid-sixties bluesrockklanken

Met de speaker mute-schakelaar schakel je de luidspreker volledig uit zodat je in stilte kunt opnemen. Geheel rechts op het bedieningspaneel bevindt zich de voor Ashdown zo kenmerkende VU-meter, die brandt zodra je de versterker aanzet en die bovendien een handige indicatie is

Britse rock en blues, en blijkt in staat tot een indrukwekkende crunch als je de gainregelaar helemaal opengooit, zeker in combinatie met de Les Paul. Draai de gain iets terug en je krijgt een inspirerende sound voor indie, jazz en country, met een tevreden stemmend laag

De single-ended klasse A buizeneindtrap zorgt voor volop dynamische, klassieke Britse klanken

van hoe hard je speelt en hoe lang het nog duurt voordat de buren komen klagen.

Al met al is de AGM-5C een goed uitziende, kleine combo die zonder al te veel plek in te nemen prima op zijn plaats is in de huiskamer, de studio of op het podium.

De praktijk

De AGM-5C warmt snel op en nog vrijwel zonder ruis en brom ook. We probeerden de Ashdown uit met onze gebruikelijke testgitaren: een Les Paul met een stel oude PAF's en een Strat met Duncan Alnico Pro 2's met een lage output.

De AC/tweed-geïnspireerde klankkleur is perfect voor klassieke

dat wordt geholpen door de ruime afmetingen en het halfgesloten ontwerp van de behuizing.

De reverb komt van de populaire Accutronics Digi-Log BTDR-2 module, die uitstekend werk doet als het gaat om het reproduceren van een veergalm. Ashdown heeft gekozen voor de 'L' (long decay) versie en er is ruim voldoende effect beschikbaar. De meest realistische galmklanken vind je in het eerste kwart van de reverbregelaar; ga je verder dan halverwege, dan wordt het onbewerkte geluid van de versterker steeds zachter en met de knop op 10 hoor je alleen nog effectsignaal. Dat komt van pas als je vage, sfeervolle klanken zoekt voor op de achtergrond. Niet iets

voor dagelijks gebruik, maar leuk om tot je beschikking te hebben op de momenten dat een producer vindt dat een track *spacey* gitaargeluiden nodig heeft.

Ondanks het feit dat het vermogen van de AGM-5C slechts 5 watt bedraagt, gaat de combo hard genoeg voor in de studio of in een kleine kroeg. Moet het zachter, dan bewijst de Stealth-knop zijn waarde en daalt de output naar ongeveer 1 watt. Op dat moment treedt automatisch het slimme ASC (Active Speaker Compensation) circuit in werking dat de versterker - ook op conversatievolume - laat klinken alsof hij helemaal opengedraaid is. Schakel je de luidspreker van de AGM-5C uit met de muteknop, dan zorgt de gecompenseerde recordinguitgang voor een prima directe sound, waarvoor nauwelijks EQ vanaf de mengtafel nodig is.

Conclusie

Terwijl we wachten op het moment dat er weer iets van livemuziek mogelijk is, zijn kleine combo's die ook op huiskamerniveau groot klinken populairder dan ooit.

De Ashdown AGM-5C is zo'n combo en kan nog veel meer. Hij is bijvoorbeeld flexibel genoeg om prima tracks mee op te nemen die goed in de mix zitten en kan ook nog mee voor kleine optredens, als die weer mogen.

Transistor- en digitale versterkers zijn tegenwoordig beter dan ooit, toch is er veel te zeggen voor pure buizensounds en deze combo met zijn *single-ended* klasse A buizeneindtrap bezorgt je een geweldige speelervaring, met volop dynamische, klassieke Britse klanken. Met of zonder pedalen voegt deze Ashdown extra klasse toe aan allerlei stijlen. Voor een product dat gemaakt wordt in Ashdowns Britse customshop, is de AGM-5C ook nog eens heel redelijk geprijsd. Kijk eens verder dan de basversterkers en laat je verrassen!

ASHDOWN AGM-5C 1X12 COMBO

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Veelzijdige combo met Brits geluid, goed gebouwd en uiterst betaalbaar. Buizen moeilijk bereikbaar

ASHDOWN AGM-5C 1X12 COMBO

RICHTPRIJS: € 849,LAND VAN HERKOMST:

Verenigd Koninkrijk

TYPE: buizenversterker
met digitale reverb

VERMOGEN: 5 watt,
schakelbaar naar 1 watt

BUIZEN: 1 x 12AX7,
1 x EL84

AFMETINGEN: 43,5 x
46 x 26,5 cm (hxbxd)

GEWICHT: 13 kg.

BEHUIZING: multiplex

LUIDSPREKERS: 1 x 12-inch Celestion Creamback G12M-65

KANALEN: 1

REGELAARS: gain, bass, mid, treble, master volume, aux input, mix level, reverb level. Stealth- en speaker mute-schakelaar VOETSCHAKELAAR: geen **EXTRA FUNCTIES:** externe luidsprekeruitgang, seriële effectloop, aux in met mixregelaar, luidspreker-gecompenseerde recordinguitgang met speaker mute-schakelaar, koptelefoonuitgang, Stealth-functie reduceert vermogen tot ongeveer 1 watt

OPTIES: geen **REEKS:** andere modellen
uit de Guitar Magnifierserie zijn de AGM-484
30-watt buizentop, AGM30 Offset top, AGM-684C
45-watt combo en AGM284C 15-watt combo.
Bijpassende luidsprekerkasten zijn de AGM-112,
AGM-210 en AGM-212 **DISTRIBUTIE:** Total Sonic,
Nieuw-Vennep,
tel. (+31) (0)252 629 340 **WEBSITE:** www.totalsonic.nl

Ibanez AAD140 en AAD300CE

De dreadnought

Kan er aan het ontwerp van een dreadnought nog iets verbeterd worden? Bij Ibanez meent men van wel en ook nog tegen een aantrekkelijke prijs.

tekst Hein van Dongen

et basisconcept van de staalsnarige akoestische gitaar is eigenlijk al decennialang onveranderd. En dat geldt ook voor de dreadnought, het grote breedschouderige model dat Martin ooit naar een Brits slagschip vernoemde en dat zeker het meest gekopieerde model is van de 'westerngitaar'.

Ibanez promoot zijn AAD-serie (een afkorting van Advanced Acoustic Dreadnought) trots als een nieuw hoofdstuk in de geschiedenis van de akoestische gitaar. De serie bestaat uit vijf instrumenten, beginnend met de AAD100 en met de AAD300CE als topmodel. Wij testen dat laatste model en de goedkopere AAD140. Wat betekenen de vernieuwingen waar Ibanez zo zelfverzekerd over spreekt?

Brede schouders

De AAD140 is de enige gitaar van de serie met een okoumé body. Net als bij de andere instrumenten uit de reeks is de klankkast zo'n 5% groter dan die van een gewone dreadnought, vandaar dat Ibanez dit model een 'grand dreadnought' noemt. Die extra klankruimte zit met name in de schouders van de gitaar en ook dat geeft hem in combinatie met de niet zo veel voorkomende kleur een opvallend uiterlijk. Ook andere aspecten van de gitaar zijn opnieuw ontworpen. Zo heeft Ibanez na veel proberen, passen en meten een nieuwe vorm van bracing gevonden, die men de X-M bracing noemt en

waarbij gebruik wordt gemaakt van acht extra 'vingerbalkjes' om de trillingen van de snaren van de brug naar het bovenblad over te brengen. Ook de vorm van de kop is anders dan je meestal ziet: deze loopt niet breder uit maar juist smaller, wat

IBANEZ AAD140

RICHTPRIJS: € 329,-TYPE: grand dreadnought **BOVENBLAD:** massief okoumé ZIJ/ACHTERKANT: okoumé HALS: nyatoh MENSUUR: 651 mm **TOETS:** ovangkol **FRETS:** 20 TOPKAM: plastic, 44 mm **ZADEL:** plastic LINKSHANDIG: nee **KOFFER:** niet meegeleverd **DISTRIBUTIE:** Hoshino Europe B.V., Mijdrecht, tel. 0297-567788

WEBSITE: www.

hoshinoeurope.com

heruitgevonden?

scheelt in het gewicht en in de balans van de gitaar als geheel.

De body van de AAD140 is zoals gezegd gemaakt van okoumé, dat vaker gebruikt wordt als een alternatief voor mahonie. Het bovenblad is massief en de zij- en achterkant zijn gelamineerd. Door zijn kleur is de gitaar duidelijk te onderscheiden van het 'blonde' sparrenhout van de andere gitaren uit de serie. De gelijmde hals is van nyatoh, een roodachtig hardhout. Dit heeft een speciale thermo-aged behandeling

ondergaan, met het oog op het geluid en de stabiliteit van de constructie. De toets is van ovangkol en heeft afgeronde randen. Opmerkelijk detail is de positieaanduiding bij de 12e fret: niet twee dots naast maar achter elkaar. Ook de slagplaat heeft een nieuw ontworpen vorm.

Al langer kennen we van Ibanez de 'advanced bridgepins'. Deze zijn zo gemaakt dat ze niet omhoogkomen tijdens het stemmen. Bovendien zijn ze ook gemakkelijker los te maken en te bevestigen dan gewone brugpennen.

Ibanez' nieuwe bodyvorm geeft je niet meteen het gevoel dat je een buitensporig grote gitaar in je handen hebt. Het valt wel meteen op dat de vorm bijzonder comfortabel aanvoelt. Het speelgenot wordt verhoogd door de eveneens comfortabele toets met zijn afgeronde zijkanten.

Het geluid van de AAD140 is heel opmerkelijk. Hij heeft een heel rustige, gebalanceerde klank, introvert bijna, maar dat bij een heel hoog volume. Dat is een combinatie van klankeigenschappen die je niet vaak hoort; het is een goedaardige reus die zich eigenlijk voor alle stijlen leent. Net als een gitaar met een mahonie top heeft het bovenblad van de AD140 een licht comprimerend effect: het lijkt alsof hij de zachte tonen wat optilt en de harde passages wat afzwakt. Ook dat draagt bij aan het ronde en ontspannen timbre dat de gitaar laat horen, nogmaals: met een flinke power als het om het volume gaat. Dat geluid is echt klasse voor die prijs (die ik nog niet genoemd had: 330 euro). Alleen als je echt een veel feller geluid zoekt voor bijvoorbeeld single-stringsolo's zou je beter een ander model uit de serie kunnen

IBANEZ AAD300CE

RICHTPRIJS: € 699,-**TYPE:** grand dreadnought met cutaway **KLEUR:** 'natural low gloss' **BOVENBLAD:** massief spar-ZIJ/ACHTERKANT: okoumé **HALS:** nyatoh MENSUUR: 651 mm TOETS: ebben FRETS: 20 TOPKAM: been, 44 mm ZADEL: been **VOORVERSTERKER:** Ibanez **Custom Electronics ELEMENT:** Ibanez AP11 magnetische pickup en piëzopickup LINKSHANDIG: nee

KOFFER: niet meegeleverd

uitproberen. En dan heeft de AAD140 niet zoals zijn duurdere broer elektronica aan boord.

Het beste van twee werelden

De AAD300CE is het topmodel uit de nieuwe serie. Hij is meer dan tweemaal zo duur als zijn broer, maar voor die 700 euro krijg je een gitaar met een sitka sparren bovenblad, geavanceerde elektronica en een comfortabele cutaway (die door de nieuwe bodyvorm heel ruim bemeten is).

Andere verschilpunten zijn dat het brugzadel en de topkam van de AAD300 niet van plastic zijn maar van been en dat de brug en de toets gemaakt zijn van Makassar ebbenhout in plaats van ovangkol. Verder heeft dit topmodel Ibanez' 'Luminlay' zijstippen, die bij weinig omgevingslicht oplichten en je bij een concert wellicht voor een kleine uitglijder of een ongewenste modulatie behoeden. Overeenkomsten zijn uiteraard weer de nieuwe vorm van de kop en de plectrumplaat, het nieuwe bracingspatroon, de vergrote klankkast, de afgeronde toets en de okoumé gelamineerde zij- en achterkant.

Het akoestische geluid van de AAD300 is anders van aard dan dat van de AAD140. De gitaar klinkt

feller en dynamischer, maar mist dan weer wat van die bijzondere neutraliteit. We weten het allemaal al lang: elke goede gitaar heeft een eigen karakter.

Versterking

Als topmodel in de serie heeft de AD300 twee pickups. Om te beginnen bij de hals het AP11 magnetische element, dat Ibanez vorig jaar introduceerde op de AE275-LGS. En dan zit er ook een piëzopickup onder het zadel, die is opgebouwd uit drie aparte transducers.

Op gitaren uit deze klasse zie je niet vaak een magnetisch element. In de prehistorie hadden alle elektroakoestische gitaren zo'n magnetisch element (denk aan de Gibson J-160E van The Beatles), maar sinds de komst van de piëzopickups zijn die min of meer verdreven. Misschien is dat jammer, want het nogal schrille en percussieve geluid van zo'n kristalelement is vaak verre van

realistisch en vereist een uitgebreide EQ en/of een speciale versterker. Eigenlijk levert Ibanez met dit model het beste van twee werelden, want in hun combinatie geeft dit duo veel mogelijkheden.

De volledig van okoumé gemaakte klankkast van de AAD140 zorgt voor een rond en ontspannen timbre

De gitaar heeft twee aansluitingen voor je versterker of PA. Sluit je hem aan met de jack in de eindpin dan geeft deze een mono signaal af en regel je met de twee volumeknoppen de balans tussen de twee pickups. Doordat beide elementen een nogal verschillend frequentiespectrum hebben mis je de toonregeling op de gitaar niet. Wanneer je de magnetische pickup als basis zou nemen, kun je met het piëzo-element helderheid en definitie toevoegen en ook uitstekend de geluiden van body-tapping versterken. En de magnetische pickup is daarentegen weer ideaal voor het aansluiten van effecten als reverb, chorus, wah-wah, fuzz of wat je maar zou willen.

Voor extra mogelijkheden heeft Ibanez een tweede jack in de zijkant aangebracht. Als je die aansluiting gebruikt gaat daar het piëzosignaal heen, terwijl uit de eindpinjack alleen nog het magnetische signaal komt. Op die manier kun je stereo spelen via twee versterkers of een van de kanalen via toegevoegde effecten naar de versterker sturen.

IBANEZ AAD140

OORDEEL

Rivalen

Texan

Ibanez AAD140

■ Takamine GD20-NS

Epiphone Masterbilt

Blueridge BR40CE

■ Fender CD-60CSE

Ibanez AAD300CE

GITARIST ZEGT: Combinatie van een subtiele klank, een groot volume, een prima bespeelbaarheid en een lage prijs

IBANEZ AAD300CE OORDEEL

GITARIST ZEGT: Een must als je een dynamisch klinkende, prima spelende dreadnought optimaal wilt versterken

Dankzij twee uitgangen kun je beide elementen van de AAD300CE naar verschillende versterkers uitsturen

Conclusie

We gaan niet beweren dat Ibanez de akoestische gitaar opnieuw heeft uitgevonden, maar de combinatie van verschillende kleinere innovaties levert bij elkaar toch echt wel iets opmerkelijks op. Bij de heel gunstig geprijsde AAD140 is dat de combinatie van een heel rustige, ontspannen klankkleur en een enorm volume. Bij de feller klinkende AAD300 vallen met name de veelzijdige versterkingsmogelijkheden op. Beide gitaren spelen ook nog eens heel fijn. Ibanez maakt het de concurrenten weer eens moeilijk.

THIS BY MOUIT AIMID

OX is a premium all-analog reactive load box paired with the world's best mic, cabinet, and room emulations — giving you the greatest recorded studio tones of all time, at the turn of a knob.

Find out what hundreds of pros already know. You'll enjoy your amp more with a genuine OX Amp Top Box.

uaudio.com/ox

©2021 Universal Audio, Inc. All rights reserved. The "Universal Audio" name, UA "diamond" logo, and "OX" name and logo are trademarks of Universal Audio Inc. All other trademarks contained herein are the property of their respective owners.

ABONNENENT OPGITARIST? LOS NUMMER BESTELLEN? CATAAR

muziekmagazines.nl

ABONNEINEN MAGAZINES

METHODES

BOEKEN

TICKETS

OOK VOOR

- MUSICMAKER
- INTERFACE
- SLAGWERKKRANT
- DE BASSIST

Het klassieke geluid van een Britse amp met treblebooster in een pedaal.

tekst Trevor Curwen foto Phil Barker

e combinatie van een vintage Britse versterker en een treblebooster (Dallas Rangemaster etc.), zoals gebruikt door Tony Iommi, Rory Gallagher en Brian May, staat garant voor een klassieke rocksound. Daarom is het een logische gedachte om een overdrive met een Britse klankkleur en een booster in één pedaal te combineren. En dat is precies wat Carl Martin hier heeft gedaan met de PlexiRanger: een pedaal dat een afzonderlijk in te schakelen drive en boost heeft die los van elkaar of gezamenlijk gebruikt kunnen worden.

Ontwerp

De boostfunctie bevindt zich aan de rechterkant van het pedaal, waar ook de lo-cutschakelaar om het laag te temmen te vinden is. Deze schakelaar geeft je controle over de basfrequenties in twee standen, waarmee je prima de modder uit je geluid kunt halen of het excessieve laag van een 4x12 kabinet in bedwang houdt. De boostregelaar levert maximaal 15 dB aan extra, onvervormd volume, maar als je op zoek bent naar een andere tonaliteit, heb je de beschikking over een freq-knop met een breed bereik, plus een rangeknop om in te stellen hoeveel je de gekozen frequentie wilt opkrikken.

Opties genoeg dus om je geluid met een beetje boost subtiel te verfraaien of juist maximaal bepaalde frequenties te benadrukken om je sound vetter of scherper te maken en je versterker te laten zingen als nooit tevoren. Dat werkte prima met onze vintage Vox AC30 en Marshall JMP50, die dankzij de boost van de Plexi-Ranger voller klonken of met wat extra hoog en volume net dat lekkere beetje vervorming extra kregen.

Natuurlijk hebben we niet allemaal vintage Britse versterkers tot onze beschikking en daar is de andere helft van het pedaal voor bedoeld. Carl Martin heeft naam gemaakt met zijn Marshall-achtige

Plexi overdrivepedalen en dat is precies wat je krijgt van de linkerhelft van dit pedaal. Namelijk een uitstekende overdrive die van bijna clean tot een rauwe vervorming gaat, waarbij je het hoog regelt met de toneregelaar. De Plexi overdrive brengt je niet echt op high-gain terrein, al geeft de boost een extra dimensie aan je geluid en voegt boventonen toe waardoor je alsnog een vette scheur op kunt zetten.

Conclusie

Dit is een veelzijdig pedaal dat zijn geld alleen al waard is voor de voetschakelbare boost of de overdrive. Nu krijg je beide in één verpakking en dat maakt de aanschaf van dit solide werkpaard voor op je pedalenplank een prima keus. 🖪

CARL MARTIN **PLEXIRANGER**

RICHTPRIJS: € 169,-LAND VAN HERKOMST:

China, ontworpen in Denemarken

TYPE: drive/boostpedaal **FEATURES:** gebufferde bypass

REGELAARS: gain, tone, level, frequency, boost, range, lo-cutschakelaar, plexi-voetschakelaar, boostvoetschakelaar

daardjacks voor ingang, uitgang en remote **VOEDING:** 9V netadapter,

AANSLUITINGEN: stan-

100 mA (niet inbegrepen) AFMETINGEN: 5,6 x 12 x 9,5 x cm (hxbxd) DISTRIBUTIE:

Face, Boom (B), tel: (0032) (0)3 844 67 97 WEBSITE: www.face.be

CARL MARTIN PLEXIRANGER

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Onafhankelijk schakelbare drive en boost

in één pedaal met een klassieke sound. Wat wil je nog meer?

Rivalen

- Wampler Plexi-Drive Deluxe
- Bogner La Grange
- Teisco Distortion

Bij de release van Live 11

Paul Davids over

Ableton Live 11 is hier! De nieuwe versie van Live voorziet niet alleen in een uitgebreide hoeveelheid nieuwe sounds, ook een aantal langverwachte editfuncties doet zijn intrede. Maar wat moet een gitarist met deze daw die vooral onder makers van elektronische muziek populair is? tekst Steven Faber & Sascha Meijer

ie vraag stelden we aan Paul Davids, de Rotterdamse gitarist/producer met meer dan twee miljoen abonnees op zijn YouTube-kanaal. In diverse video's zie je hem Ableton Live gebruiken voor het opnemen van songs en gitaarloops.

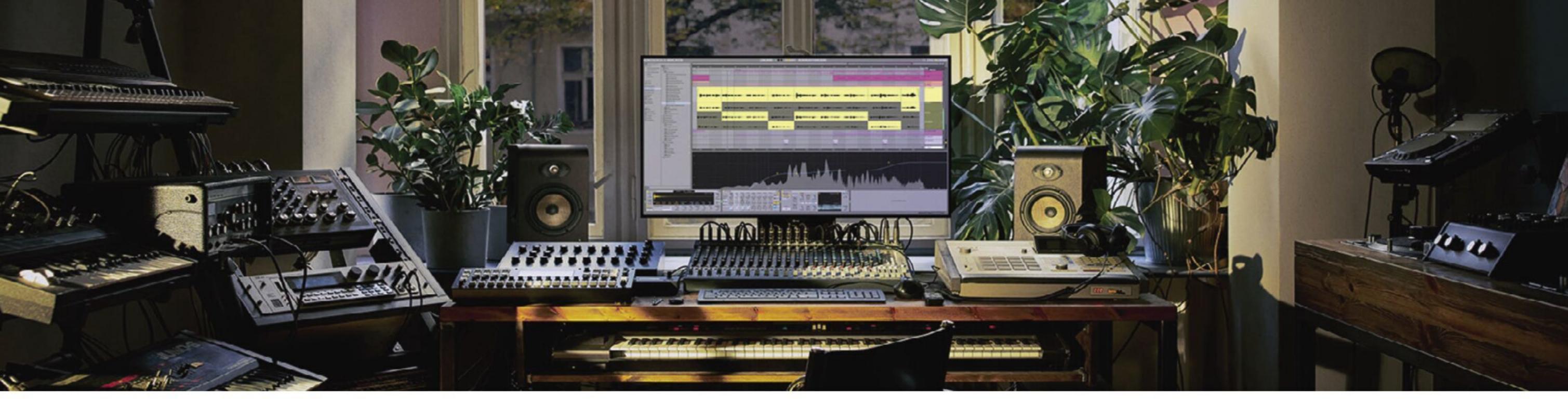
"Het grote voordeel van Ableton Live zit 'm voor mij in het produceren.
Niet zozeer het mixen - veel mensen gebruiken daar andere programma's voor. Maar het produceren, zoals het toepassen van 'automations' (bijvoorbeeld iets meer reverb op een bepaald stukje), het knippen van audio, kijken hoe het twee keer zo langzaam klinkt...
Alles wat je wilt gaat heel snel in Live."

Hoe kwam je bij Ableton Live?

"Op het conservatorium leerde ik werken met Cubase en Reason. Een paar jaar terug was ik muziek aan 't maken bij een vriend die Ableton Live gebruikte en alles wat hij deed zag er zo simpel uit en ging zo snel. Hij was er ook heel bekwaam in, maar ik was bijna overdonderd door hoe eenvoudig zijn workflow was. Muziek maken, tracks opnemen, stukjes knippen, verslepen. Ik was totaal niet gewend dat dat zo eenvoudig ging en dat je zo snel een goed klinkend resultaat krijgt, het leek allemaal heel makkelijk te gaan."

Klank

"Wat mij het meeste opviel toen ik zelf met Ableton Live ging werken, was dat alles wat ik deed een stuk beter klonk dan wat ik gewend was in Cubase.

Ableton Live

Ableton Live klinkt niet beter dan andere programma's, maar ik kan de geluiden in mijn hoofd beter vertalen naar Ableton Live, het wordt eerder wat ik wil."

Heb je het dan over de effecten die je kunt toepassen?

"Ja, maar ook de eenvoud waarmee je bijvoorbeeld snel een EQ'tje ergens op plakt. Er is altijd een grens tussen wanneer je iets wel doet en wanneer je het niet de moeite waard vindt, en bij Live is alles lekker laagdrempelig.

"Verder vind ik het een groot voordeel hoe Ableton Live er uitziet. Het is heel minimalistisch. Ik begrijp niet dat als we in 2021 een plug-in maken, de knoppen er nog steeds moeten uitzien als een driedimensionale knop van een vintage mixingdesk. Wie hou je dan voor de gek? Als je een te gekke compressor of EQ maakt, doe dat dan met een platte layout zodat het er fris en modern uitziet.

"Een ander voordeel is dat er heel weinig menu-opties zijn. Dat is heel fris en toch mis je niets, ik tenminste niet. Soms moet je je realiseren dat een bepaalde knop niet eens nodig is, omdat er een andere manier is om het te doen die beter past bij de workflow van Live."

Je hebt ook een video gemaakt over loopen met Ableton Live.

"Ja, in Live heb je twee workflows, Arrangement View en Session View. Als je in Session View een spoor aanmaakt en daarop iets opneemt, blijft het gewoon doorspelen. Het handige is dat je altijd met een metronoom speelt en dat alle tracks naar die metronoom spelen. Je kunt zelfs quantizen als je wilt - maar dat doe ik nóóit hoor, haha. Een ander voordeel is dat je de lagen uit elkaar kunt halen, effecten kunt toepassen en ze in het stereobeeld plaatsen. De grens tussen alleen gitaarspelen en echt muziek produceren verbleekt op die manier, vooral omdat je binnen Live ook andere instrumenten onder handbereik hebt."

Heb je ook ervaring met Ableton Live bij optredens?

"Ja, ik speelde in een coverband met mashups en dan liep Live achterin mee met zes stereosporen: gitaar, toetsen, percussie & drums, backingvocals en een metronoom voor onze in-ear monitors. De partijen waren in blokken geprogrammeerd zodat je zo'n blok kon loopen of doorgaan. Het werkte heel stabiel en je kunt het zo flexibel programmeren als je wilt."

Ableton Live 11 test op Gitarist.nl

Sascha Meijer testte Live 11 uitgebreid. Je vindt zijn review op onze website. Een paar van de belangrijkste bevindingen die juist voor gitaristen interessant zijn vind je hier.

Wie al langer met Ableton Live werkt, kan opgelucht ademhalen. Live 11 voelt, ondanks de vernieuwingen, vertrouwd aan. Nieuw is de Templates-categorie in de browserkolom, waarmee je de mogelijkheid hebt om meerdere projecten als templates op te slaan.

Wat ook direct opvalt, is het frisse uiterlijk van Live 11. Alles voelt net wat vlotter aan en de kleuren springen meer in het oog.

Meerdere takes

Met de introductie van Take Lanes en Track Comping zijn er eindelijk betere tools voor wie opnamen maakt in Ableton Live. Door een loop aan te zetten in je Arrangement View kun je een aantal takes achter elkaar opnemen. Deze verschijnen onder elkaar in de Take Lanes en kunnen vervolgens tot een nieuw spoor worden gecombineerd door de verschillende delen te selecteren. Track Comping en Take Lanes werken ook voor midi en zijn prettig en vlot in het gebruik.

Realtime syncen

Met het nieuwe Tempo Following kan Live 11 tempovariaties van inkomende audio volgen. Hierbij passen alle Clips zich automatisch aan het nieuwe tempo aan. Dit geeft veel opties voor een liveshow die gebouwd is rondom meelopende backingtracks. Tijdens de test kwamen we nog wel wat probleempjes tegen, maar hopelijk wordt dit snel verbeterd, want op de momenten dat Tempo Follower wel goed werkt, is het een uitzonderlijke krachtige en creatieve functie.

Er is meer...

Naast de hierboven genoemde nieuwe functies barst Ableton Live 11 van de andere nieuwe features, waaronder Linked Track Editing, Note en Velocity Randomizing en een verbeterde cpu-meter. Ook zijn er nieuwe instrumenten, zoals de Hybrid Reverb en Spectral Resonator & Time, en nieuwe sounds met de Spitfire Upright Piano, String Quartet en Drone Lab, om er maar een paar te noemen. www.ableton.com

Lees en kijk verder op Gitarist.nl, sectie Gitarist Extra:

- Uitgebreide test
- Demovideo's

www.gitarist.nl

Rockboard PedalSafe

Vorig jaar verraste Rockboard met de PedalSafe, een doorzichtige siliconen bescherming voor je pedalen. tekst Steven Faber

en tweeledig doel. Ten eerste beschermen ze je pedalen tegen stof en krassen, ten tweede blijven je instellingen bewaard onder het plastic kapje. Met de PedalSafe is de tijd voorbij dat je de stand van de pedaalknoppen moet nalopen als je je pedalboard uit zijn hoes haalt.

Ontwerp & gebruik

Een PedalSafe bestaat uit een flexibele siliconen hoes die nauw om je pedaal

ROCKBOARD PEDALSAFE

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Met de PedalSafe hoef je geen tape meer over je regelaars te plakken en blijven je pedalen bovendien beschermd

past, met aan de bovenkant een afneembaar hardplastic kapje dat je regelaars beschermt en een kunststof onderplaat voor bevestiging op je pedalboard.
Voor de bevestiging kun je klittenband gebruiken of de meegeleverde zelfklevende siliconen plak, die je pedaal op elk glad oppervlak vastzet. Zonder sporen achter te laten kun je deze bevestiging weer loshalen en opnieuw gebruiken.
Heb je een Rockboard pedalboard, dan is de versie met een QuickMount onderplaat het meest geschikt omdat deze simpelweg vastklikt.

Door de strakke passing is het even friemelen om de PedalSafe over je pedaal heen te trekken, maar dankzij de flexibiliteit lukt dat goed en door de wanddikte van twee millimeter is hij stevig genoeg

om niet uit te scheuren. Rockboard zegt dat er voor tachtig procent van alle pedalen een PedalSafe beschikbaar is.

Conclusie

Heb je een PedalSafe nodig? Die vraag kun je alleen zelf beantwoorden, maar als je antwoord bevestigend is, dan kunnen wij zeggen dat het systeem degelijk is en doet wat het belooft. De prijs is heel redelijk, maar kan natuurlijk flink oplopen als je veel pedalen hebt.

INFO: ROCKBOARD PEDALSAFE

PRIJS: € 13,- TOT € 25,-

TYPE: PEDAALBESCHERMING

WEBSITE: WWW.ROCKBOARD.DE

Groovetech Mini-Multi Guitar/Bass Multi-Tool

Groovetech komt met een nieuw multitool dat in de gigbag van elke gitaar en bas past. tekst Steven Faber

Groovetech, het Amerikaanse merk dat gereedschapssets maakt voor muzikanten en - zij het onder andere naam - piloten en motorrijders. Maar dat andere multitool heeft onder andere een dopsleutel voor het verstellen van je halspen en aangezien de meeste gitaristen - als ze het al zelf doen - hiervoor liever een speciale sleutel gebruiken, kon het multitool kleiner en daarmee ook goedkoper.

Ontwerp

De basis van de Mini-Multi is een stevig geel kunststof handvat met aan beide zijden een aantal gereedschappen. Hieronder zitten de meest gebruikte maten voor het afstellen van de actie, tremolo en pickups. Dus zijn er zowel een grote als kleine platte- en kruiskopschroevendraaier, acht inbussleutels, een meetlatje met metrische en inchesverdeling, en... een flesopener.

Bij het langsgaan van mijn gitaren kon ik geen schroef of bout vinden waarop niet een van de sleuteltjes uit de Mini-Multi past. Ook de kwaliteit is goed, te merken aan de passing van onder andere de schroevendraaiers. En dat is belangrijk, want op een gitaar wil je niet uit de schroefkop schieten. Onbedoeld relic'en is niet altijd gewenst...

Conclusie

Als je nog geen gereedschapssetje hebt in je koffer of gigbag, dan is de Mini-Multi van Groovetech een goede optie. Ben je iemand die wel zelf zijn halspen afstelt, dan kun je voor de grotere versie gaan en wil je echt zeker zijn dat je alles bij je hebt, dan zijn er nog grotere gereedschapsetuis beschikbaar voor elektrische en akoestische gitaar en basgitaar.

MINI-MULTI GUITAR/BASS MULTI-TOOL

GITARIST ZEGT: Kleiner dan een capo en toch compleet voor klein afstelwerk

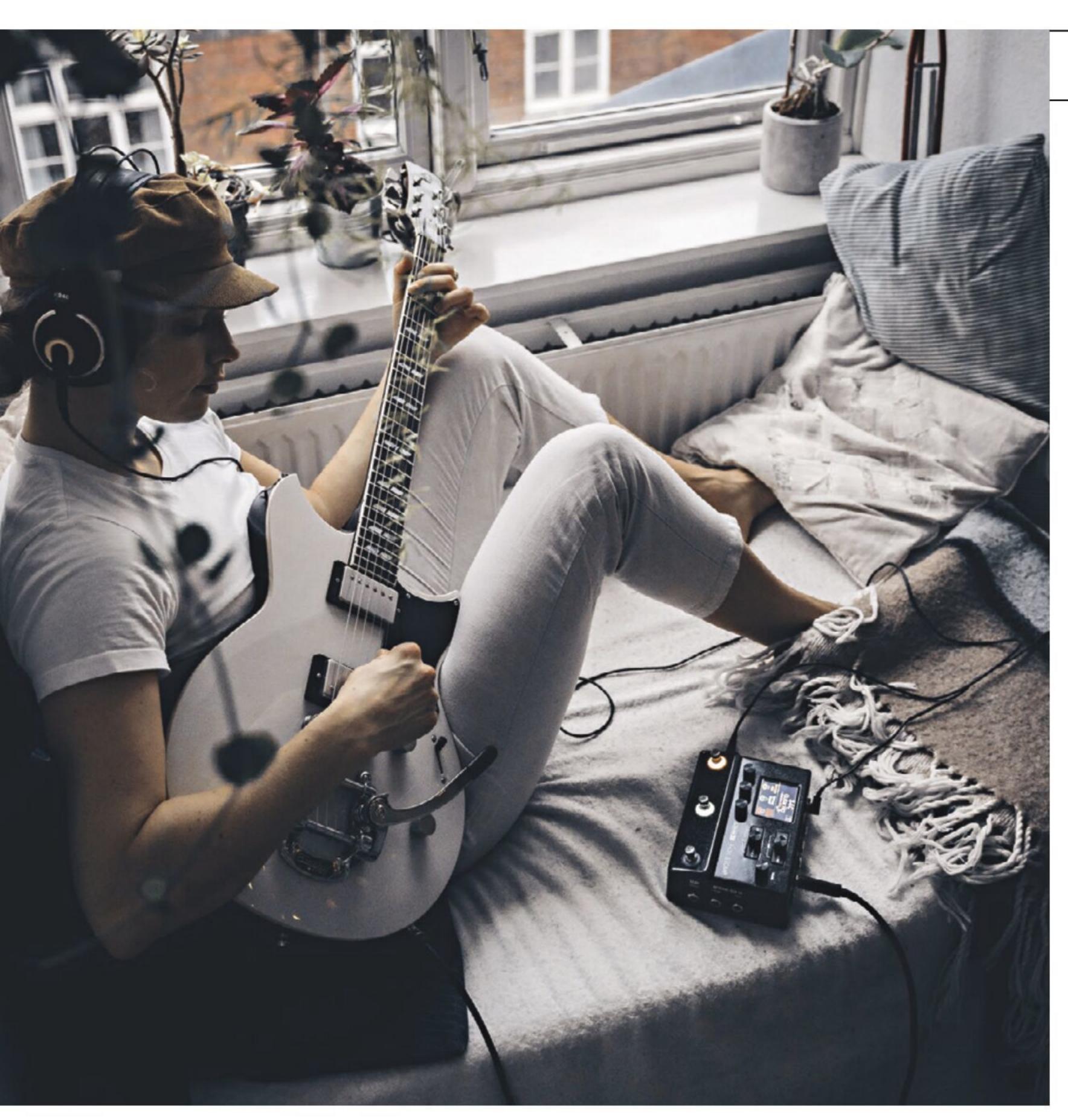
INFO: MINI-MULTI GUITAR/BASS MULTI-TOOL

PRIJS: € 12,-

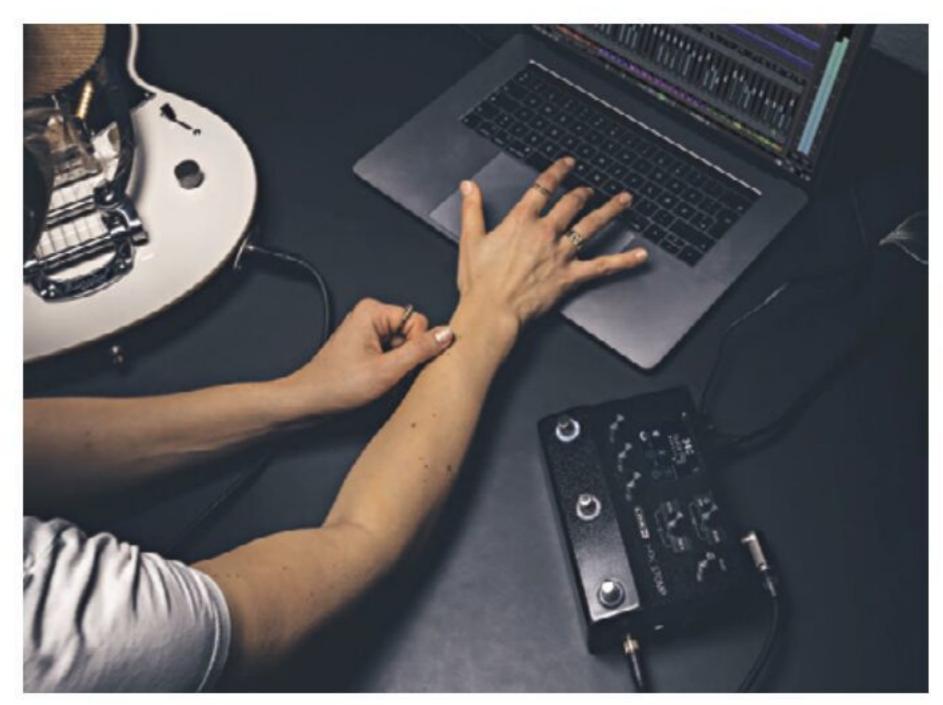
TYPE: MULTITOOL

OORDEEL

WEBSITE: WWW.HTD.FR

DE LINE 6 HX STOMP GEBRUIKEN VOOR OEFENEN, HET SCHRIJVEN VAN SONGS EN HET MAKEN VAN OPNAMEN

et succes van de Helix versterker- en effectmodelers komt niet alleen voort uit het feit dat ze met hun kwaliteitssounds alles-in-een oplossingen bieden voor op het podium, maar ook doordat ze ideaal zijn voor thuisgebruik. De HX Stomp is met zijn compacte formaat, dat je makkelijk op een bureau neerzet, en grote diversiteit aan mogelijkheden niet alleen de perfecte audio-interface voor gitaristen, maar ook ideaal voor het stil oefenen met hoofdtelefoon. En dankzij de oneindige hoeveelheid aan sounds is het een bron voor creatieve ideeën.

Met de nieuwe Helix 3.0 update is de HX Stomp nog krachtiger geworden omdat het aantal blokken waarmee je de signaalketen kunt opbouwen van zes naar acht is uitgebreid. Deze extra flexibiliteit zorgt er samen met andere Helix-features voor dat de HX Stomp een even intuïtieve als krachtige processor is voor de gitaarsounds die je thuis gebruikt. De unieke Helix Snapshot-feature maakt het schakelen tussen je favoriete sounds eenvoudig, net als het maken van aanpassingen. Het zijn eigenlijk presets binnen een preset en je kunt tot drie Snapshots binnen een preset selecteren en editen. Het schakelen tussen Snapshots gaat naadloos, waardoor je de mogelijkheid krijgt meerdere effecten in één keer in of uit te schakelen, of parameters van je favoriete signaalketen aan te passen.

Als audio-interface geeft de HX Stomp de mogelijkheid je tracks te monitoren terwijl je ze opneemt. Als de HX Stomp is verbonden met je computer, kun je eenvoudig Helix versterker- en effectmodellen aanpassen met de meegeleverde HX Edit software, zonder dat je de HX Stomp aanraakt.

De Line 6 HX Stomp biedt toegang tot de oneindige mogelijkheden van Helix en helpt zo elke gitarist geïnspireerd te blijven.

Ontdek meer op line6.com

WHATIS AVAXHOME?

the biggest Internet portal, providing you various content: brand new books, trending movies, fresh magazines, hot games, recent software, latest music releases.

Unlimited satisfaction one low price
Cheap constant access to piping hot media
Protect your downloadings from Big brother
Safer, than torrent-trackers

18 years of seamless operation and our users' satisfaction

All languages
Brand new content
One site

We have everything for all of your needs. Just open https://avxlive.icu

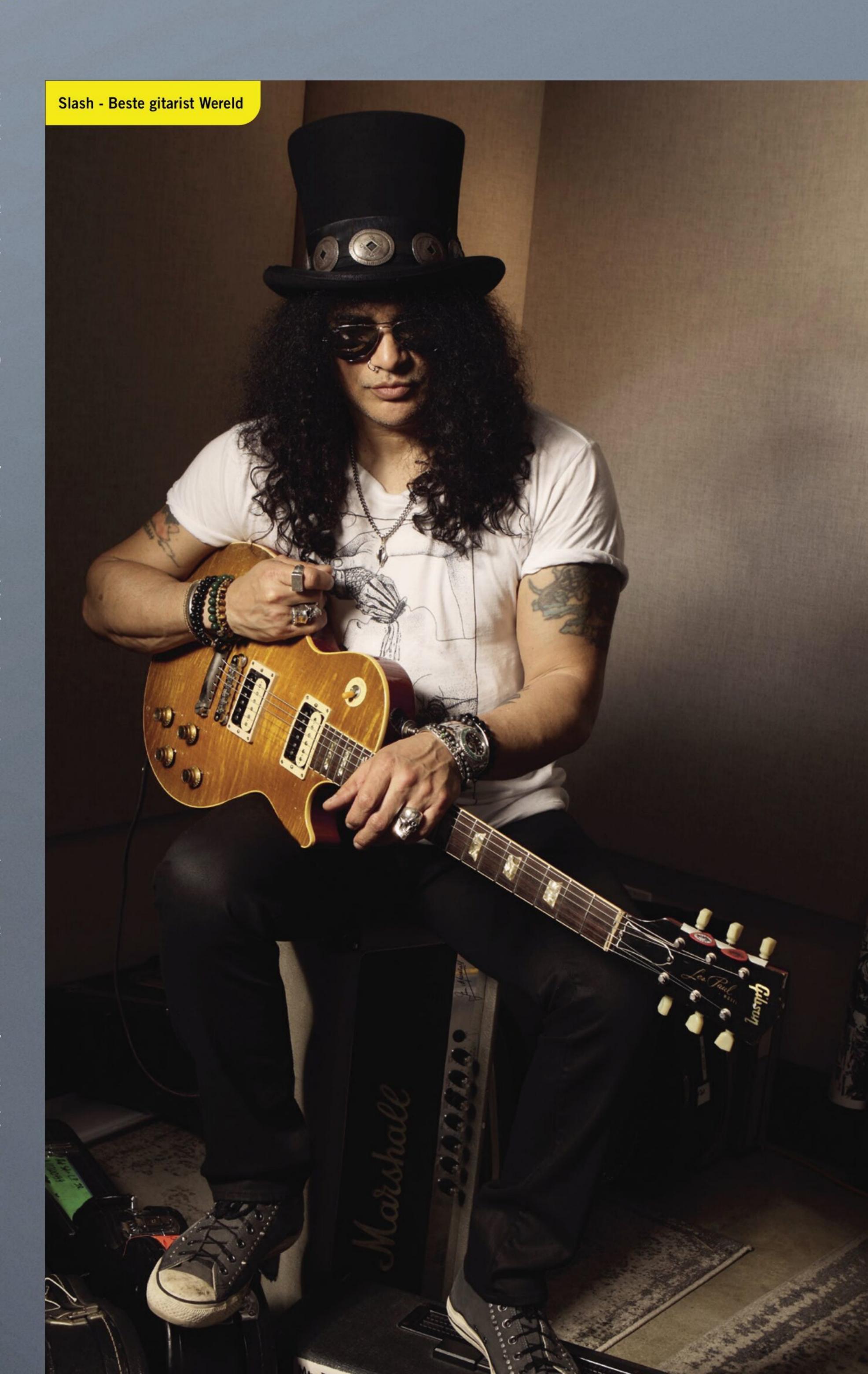

Gitarist Poll Awards De beste gitaristen en de beste

Nooit eerder werden er zulke uiteenlopende keuzes gemaakt door de lezers van Gitarist. Honderden gitaristen en talloze nieuwe producten zijn favoriet bij jullie. Niet eerder waren ook de verschillen tussen de nummers één en nummers tien zo klein!

Met bijna 4000 stemmen kozen jullie de gitarist van het jaar in diverse genres en de beste producten die het afgelopen jaar uitgekomen zijn. De Gitarist Poll Awards reiken we dit jaar voor de 11e keer uit. Ze zijn dé graadmeter van wat 'in' is op dit moment wat betreft gitaarspel en gitaarspul.

Slash en Richard Halleebeek zijn gekozen tot gitarist van het jaar, respectievelijk in de categorie Wereld en Benelux. In de productcategorieën zijn Fender, Gibson, Boss en Kemper de grote winnaars. Bekijk de productlijstjes vooral goed, want je vindt er héél veel lekkers!

Uitslag van de le Gitarist Poll nieuwe producten van het jaar!

Gitarist van het jaar Wereld

1. (10) Slash

- 2. (3) Joe Bonamassa
- 3. (2) Eric Clapton
- 4. (4) John Mayer
- 5. (1) Mark Knopfler
- 6. (5) Brian May
- 7. (8) David Gilmour
- 8. (11) Steve Vai
- 9. (9) Carlos Santana
- 10. (6) Jeff Beck
- 11. (-) Jimmy Page
- 12. (-) Steve Lukather
- 13. (25) Angus Young
- 14. (15) Guthrie Govan
- 15. (23) Keith Richards
- 16. (14) Joe Satriani
- 17. (17) Derek Trucks
- 18. (7) John Petrucci
- 19. (21) Dweezil Zappa
- 20. (12) John Frusciante
- 21. (-) Steve Hackett
- 22. (-) Devin Townsend
- 23. (-) Pat Metheny
- 24. (-) Ry Cooder
- 25. (24) Scott Henderson

Gitarist van het jaar

1. (4) Richard Hallebeek

- 2. (1) Leif de Leeuw
- 3. (2) Jan Akkerman
- 4. (25) Pablo van de Poel
- 5. (-) George Kooymans
- 6. (3) Ruud Jolie
- 7. (9) Mark Bogert
- 8. (-) Leendert Haaksma
- 9. (-) Bertolf
- 10. (8) Menno Gootjes
- 11. (13) Age Kat
- 12. (6) Ad Vandenberg

- 13. (17) Vedran Mircetic
- 14. (14) Simone van Straten
- 15. (-) Rory de Kievit
- 16. (7) Harry Sacksioni
- 17. (-) Sonia Nusselder
- 18. (10) Danny Vera
- 19. (-) Anne Soldaat
- 20. (15) Timo Somers
- 21. (-) Jerôme Hol
- 22. (5) David Hollestelle
- 23. (-) Wesley Nuis
- 24. (-) Dany Lademacher
- 25. (-) Spike

Pop/rockgitarist Wereld

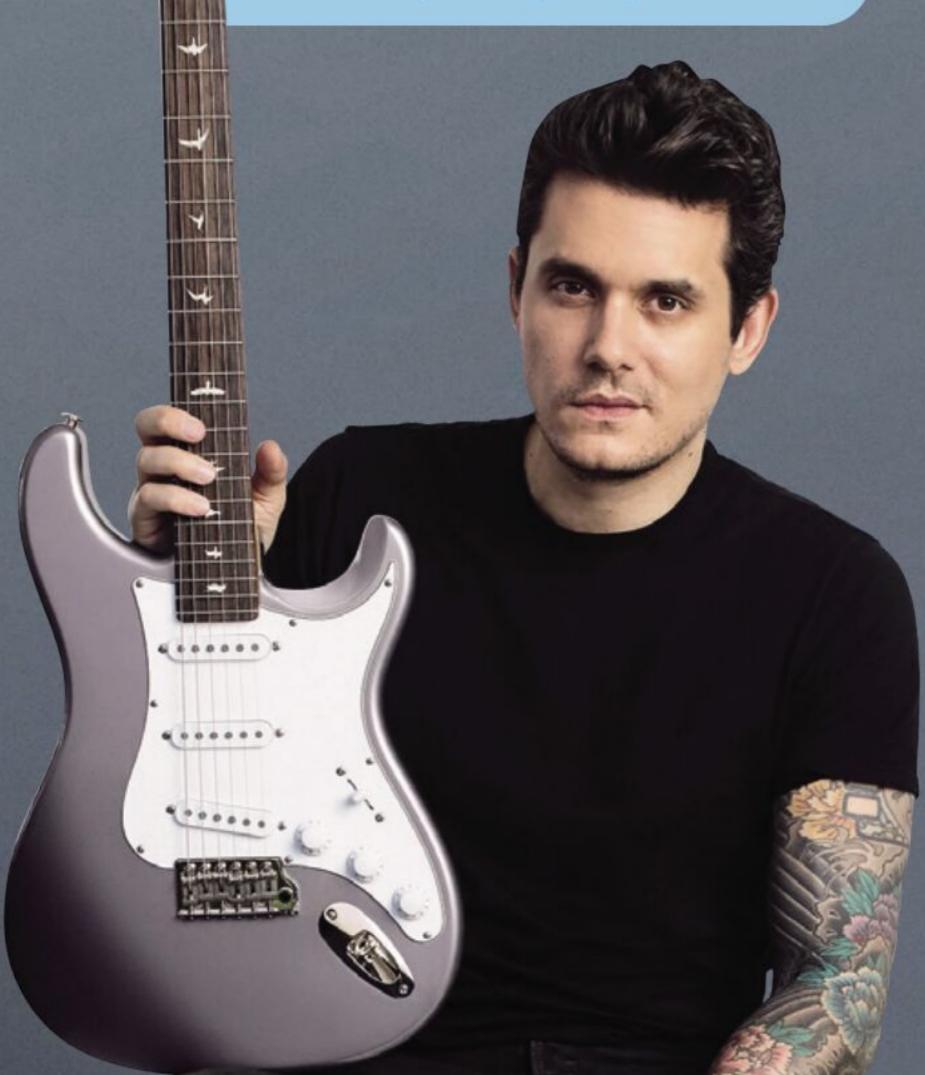
- 1. (1) John Mayer
- 2. (3) David Gilmour
- 3. (6) Brian May
- 4. (9) Slash
- 5. (-) Steve Vai
- 6. (2) Mark Knopfler
- 7. (8) Carlos Santana
- 8. (-) Angus Young
- 9. (-) Steve Lukather
- 10. (10) Jeff Beck

Pop/rockgitarist Benefux

- 1. (9) George Kooymans
- 2. (-) Pablo van de Poel
- 3. (1) Jan Akkerman
- 4. (-) Bertolf
- 5. (-) Vedran Mircetic
- 6. (8) Leendert Haaksma
- 7. (4) Menno Gootjes

John Mayer - Pop/rockgitarist Wereld

- 8. (-) Ad Vandenberg
- 9. (5) Jett Rebel
- 10. (-) Rob Winter

Blues(rock)gitarist Wereld

- 1. (1) Joe Bonamassa
- 2. (2) Eric Clapton
- 3. (4) Keith Richards
- 4. (3) Derek Trucks
- 5. (6) John Fogerty
- 6. (-) Ry Cooder
- 7. (9) Robben Ford
- 8. (-) Jack White
- 9. (-) Samantha Fish
- 10. (5) Bonnie Raitt

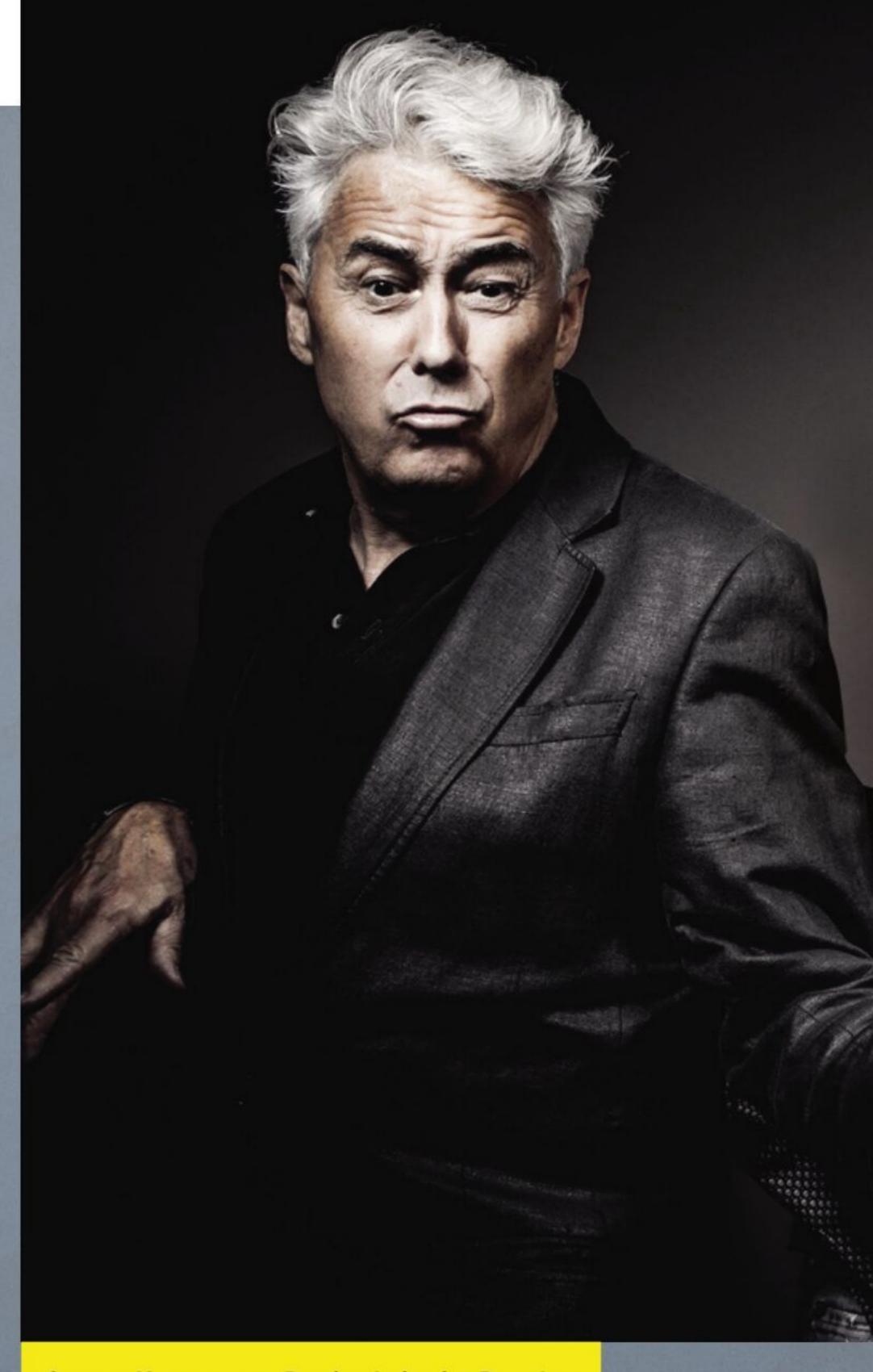
Blues(rock)gitarist Benelux

1. (1) Leif de Leeuw

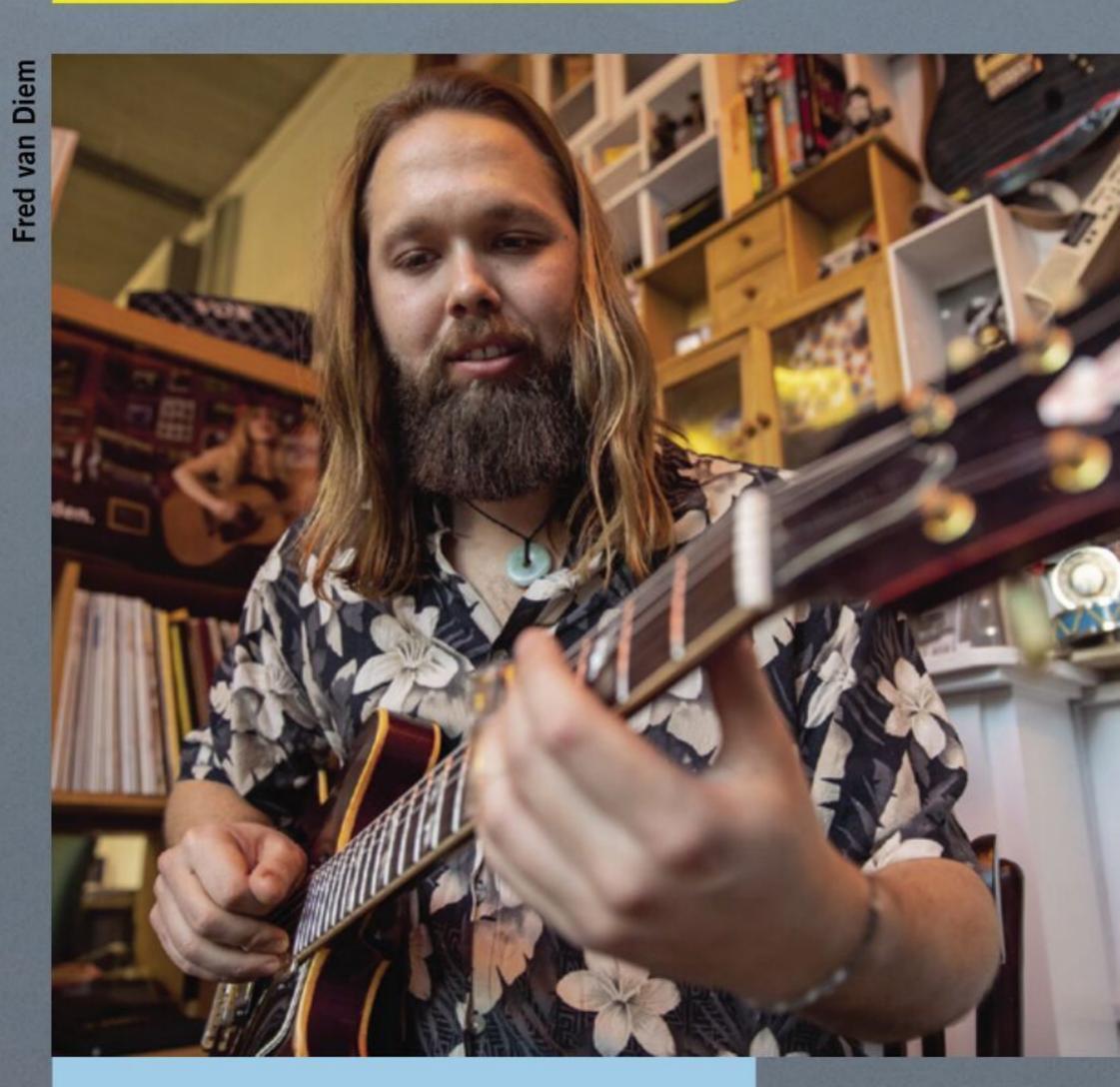
- 2. (4) Daniël Lohues
- 3. (3) Julian Sas
- 4. (2) Ruben Hoeke
- 5. (-) Pablo van de Poel
- 6. (5) Eelco Gelling
- 7. (-) BJ Baartmans
- 8. (6) Stef Delbaere
- 9. (-) Erwin Java
- 10. (9) Guy Verlinde

Metalgitarist Wereld

- 1. (1) Steve Vai
- 2. (2) John Petrucci
- 3. (4) James Hetfield
- 4. (3) Yngwie Malmsteen
- 5. (6) Kirk Hammett
- 6. (-) Tony Iommi
- 7. (5) Zakk Wylde
- 8. (-) Michael Schenker
 - 9. (8) Nita Strauss 10. (10) Kiko Loureiro

Leif de Leeuw - Blues(rock)gitarist Benelux

Steve Vai - Metalgitarist Wereld

Ad Vandenberg - Metalgitarist Benelux

Metalgitarist Benelux

1. (1) Ad Vandenberg

- 2. (4) Ruud Jolie
- 3. (2) Mark Bogert
- 4. (6) Arjen Lucassen
- 5. (3) Sonia Nusselder
- 6. (-) Isaac Delahaye
- 7. (8) Simone van Straten
- 8. (5) Merel Bechtold
- 9. (10) Timo Somers
- 10. (-) Marcel Singor

Jazz/fusion/funk/worldgitarist Wereld

1. (1) Dweezil Zappa

- 2. (-) Nile Rodgers
- 3. (3) Pat Metheny
- 4. (-) Cory Wong
- 5. (2) Al Di Meola
- 6. (5) George Benson
- 7. (-) Yvette Young
- 8. (-) Frank Gambale
- 9. (4) Robben Ford
- 10. (10) Robert Fripp

1. (1) Richard Hallebeek

- 2. (3) Anton Goudsmit
- 3. (2) Age Kat
- 4. (4) Eef Albers
- 5. (6) Philip Catherine
- 6. (-) Reinier Baas
- 7. (8) Jerôme Hol
- 8. (7) Corrie van Binsbergen
- 9. (-) Rory Ronde
- 10. (9) Peter Tiehuis

Akoestische gitarist Wereld

1. (2) Tommy Emmanuel

- 2. (1) Ed Sheeran
- 3. (3) James Taylor
- 4. (4) Paco Peña
- 5. (5) John Williams
- 6. (-) Molly Tuttle
- 7. (-) Andy McKee
- 8. (-) Rodrigo Sánchez
- 9. (9) Vicente Amigo
- 10. (10) Dominic Miller

Akoestische gitarist Benelux

1. (1) Harry Sacksioni

- 2. (2) Tim Knol
- 3. (-) Bertolf
- 4. (3) Stochelo Rosenberg
- 5. (4) Marike Jager
- 6. (9) Eddie Mulder
- 7. (5) Eric Vaarzon Morel

Django Rheinhardt - All Time Favorite Gitarist Benelux

Tommy Emmanuel - Akoestische gitarist Wereld

- 8. (-) Edsart Udo de Haes
- 9. (-) Robin Nolan
- 10. (-) Peter Kalb 'El Periguín'

ALL TIME FAVORITE Gitarist Wereld

Sinds het instellen van deze categorie kregen respectievelijk Jimi
Hendrix, Eric Clapton, Jimmy Page,
Eddie Van Halen, Prince, David
Gilmour, Gary Moore en Brian May
een Gitarist Poll Award in deze
categorie. Zij zijn daarmee in de
volgende polls niet meer herkiesbaar.

1. Mark Knopfler

- 2. Slash
- 3. Steve Vai
- 4. Carlos Santana
- 5. Rory Gallagher

ALL TIME FAVORITE Gitarist

De afgelopen acht jaar wonnen respectievelijk Jan Akkerman, Eelco Gelling, Harry Sacksioni, Rob Winter, René van Barneveld, George Kooymans, Dany Lademacher en Ad Vandenberg deze categorie. Zij zijn daarmee in de volgende polls niet meer herkiesbaar.

1. Django Rheinhardt

- 2. Erwin Java
- 3. Leendert Haaksma
- 4. David Hollestelle
- 5. Stochelo Rosenberg

>> Gitarist Poll Awards Beste nieuwe producten van het afgelopen jaar

We vroegen op ons pollformulier: "Welke nieuwe producten die tussen januari 2020 en januari 2021 in de Benelux werden geïntroduceerd vond je het meest opvallend, vernieuwend, mooi en/of handig?" Dat leverde de volgende uitslagen op in zes categorieën.

Elektrische gitaar

- 1. Fender American Professional II Stratocaster
- 2. Gibson Slash Les Paul Standard
- 3. Fender American Professional II Telecaster
- Gibson Jimi Hendrix SG
- 5. Fender American Ultra Series Stratocaster
- 6. LTD Black Metal M HT
- 7. Gibson Jimi Hendrix Flying V
- 8. **Epiphone** Les Paul
- 9. **Gretsch** Jet Baritone
- 10. Fender HM Strat
- 11. Fender 70th Anniversary Broadcaster
- 12. Ibanez GB10EM
- 13. **Epiphone** Joe Bonamassa Black Beauty Les Paul
- 14. **PRS** 35th Anniversary-serie
- 15. Gibson 70s Style Flying V
- 16. Fender Eric Johnson signature
- 17. Gretsch Streamliner Junior Jet Club
- 18. Fender Professional-serie
- 19. Charvel DK22

- 20. Ibanez PIA
- 21. Eastman SB55/v

Gitaarversterker

Reverb

3. Vox Cambridge 50

- 22. **EVH** Striped Series Frankie
- 23. PRS SE Hollowbody II
- 24. Harley Benton SC 550
- 25. Charvel Pro Mod So Cal Style 2

1. Fender Tone Master Twin Reverb

2. Fender Tone Master Deluxe

- Mesa/Boogie Badlander
- 5. Hook Wizard
- Boss Katana 50 MkII
- 7. **EVH** 5150III LBX S
- 8. Orange TremLord 30
- 9. Yamaha THR30II
- 10. Hughes & Kettner Spirit Nano-serie
- 11. Kool Amplification the hot modded Marvell
- 12. Friedman Twin Sister
- 13. Synergy Steve Vai Signature Preamp Module

- 17. Brunetti Marinello 50
- 18. Soldano SLO 30
- 19. **Revv** G20
- 20. Mooer SD75

Akoestische gitaar

- 1. Gibson Slash J-45
- 2. Martin SC 13E
- 3. **Guild** M 25E
- 4. Taylor GTe Grand Theater
- 5. Ibanez AE275 LGS
- 6. **Fender** Fullerton ukelele
- 7. **Homestead** Danny Vera Signature
- 8. Taylor American Dream Serie
- 9. **Gretsch** 9520E Gin Rickey Acoustic/Electric
- 10. **Godin** Guitars Grand Concert Deluxe
- 11. Sheeran By Lowden S03
- 12. **Epiphone** Masterbilt Excellente
- 13. **Alvarez** Masterworks MF60CEOM
- 14. **Ovation** Adamas MD80 Cut-away
- 15. **PRS** SE Tonare Parlor
- 16. Eastman AC 122 2CE
- 17. Godin Imperial

- 18. Framus Vintage Studio 5/51
- 19. **Ovation** Adamas 12 Fret Non Cutaway
- 20. **Epiphone** Texan

Effect

- Fender Smolder Acoustic
 Overdrive
- 2. Boss GT 1000CORE
- 3. Boss DD 200
- 4. Line 6 POD Go

- 5. **Seymour Duncan** Diamond-head Multistage
- 6. **Strymon** Nightsky
- 7. **Eventide** Blackhole
- 8. **Keeley Electronics** Eccos
- 9. **Boss** RC 500
- 10. MXR Cry Baby Q Zone Fixed Wah
- 11. Aclam Dr. Robert
- 12. **Chase Bliss** Preamp MkII Automatone
- 13. Orange Terror Stamp
- 14. Mooer GE300 Light
- 15. TC Electronic Ditto +

Arressnire

- Boss Waza-Air Wireless
 Personal Guitar Amplification
 System
- 2. Rockboard PedalSafes
- 3. Rockboard QuickMount

Diverser

- 1. Kemper Kabinet
- 2. **Xvive U4** In Ear Monitor Wireless System
- 3. Ears4u Stage black
- 4. Rockboard Mod 4
- 5. **DSM & Humboldt** Simplifier Amp/Cab Simulator
- 6. Soundbrenner Core Steel
- 7. **Mooer** AP10 draadloos system
- 8. Rockboard Mod 7
- 9. KNA Pickups SP 1
- 10. Vyrve Audio G5

Boss Waza-Air - Accessoire van het jaar

Foo Fighters Het middenach

Interviews met Dave Grohl, Pat Smear en Chris Shiflett

Om hun 25-jarig bestaan te vieren maakten de Foo Fighters een 'feestplaat' in een feestloze tijd. Vreemder nog, ze namen hem op in een spookachtig oud huis. Gitaristen Pat Smear en Chris Shiflett vertellen hoe het album tot stand kwam, terwijl Dave Grohl onthult hoe het is om de leider van een van 's werelds grootste rockbands te zijn. tekst Jonathan Horsley

n 1995 verscheen het debuutalbum van de Foo Fighters - in feite een soloproject van Grohl waarmee hij terugkeerde in de muziek nadat de dood van Kurt Cobain het einde van Nirvana had ingeluid. In 2001 vielen de Foos bijna uit elkaar toen de opnamesessies voor 'One By One' op niets uitliepen en Grohl vertrok om te gaan drummen bij Queens Of The Stone Age. Het album - en de toekomst van de Foo Fighters - werd gered in Grohls homestudio in Alexandria, Virginia. In Studio 606 vonden ze hun groove terug en werden de onderlinge spanningen omgezet in goede muziek. En zo hoort het ook in rock 'n' roll.

Het nieuwe album 'Medicine At Midnight' werd opgenomen in Encino, Californië, in een huis uit de jaren veertig waarvan gezegd wordt dat het er spookt. Maar de akoestiek was goed. Grohl huurde het huis in de zomer van 2019, zodat de band in een andere omgeving de ideeën voor de opvolger van 'Concrete And Gold' uit 2017 kon uitwerken. "Dave wilde eigenlijk alleen wat demo's maken, maar hij vond het zo goed klinken dat we het hele album daar hebben opgenomen", vertelt Shiflett.

Taylor Hawkins' drumstel werd in de woonkamer opgesteld. Grohl nam de zang op in de badkamer. Een van de slaapkamers boven werd de controleruimte, een andere de gitaarruimte. Bestelwagens vol apparatuur reden af en aan. In september 2019 gingen de opnames van start en in januari 2020 was 'Medicine At Midnight' klaar. Dat is redelijk snel voor een band die tot de meest succesvolle van hun generatie behoort - maar ook weer niet uitzonderlijk voor een stel veteranen van de Amerikaanse punk- en

hardcorescene. Sommige gewoontes raak je nooit meer kwijt, hoeveel speelgoed je ook hebt in de studio.

"Het ging heel snel", vertelt Smear.

"Van welke instrumenten en versterkers we zouden gebruiken tot het schrijven en opnemen van de songs. We willen een track niet te vaak oefenen of steeds opnieuw proberen. Als het die kant op gaat, dan laten we het erbij zitten.

Dave's motto voor de band is: als het beter wordt, wordt het ook slechter, dus we doen alles zo fris mogelijk."

Poppy

Producer Greg Kurstin bracht op 'Concrete And Gold' de poppy kant van Grohl naar boven en keerde terug voor de opnames van 'Medicine At Midnight'. Zijn invloed op het opnameproces moet beslist niet worden onderschat. Door hem heeft het album een aantal vreemde momenten, maar ook door hem werken die prima. Dave Grohl vergelijkt de sound van het album met die van David Bowie's monsterhitalbum 'Let's Dance' uit 1983. Shame Shame, de eerste single, verscheen in november vorig jaar en werd door de band live gespeeld bij Saturday Night Live. Die track gaf al een voorproefje van het nieuwe album en liet ook horen hoeveel verschil er zat tussen de alt-rock van *Monkey Wrench* waarmee de band doorbrak en de nieuwe songs van 2020. De woorden 'Justin' en 'Timberlake' komen niet snel bij je op als je het over Dave Grohl hebt - al was het maar omdat de gitaren de Foos stevig op hun plek houden. Maar zoals Shiflett vertelt over *Shame Shame*: "Dat is een drumloop waar Dave mee kwam. Hij luistert graag naar dat soort muziek

en Kurstin kent die stijl goed. We hadden het net over pop, nou, daar weet Kurstin wel raad mee. Er gebeurt niet zoveel in die song en dat maakt het al heel anders dan wat we gewend zijn te doen."

"Greg staat altijd klaar om je heel subtiel een nieuwe richting in te duwen", vertelt Smear. "Dat deed hij ook bij het vorige album. Tijdens het werken aan de songs voelden we af en toe dat we iets heel anders moesten verzinnen."

Dansbaar

Zo begon het album overigens niet.
Oorspronkelijk zou 'Medicine At
Midnight' een strak hardrockalbum
worden. Een aantal songs die voor het
album geschreven waren, werden echter
gedurende de opnames geschrapt.
No Son Of Mine was een van de eerste,
een massieve track met een hoofdrol voor
gitaar en bas. Smear dacht toen nog dat
ze aan een 'normaal' Foo Fighters-album
werkten. Maar al snel veranderde dat.

"Dave begon rare dingen met de songs uit te halen", lacht hij. "Het ging opeens een hele andere kant op. Ik denk dat het door dat huis kwam! Ik weet zeker dat die vreemde omgeving ons en de songs heeft beïnvloed. Best bizar eigenlijk, als je er over nadenkt. We kozen tracks van de eerste, normale Foo Fighters helft en daarna van de andere helft en die was... heel vreemd."

Wat Smear 'vreemd' noemt, noemt Grohl 'dansbaar', een omschrijving die doet denken aan The Cars, Badfinger, The Guess Who, The Knack en soortgelijke bands. 'Medicine At Midnight' opent met *Making A Fire*, dat een groove heeft die doet denken aan de

-MINICONCERTEN -INTERVIEWS -TUTORIALS -EN MEER.

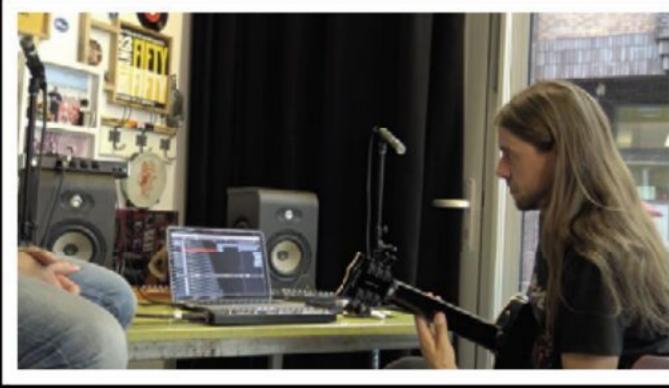

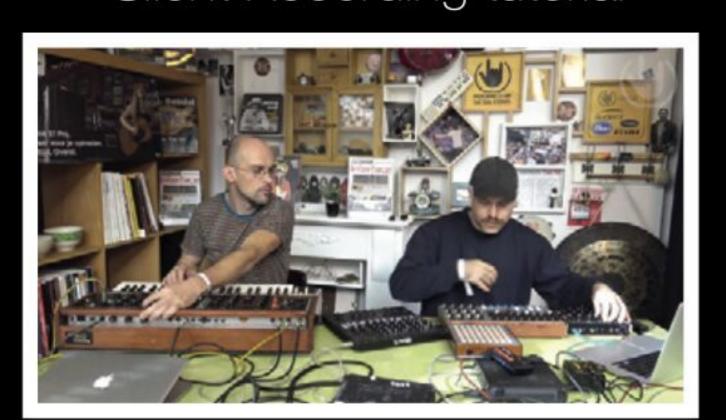
Jett Rebel solo

Pickup sounds

Silent Recording tutorial

Skinnerbox

Video Tutorials:

Pickups Gitaarhelden Leif de Leeuw Silent Recording | Stem je drums

Bekijk de volgende miniconcerten:

Jett Rebel | Wies | Skinnerbox | Tyler Ramsey Will And The People | Eagle-Eye Cherry **Emily Wolfe Ethan Johns**

En video-interviews met :

Samantha Fish Jared James Nichols Jeff Berlin | Jan Akkerman | Emilie Cleuver

Aquarium Sessions

Een project van Musicmaker, Gitarist, Slagwerkkrant, De Bassist en Interface

Mede mogelijk gemaakt door Q-Factory Amsterdam Powered by Audient, Auralex, Blue, Bose, Tama, Pro Tools

"Dave begon rare dingen met de songs te doen - ik denk dat het door dat huis kwam!" Pat Smear

Steve Miller Band onder een glitterbal, compleet met handgeklap.

"Voor mij klinkt dat als een Michael Jackson-song", lacht Smear. "Je hoort daar mijn eerste take en daar ben ik bij gebleven."

Hoe ze het doen weet ik niet, maar de Foo Fighters klinken altijd als zichzelf, of ze nu hun akoestische gitaren pakken voor de pseudo-Laurel Canyon-vibe van Waiting For A War, of een complexe rocksong met drie gitaarpartijen als Holding Poison opbouwen, een track die los en nonchalant lijkt maar bij nadere inspectie meer met Rush dan met Ron Asheton gemeen heeft. "We zijn allemaal een optelsom van

onze invloeden", vertelt Shiflett. "Ik weet dat de meesten van ons vroeger veel naar 'Permanent Waves' en 'Moving Pictures' van Rush geluisterd hebben, dus het is niet zo gek dat je dat hier en daar terughoort."

Muzikaal complexe arrangementen zo verpakken dat ze makkelijk in het gehoor liggen, dat is de speciale kwaliteit van de schrijfmachine van de Foo Fighters.

"Iedereen mag zelf bepalen wat hij doet", vertelt Smear. "Het komt regelmatig voor dat een van ons tijdens de opnames iets raars speelt waarvan de rest zegt: nee, dat gaat hem niet worden. En dan verzinnen we met zijn allen iets anders. Maar verrassingen komen ook veel voor, net als *happy accidents*."

Plekje in de mix

Dat 'Medicine At Midnight' werd gemaakt zonder uitgebreide preproductie hielp de sfeer gedurende het hele opnameproces ontspannen te houden. Sommige songs bestonden slechts een half uur als schets voor er gejamd en daarna opgenomen werd. "Meestal zijn we het snel eens over met welke songs we verder gaan", vertelt Shiflett. "De stukken waar Dave enthousiast van wordt krijgen een tekst en worden afgemaakt en die halen uiteindelijk het album. Je bespreekt je partij met Dave en Greg en de rest van de band en langzaam ontstaat er dan iets. Ik denk nooit van tevoren: dit moet als die of die klinken, dat valt vanzelf op zijn plek."

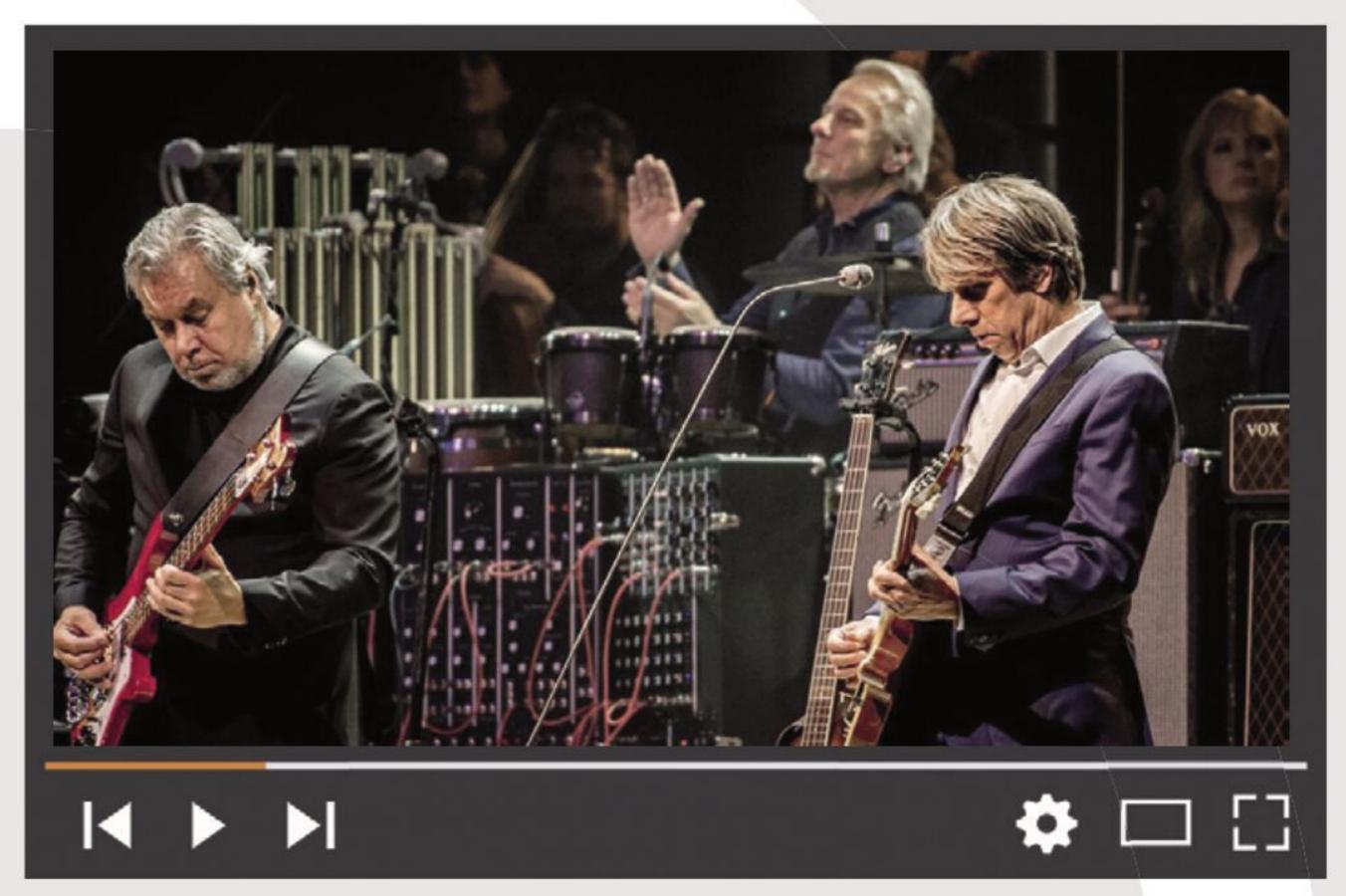
Love Dies Young is een goed voorbeeld van die aanpak. Die track begon

Videoseries voor muzikanten

Dr. Jordan Institute Nicole Jordan, Mark Tuinstra, Stefan Kruger en Sean Fasciani

Iac Bico Gitaarsounds van The Beatles

Rory Ronde Neo-Soul Gitaar & Neo-Soul Productions

Reinier Voet Akoestische gitaar in jazz

BJ Baartmans, Sjoerd van Bommel The Space Age Travellers

Richard van Bergen en JJ Goossens van Richville Blues & roots

Jesús Hernández & Jan-Luc van Eendenburg Buena Vista Cuba

Jerôme Hol Trio-performances en workshop fusion

Jay-P Microfoonkeuzes voor elektrische gitaar

Check Musicmaker.nl, Gitarist.nl, Slagwerkkrant.nl, DeBassist.nl, Interface.nl

Musicher Gitarist BASSI Interface

als grap, met Shifletts gemoduleerde introriff (die doet denken aan Hearts Barracuda), maar na wat bedenktijd in de studio kwam het stuk vanzelf van de grond. "Ik herinner me dat ik tijdens het opnemen dacht: mmm, dat wordt nog lastig om live te spelen!", lacht Shiflett. Ook daar speelde producer Kurstin een belangrijke rol. Niet alleen begrijpt hij precies hoe een goede popsong in elkaar zit, hij weet ook snel de juiste gitaarsound voor een partij te vinden. Heel waardevol, in een band met drie gitaristen die allemaal knokken om een plekje in de mix. Grohl gaat eerst, dan is het de beurt van Shiflett en Smear mag als laatste een poging wagen. "Dat is altijd een uitdaging", vertelt Shiflett. "Je hebt de drumtrack, daar gaat Dave met zijn gitaren overheen, dan ben ik aan de beurt en dat is altijd puzzelen, weet je. De juiste sound voor de juiste partij. Doe ik mee met de drums, de gitaren en misschien met een beetje chorus, of speel ik iets heel anders als contrast voor de eerste gitaarpartij? Dat is voor elke song anders. Greg is echt goed. Je kunt hem een track laten horen en zeggen dat je zo'n soort sound wilt en dan weet hij direct hoe hij daarbij in de buurt kan komen.'

Krankzinnige versterkers

Een rockalbum met drie gitaristen vraagt de nodige finesse van een producer. We hebben het hier niet over Lynyrd Skynyrd; de sound van de Foos is een stuk strakker. Als het gaat om het vinden van de juiste sound, gaat iedereen zijn eigen gang, maar wel onder supervisie van Kurstin. "Ik heb een oude tweed Champ en een oude tweed Vibrolux gebruikt waar ik een oude Greenback (Celestion G12M) 12-inch speaker) in heb gezet", vertelt Shiflett. "En een stel Marshalls plus nog allerlei bizarre dingen! Een van de gasten die heeft meegewerkt aan het album heeft een hele verzameling krankzinnige versterkers. Je weet niet wat je ziet en hoort, en daar heb ik veel gebruik van gemaakt bij de opnames." Omdat hij als laatste aan de beurt is, kiest Smear om het even welke versterker die goed past bij wat Grohl en Shiflett hebben gedaan en de gitaar die toevallig het dichtst in de buurt staat, doorgaans een Hagstrom. Shiflett speelt meestal op zijn signature

"Het is altijd puzzelen: de juiste sound voor de juiste partij" Chris Shiflett

master-built Fender Telecaster, die lijkt op een Deluxe maar dan met P-90's. Een reguliere Tele, een Strat en zijn '57 Les Paul Goldtop kwamen ook in actie. "Ergens in de geschiedenis van die gitaar heeft iemand de goudkleurige lak eraf gehaald, maar dat maakt me niet uit", vertelt Shiflett. "Er zitten heel mooie, oorspronkelijke PAF's in en het is echt een wereldgitaar. Ik gebruik hem heel vaak."

Wat betreft effecten herinnert Shiflett zich vooral Kurstins Roland Space Echo. "Die heeft een hele specifieke sound." Het klinkt helemaal als *Know Your* Rights van The Clash. Dat spookachtige jarentachtigsoundje, weet je?" Shiflett vertelt dat Grohl vooral op zijn Gibson Trini Lopez speelde - dat is ook de reden dat Shiflett vaak kiest voor P-90's, omdat die goed samengaan met de humbuckers van de Trini - maar omdat iedereen steeds in een andere ruimte zit is het

moeilijk bij te houden wie wat gebruikt heeft.

Ontsnappen

'Medicine In Midnight' was in februari 2020 klaar om uitgebracht te worden. Toen barstte de pandemie los en werd alles in de pauzestand gezet. Nu is het album uit. Goede timing? Grohl denkt van wel. Ze kunnen niet touren om het album te ondersteunen, maar wat geeft het. "We hebben het album niet gemaakt om te kunnen touren", vertelde hij aan het New Yorkse radiostation Q104.3. "We schrijven onze songs zodat mensen ze mee kunnen zingen en er hopelijk iets aan hebben, of ze dat nu in hun keuken doen met een biertje erbij of met duizenden tegelijk in een stadion, dat maakt ons niet uit. Juist nu hebben de mensen iets nodig om hun zinnen te verzetten, om even te kunnen ontsnappen aan de werkelijkheid."

TIMES LIKE THESE

Dave Grohl

Dave Grohl groeide op met classic rock en werd muzikant door punk. Na de stormachtige opkomst en treurige aftocht van Nirvana werd hij de frontman van een van de grootste bands ter wereld. Hier vertelt hij over de goede en slechte tijden van de Foo Fighters en zegt: "Ik hoop dat we een volgende generatie van muzikanten kunnen inspireren..." tekst Dave Everley

egin 2020 stopte de wereld en daarmee ook de plannen van Dave Grohl om het 25-jarig bestaan van de Foo Fighters te vieren. "Het album was klaar en toen stond alles stil." Dat album, 'Medicine At Midnight', is nu verschenen en volgens Dave is het een heel andere plaat dan mensen verwachten. "We wisten dat dit onze 25e verjaardag was en het tiende album dus we wilden er iets speciaals van maken. We hadden al een slaperige plaat voor bij de open haard, een lawaaierig, chaotisch punkalbum en alles ertussenin. Het enige wat we nog niet hadden was een feestalbum."

Hoe bedoel je?

"Ik dacht aan mijn favoriete jarentachtig-albums van rockbands die muziek maakten waar je ook op kon dansen. Bijvoorbeeld 'Tattoo You' van The Rolling Stones of David Bowie's 'Let's Dance'; allemaal met een zo'n lekkere vette groove. Veel van mijn favoriete heavy muziek heeft ook een groove, zoals Pantera."

'Medicine At Midnight' klinkt in elk geval anders dan alle vorige Foo Fighters-albums.

"Dat was ook de bedoeling. We doen op elk album iets nieuws. Als je maar

lang genoeg probeert jezelf niet te herhalen, kom je na 25 jaar vanzelf uit op een discoplaat!"

Als kind luisterde je naar de grote rockbands van de jaren zeventig: Zeppelin, Rush, Kiss. Wat trok je daarna aan in punk?

"Het rebelse, het gevoel dat je overal buiten staat, anders bent of niet begrepen wordt. Dat hoorde ik terug in punk. Ik voelde me niet thuis in de buurt waar ik was opgegroeid of de middelbare school waar ik naartoe ging, maar wel in de punkrockscene in Washington D.C. Daar vond ik mensen net als ik."

In 2002 zette je de band in de ijskast om te gaan drummen op een Queens Of The Stone Age-album. Was dat bijna het einde van de Fighters?

"Dat kun je wel zeggen. Ik vond er geen reet meer aan, ik dacht: nog één show en dan kap ik ermee. Dat moet ook kunnen; als je er geen plezier meer in hebt om met elkaar te spelen, kun je er gewoon mee ophouden en iets anders gaan doen."

Waarom ging je toch door? "Toen we weer als band bij elkaar kwamen, merkte ik hoeveel ik om die gasten gaf. Er zijn bands die al 25 of 30 jaar bij elkaar zijn die het niet zo goed met elkaar kunnen vinden als de Foo Fighters. Ik heb het afgelopen jaar maar weer eens gemerkt hoe verbonden ik me voel met de band, de muziek en wat we hebben bereikt." terwijl we gewoon een instrument bespelen. Het is belangrijk te beseffen dat iedereen dat kan. Dus als ik op het podium sta en ik zie een jochie van een jaar of tien naar me zwaaien dat hij ook gitaar wil spelen, dan mag dat van mij. Als andere kinderen dat zien, gaan ze misschien ook gitaarspelen. Bij mij ging

"Mensen denken dat we een sprookjesachtig leven leiden, maar we bespelen gewoon een instrument" Dave Grohl

Als je één Foo Fighters-song moest kiezen die het best uitdrukt waar de band voor staat, welke zou dat dan zijn?

"Times Like These, denk ik, omdat het een hoopvolle, optimistische song is. Ik vind mezelf een optimist en hoop dat we een volgende generatie muzikanten kunnen inspireren. Veel mensen denken dat we een sprookjesachtig leven leiden dat in elk geval wel zo. Mijn eerste liveshow was van punkrockband Naked Raygun, in een kleine club in Chicago. Ik was 13 jaar oud. Naked Raygun sprong het podium op en speelden maximaal vier akkoorden, maar wel snel, rauw en keihard. Het publiek beukte op elkaar in, speeksel, kots en glas vlogen door de lucht, en ik wist: dat wil ik de rest van mijn leven doen!" G

Hoogyliegers

De evolutie van de gitaarsounds van de Foo Fighters in vijf klassieke tracks.

I'll stick around

('Foo Fighters', 1995)

Dave Grohl bespeelde hier een aantal Gibsons, met een hoofdrol voor zijn Trini Lopez van halverwege jaren zestig. De versterker is een Marshall - liefst een JCM900 - flink opengedraaid. Kies voor dikke snaren en sla hard aan.

generator

('There Is Nothing Left To Lose', 2000)

Voor 'There Is Nothing Left To Lose' werden de Marshalls vervangen door Vox AC30 combo's, met af en toe een Pro Co Rat voor drive/fuzz. Sindsdien zien de Foos deze combo's als de basis van hun sound. Zet bass op 8 en treble op 6 of 7.

Friend of a Friend

('In Your Honor', 2005)

Friend Of A Friend werd opnieuw opgenomen, maar dan met akoestisch gitaar voor de unplugged kant van 'In Your Honor'. Grohl heeft in het verleden ook Martin en Taylor gitaren gebruikt,

maar op deze track hoor je een Gibson Elvis Presley Dove rechtstreeks in de Neve of API mengtafel via een Neumann microfoon en Martech microfoonvoorversterker.

Arlandria

('Wasting Light', 2011)

Deze in Grohls Studio 606 opgenomen en door Butch Vig ('Nevermind') geproduceerde track laat horen hoe drie gitaren de sound van de Foos opnieuw definiëren. Ook hier Vox AC30 combo's, waarbij Smear ook een high-gain Peavey 6505 of supercleane Roland Jazz Chorus aansluit met een MG Music Lexotone ervoor. Grohl geeft voor deze track de voorkeur aan een Fender Tone Master voor zijn Trini.

RUN

('Concrete & Gold', 2017)

Op 'Concrete & Gold' gebruiken de Foos alles wat ze in handen konden krijgen. Smear koos voor Les Pauls, Shiflett voor een met P-90's uitgeruste Non-Reverse Firebird. En dan waren er de effectpedalen, met name een Electro-Harmonix Memory Man, Shifletts Klon Centaur en een JHS Pedals Muffuletta waar je zes verschillende smaken Big Muff fuzz uit kunt halen.

Isaac Delahaye (Epica)

De diepte in

Met hun drukke wereldwijde tourschema's en tot in de puntjes verzorgde albums is de symfonische metalband Epica uitgegroeid tot een van de hardst werkende bands van de Benelux. Voor hun achtste studioalbum 'Omega' vond de band dat het tijd was voor een andere aanpak. Gitarist Isaac Delahaye vertelt ons meer over het opnameproces, zijn sound en waarom het belangrijk was om meer improvisatie in zijn gitaarsolo's te verwerken. tekst Kevin Pasman

et schrijven en opnemen van een Epica-album is altijd een logistieke uitdaging. De bandleden wonen in vier verschillende landen en het tourschema zorgt regelmatig voor tijdsdruk. Daarom besloot de band voor 'Omega' meer de tijd te nemen.

"Bij de vorige plaat waren we altijd maar onderweg en moest het schrijven tussendoor", licht Delahaye toe. "Je komt terug van een tour, dan ga je schrijven, dan moet je weer op tour, ga je preproductie doen, weer op tour, opnamen, tijdens de opnamen ook nog eens op tour... Voor de afgelopen platen zaten we vaak op een of ander vliegveld de eerste mixen te luisteren, tussen duizend man. Het was dus best wel chaotisch altijd. Die trein ging altijd maar door.

"Na de tourcyclus voor de vorige plaat hebben we heel bewust gezegd: we moeten even op de remmen gaan staan. We hebben heel bewust de agenda leeg gehouden zodat we alleen maar aan die plaat konden werken. Dat was de eerste keer en dat heeft ons ook zeker goed gedaan.

"Als je constant aan het touren bent en je komt thuis, dan is de volgende dag samen aan nummers werken wel het laatste wat je wilt. Dat was nu anders, waardoor we wel met elkaar afspraken. We hebben onder andere een villa afgehuurd en daar onze individuele homestudio's opgezet in aparte kamers. Dan kon iedereen aan de slag, maar je kon ook anderen helpen met hun ideeën. Voor veel bands die elke week repeteren is dat vermoedelijk heel normaal, maar bij ons is dat wat lastiger omdat we in vier verschillende landen wonen, dus hebben we dat op die manier opgelost.

"Alles stond op een gemeenschappelijke Dropbox. Dus dat trek je binnen, je gaat eraan werken en dat zet je weer terug. En Simone (Simons, zangeres) was er ook meteen bij. Normaal zorgden we dat het geraamte van de muziek af was en dan kwam de zang. Nu was dat veel eerder in het proces. Dan kun je ook meteen kijken of dingen goed lagen voor Simone, qua stemming en toonhoogte. Dat was een leuke periode."

"Ik heb een deathmetalachtergrond.
Daar was de aanpak toch altijd: je
schrijft twee weken nummers, dan ga
je de studio in voor twee weken en dan
is het af. En dit is wel net iets anders
allemaal. Maar het is gewoon leuk als
je alles tot leven hoort en ziet komen.
Deze keer kon ik helaas niet bij de
drumopnamen zijn. Dat is iets wat ik
normaal ook heel leuk vind om te doen.

"Voordat we beginnen met de opnamen doen we ook een pre-productieronde. In de studio, met de opnameknop in de aanslag. Dan gaan we echt zitten van:

hoe speel je dat patroontje op de drums precies en kan ik die gitaarriff daar nog op aanpassen en wat doet de bas daar? Dan is drums, bas en gitaar echt even de focus en dat is natuurlijk wel heel fijn. Dat is waar ik vandaan kom als metalhead. En ik vind het ook heel cool om zo de diepte in te gaan met alle kleine details."

Dat lijkt onvermijdelijk bij een band met zulke drukke producties als Epica, maar Delahaye geeft toe dat dat niet altijd het geval was: "Er was een demo en dan bleek dat iemand het in de studio net iets anders had gedaan en moesten we nog dingen gaan aanpassen. Dan moet je verder met wat er al ligt en dat is net wat je niet wilt.

"Voor de luisteraar valt het misschien niet echt op dat we daar als een stel nerds hebben zitten puzzelen tot alles precies op zijn plek valt, maar dan weet je gewoon dat het goed gaat. Dan weet je in de studio ook perfect wat je moet gaan doen. En dan houd je ook rekening met wat de zang, het koor en het orkest precies gaan doen. En het resultaat is dat het hopelijk klinkt alsof het allemaal samen opgenomen is."

Testen

"Eigenlijk vond ik dat we op de vorige plaat best wel een goed geluid hadden, dus ik ging naar de studio met het idee dat ik mijn sound wel gevonden had. Maar we hadden toch een hele dag ingepland om alle versterkers te testen die we te pakken konden krijgen. Je gaat toch even nieuwe versterkers of microfoons checken, maar we zijn uiteindelijk wel weggegaan van wat ik normaal gebruik.

"Normaal gebruik ik live een Bogner Uberschall en op de afgelopen plaat had ik een Bogner Ecstasy als hoofdversterker gebruikt. Nu was dat de EVH 5150 MKIII. We hebben twee versterkers en twee kabinetten gebruikt. De andere versterker was een Peavey 6505. Voor de solo's hebben we de Peavey gewisseld voor een Bogner Ecstasy 20th Anniversary. "We hebben alle gitaren vier keer opgenomen. Normaal doen we er maar twee: één links en één rechts. Nu was het twee links en twee rechts. Dat hadden we nooit eerder gedaan, maar dat wilden we toch een keer doen. Zeker bij lange akkoorden geeft dat toch een iets dikker geluid, maar ook met de riffs hebben we dat gedaan. Echt alleen voor melodische partijen die er echt doorheen moeten prikken of heel complexe gitaardingetjes hebben we er maar twee gebruikt.

"We hadden een EVH 2x12 met G12 speakers en een Bogner 2x12 Uberkab met V30's. Daar hadden we twee microfoons bij. Bij allebei een Beyer M88 die naar een (*Chandler*) Germanium preamp ging. Een eindje verder stonden een Cascade Fathead en een bandmicrofoon die naar een AGI preamp gingen. Verder zat op alles wel een Ibanez Tube Screamer."

Breder

"Mijn hoofdgitaar was een Gibson 7 String Les Paul. Ik ben heel blij dat ze die nog gemaakt hebben, want dat is echt wat ik wilde. Vroeger speelde ik op die Darkstone 7-string van Ibanez. Die had qua looks wel wat weg van een Les Paul. Ik had hem ook wat zwaarder laten maken, zodat hij iets robuuster was, zoals een Gibson.

"Als ik toen van die gitaarnerdinterviews had, moest ik altijd erg mijn best doen om Gibson niet te noemen. Zo van: ik wil die, want die lijkt op die Gibson. Dat vonden ze bij Ibanez nooit zo leuk. Toen die Darkstone-lijn uit productie ging, begon Gibson toevallig zevensnarige Les Pauls te maken en ben ik overgestapt. En daar ben ik nog altijd supertevreden mee. Het is echt een te gekke gitaar.

Metalcolleges

Twee jaar geleden startte Delahaye College of Metal, een online lesplatform dat hij zelf aftrapte met lesvideo's en uitgebreide gitaartabulaturen van zes Epica-nummers. Delahaye brengt ons op de hoogte van de vorderingen.

"Ik heb een aantal muzikanten benaderd om dat met hun eigen muziek te doen. Dat zit eraan te komen, maar corona heeft natuurlijk wel roet in het eten gegooid. Enerzijds hebben die muzikanten wel andere dingen aan hun hoofd, anderzijds wil je het wel professioneel filmen. En de audio en alles moet gewoon goed zitten. "Daarom is het allemaal een beetje uitgesteld, maar ik wil er wel een mooi platform van gaan maken. De lessen die ik gedaan heb, hebben allemaal goed gelopen en nu is het iets rustiger geworden. Tot nu toe zijn mensen heel tevreden over de content en de kwaliteit. Het was een soort *shot in the dark*, maar er lijkt een doelgroep voor te zijn."

"Omdat je niet alles hetzelfde wilt doen, moest ik ook even op zoek naar een gitaar met een wat ander geluid. Joost (van den Broek, producer) had een gitaar met een EverTune brug in de studio staan. Die blijft netjes gestemd, dus als die Gibson soms wat sprongetjes maakt, houdt die EverTune alles wat meer bijeen. Dat gebeurt bij die Gibson automatisch als je hard aanslaat. Maar het is metal, dus het mag ook.

"Voor als ik lange akkoorden moest doen was die EverTune ideaal. En dan hadden we ook nog een Cyan Ultimate Rhythm Guitar gebruikt. Die hebben ze in samenwerking met de producer Jens Bogren gemaakt. Die is wel heel strak. Goede pickups ook. Die hebben we gebruikt voor de technische dingen. Volgens mij was dat de enige met actieve elementen.

"Sowieso wilde ik niet vier keer alles met de Gibson doen, om het geluid wat breder te maken. Maar als je riffs met een vibrato of zoiets wilt doen, technische dingen waar het ietsje meer mag zweven en het niet perfect gestemd hoeft te zijn, leeft het met die EverTune niet. Voor dat soort slagpartijen was die Cyan heel cool."

Invulling

Bij een band als Epica is het misschien verleidelijk om de solo's vol te stoppen met neoklassieke loopjes, maar op 'Omega' laat Delahaye wederom horen ook van een bluesy inslag te houden. "Daar grijp ik heel makkelijk naar terug omdat ik dat gaaf vind klinken", aldus de gitarist. "Het pure shredden, wat je normaal zou verwachten, zit er natuurlijk ook wel in, maar eigenlijk ben ik altijd op zoek naar een melodie. Het moet altijd functioneel zijn.

"Sinds 'The Quantum Enigma' had ik iedere solo wel al gepreproduceerd. Die had ik thuis helemaal uitgewerkt. Zoals ze op de plaat staan, was in principe hoe ik ze toen had. Daarvoor ging ik de studio in, zette het op en keek ik wel. Een beetje improviserend naar iets toe werken. Zo van: dit werkt wel, dus dit ideetje houd ik en dan ga ik weer even verder pielen.

"Nu heb ik een combinatie van beide gedaan. Die melodie is voor mij heel belangrijk, dus die had ik meestal wel al. Maar de daadwerkelijke invulling ervan is dit keer toch wel iets meer in de studio bedacht, omdat ik toch wel een beetje ruimte wilde overlaten om dat improviseren er wat meer in te krijgen."

Naar smaak

In ons vorige interview met Delahaye en vocalist, gitarist en mede-oprichter Mark Jansen (Gitarist 307, oktober 2016) was Jansen er verrassend open over dat Delahaye alle gitaren op de albums inspeelt. "Dat is eigenlijk vanaf toen ik erbij kwam zo geweest", aldus Delahaye. "Mark vindt dat ook helemaal niet erg want het gaat om het resultaat. Ik ben toch een paar weken bezig om die gitaren op band te krijgen.

"Per dag in de studio doe ik ongeveer een nummer of twee. In de tussentijd kan Mark zich nog even op de teksten concentreren. Als hij alles moet gaan voorbereiden voor gitaar en dat ook nog eens moet doen... Je moet de taken een beetje verdelen. En ik ben sinds ik bij de band zit niet anders gewend. Ik vond het natuurlijk wel cool om meteen dat vertrouwen te krijgen. Mijn achtergrond is toch iets anders dan wat Epica doet, maar om meteen dat volle vertrouwen te krijgen was heel fijn. En nog steeds."

Opstartproblemen waren er dan ook niet toen Delahaye ruim tien jaar terug voor het eerst met Epica de studio in ging: "Ik heb nooit het idee gehad dat ik me moest inhouden. Natuurlijk is het wel zo dat de gitaar op sommige momenten minder prominent moet zijn, maar op andere momenten gaat hij dan weer duizend keer harder.

"Dat is ook het leuke aan in Epica spelen. Je hebt zóveel dingen tot je beschikking. Je hebt cleane zang, grunts, koren... We hebben dit keer ook een kinderkoor gebruikt, je hebt backingvocals. Alleen voor de zang is dat al vijf opties. En dan heb je ook nog eens het orkest, toetsen, percussie... Er zijn heel veel dingen die je naar smaak kunt invullen. En dat maakt het ook leuk omdat we op zoek gaan naar waar de grens ligt en hoe we hetzelfde principe net ietsje anders kunnen maken." **G**

Lees, luister en kijk nog veel meer op Gitarist.nl.
VIDEO Studiovlog in 12 delen, *Abyss O'Time* acoustic live SPOTIFY 'Omega'

www.gitarist.nl

"De luisteraar valt het niet op dat we als een stel nerds hebben zitten puzzelen"

Luisteren naar de eindmix met producer Joost van den Broek in de Sandlane studio

Eurosonic Noorderslag 2021

LEKKER VEEL GITAREN

Eurosonic Noorderslag was geheel online dit jaar, zowel de conferentie als de showcases. Maar wat een rijkdom om drie dagen lang 150 bands uit Europa en op de afsluitende Noorderslag-avond showcases van 42 Nederlandse acts vanaf vier podia te kunnen bekijken, achteroverhangend in je leunstoel. Hoewel: volgend jaar toch graag weer 'the real thing'! Kevin Pasman keek naar de bands met gitaren en selecteerde de hoogtepunten.

het livegevoel, maar als dat er niet is was dit toch wel een goede tweede. De organisatie heeft werkelijk een geniaal concept neergezet gedurende vier dagen Eurosonic Noorderslag ofwel ESNS, zoals het evenement tegenwoordig kortweg heet. Het conferentiegedeelte leverde boeienede panels en veel informatie op, de showcases waren dynamisch, goed gekozen en kort maar krachtig. De scepsis tevoren dat de bands die dit jaar zouden meedoen toch wel veel minder aandacht zouden krijgen dan in een livesituatie is niet aan de orde. Sterker nog: vermoedelijk hebben ze een groter publiek bereikt dan ooit. En de gitaren, konden die het opnemen tegen de elektronicastorm? Absoluut! Terug van nooit weggeweest zouden we haast zeggen!

Lees, luister en kijk nog veel meer op Gitarist.nl.

VIDEO alle performances genoemd in dit artikel en nog veel meer, kun je terugzien op onze site

WEBSITE nog veel meer besprekingen van de showcases

www.gitarist.nl

www.gitarist.nl/extra

Tim Dawn

Deze winter is Thijs Vroegop, beter bekend als Tim Dawn, regelmatig op tv te horen geweest, omdat zijn cover van The Bee Gees' *To Love Somebody* in de kerstreclame van supermarktketen Plus zat. In de showcase bewijst hij dat ook zijn eigen werk uitstekend wegluistert. De samenzang van Vroegop en zijn band is werkelijk fantastisch. Ook weet zijn begeleidingsband het geluidsspectrum mooi op te vullen. De interactie tussen Vroegop en leadgitarist Reinier Scheffer is interessant. De lage akkoorden zijn vrijwel volledig voor Vroegops akoestische gitaar, terwijl Scheffer in het hoog voor een U2-achtige melodielaag op de singer-songwriterbasis zorgt.

Opera Alaska

Waar een toevallige ontmoeting in Ikea niet goed voor kan zijn. Daar besloten Marzio Scholten en Marien Dorleijn eens wat samen op te gaan nemen en van daaruit is Opera Alaska geboren. Debuutalbum 'The Stream' voelde soms als een typisch studioproject, maar live overtreft Opera Alaska alle verwachtingen. Het geheel klinkt wat organischer en nét wat intenser dan op de albums. Het interessantst is het als de Danelectro Longhorn van Dorleijn en de Fender Jazzmaster van Scholten verschillende gebroken akkoorden door elkaar heen weven, maar Opera Alaska heeft daarnaast ook gewoon goede, introverte gitaarpopliedjes. Hopelijk is Opera Alaska meer dan een eenmalig hobbyproject, want hier zit zeker meer in.

OP HET SCHERM

Banji

Banji staat te boek als indiepop, maar hun frisse sound verraadt dat het viertal ook goed geluisterd heeft naar de meer poppy momenten van Prince, alsmede wat modernere r&b- en hiphopartiesten. Het gitaarwerk van Morris Brandt bestaat vooral uit strategisch geplaatste akkoorden. Soms gebroken, soms gedempt, maar altijd ritmisch. In slotnummer *Chatterbox* neemt toetsenist Twan de Roo de tweede gitaar ter hand voor wat overstuurder werk. Dit lijkt in eerste instantie chaotisch, maar blijkt te gestructureerd om toeval te zijn.

BANJI

Temple Fang

Temple Fang is de nieuwe band van voormalig Death Alley-bassist Dennis Duijnhouwer, met twee linkshandige gitaristen: Jevin de Groot, die ook in het verleden met Death Alley werkte, en Ivy van der Veer. Bij deze band staat de aan Hawkwind en Monster Magnet herinnerende spacerock centraal. De band slaagt er wonderbaarlijk goed in om hun livesound in deze setting overtuigend neer te zetten. De Groot en Van der Veer vullen elkaar perfect aan, ook met hun fuzzy maar verrassend warme gitaarsounds. Duijnhouwer en Jasper van den Broeke zijn de perfecte ritmesectie voor dit soort muziek. De discografie van Temple Fang bestaat momenteel alleen nog uit een livealbum, maar dit smaakt zeker naar meer.

Bart Heemskerk

Smandem

De combinatie van jazz en hiphopgrooves wordt de laatste jaren steeds populairder. Maar waarbij de meeste bands in dat segment van de jazzscene zich vooral op Headhunters-achtige jazzfunk richten, is Smandem duidelijk geïnspireerd door vroege jazzrock en fusion. Smandem weet moeiteloos het midden te vinden tussen grooves, knappe composities en spannende improvisaties, waarbij de muzikanten weten hoe ze elkaar de ruimte moeten gunnen. De Rhodes van David Nino van der Grinten en de mooie, volle gitaarsound van Rafael Devanté Sinay zijn verantwoordelijk voor mooie melodieën die echt blijven hangen. Die wisselen ze af met indrukwekkende solo's die voor improvisaties opvallend sterk opgebouwd zijn.

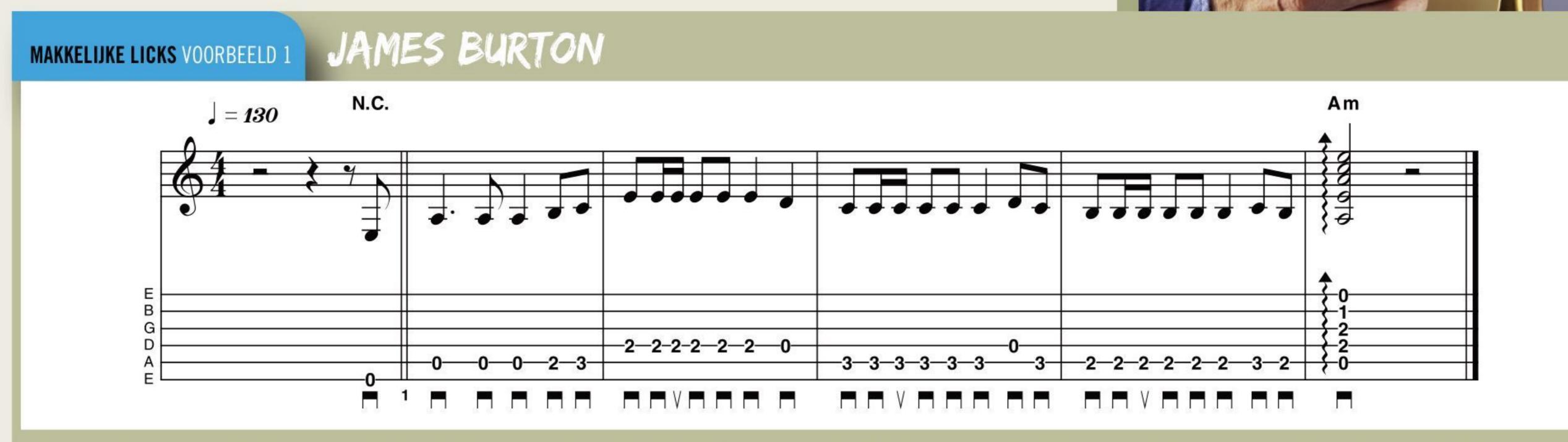
GITARIST EXTRA Audiovoorbeelden bij de workshop op Gitarist Extra

NIKS DAN LICKS

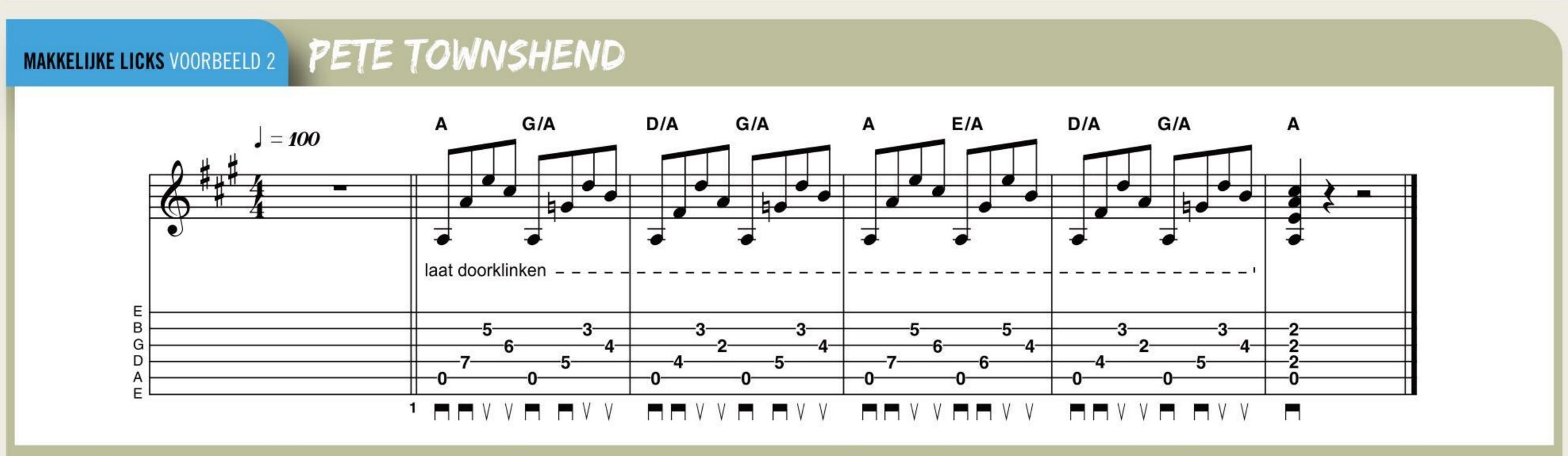
www.gitarist.nl/extra

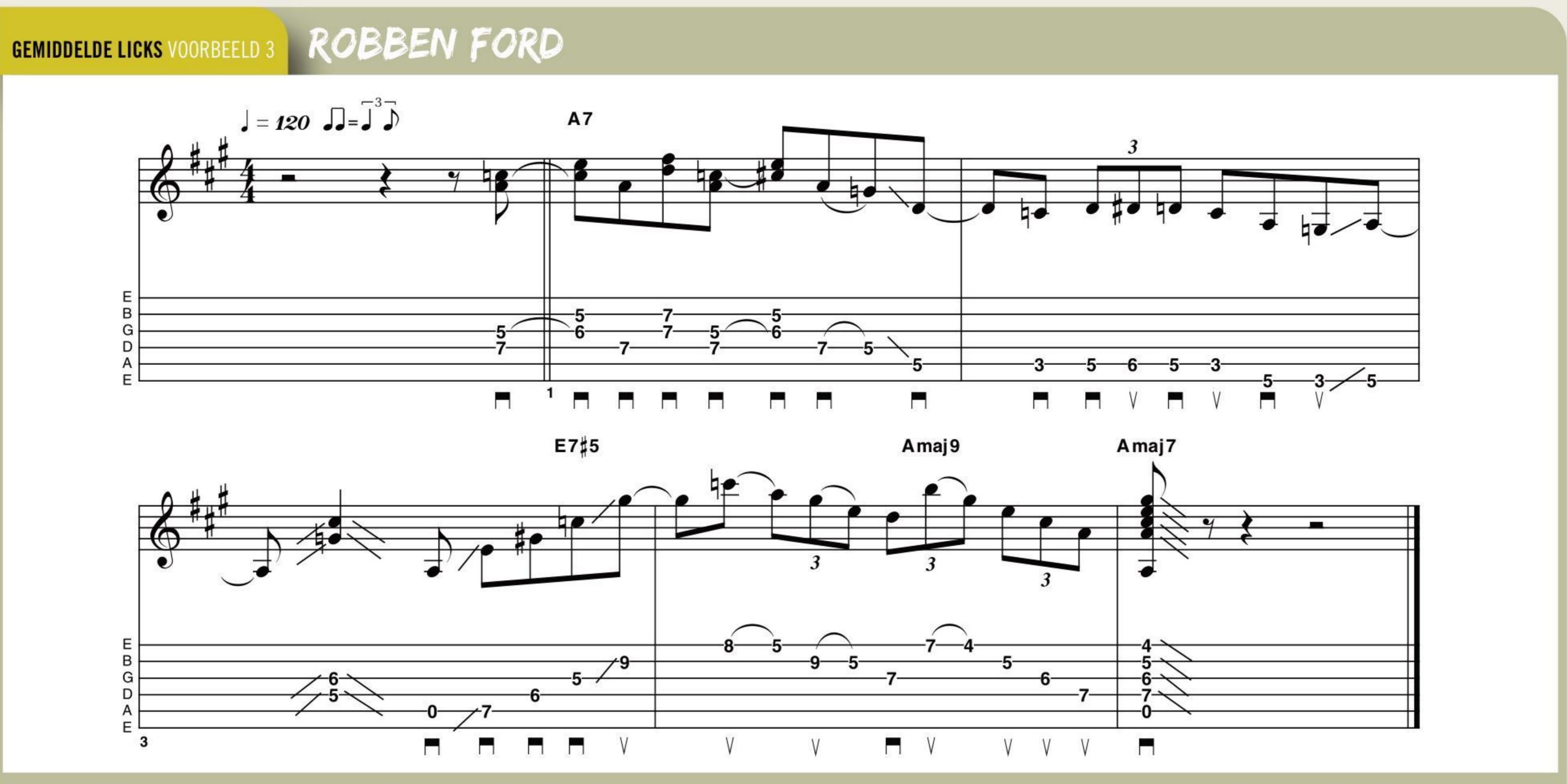
Zes verse licks, zo uit de oven. Makkelijk, gemiddeld en gevorderd. Wie hapt? tekst Pat Heath

James Burton was dé gitarist van de begindagen van de rock 'n' roll. Bovenstaande lick is een voorbeeld van wat hij live gespeeld zou kunnen hebben met Elvis Presley. De toonsoort is A mineur en sommige noten worden strategisch dubbel aangeslagen. Speel dit met een clean brugelement. Onthoud deze stijl voor als je ooit gevraagd wordt muziek te maken voor een Quentin Tarantino-film.

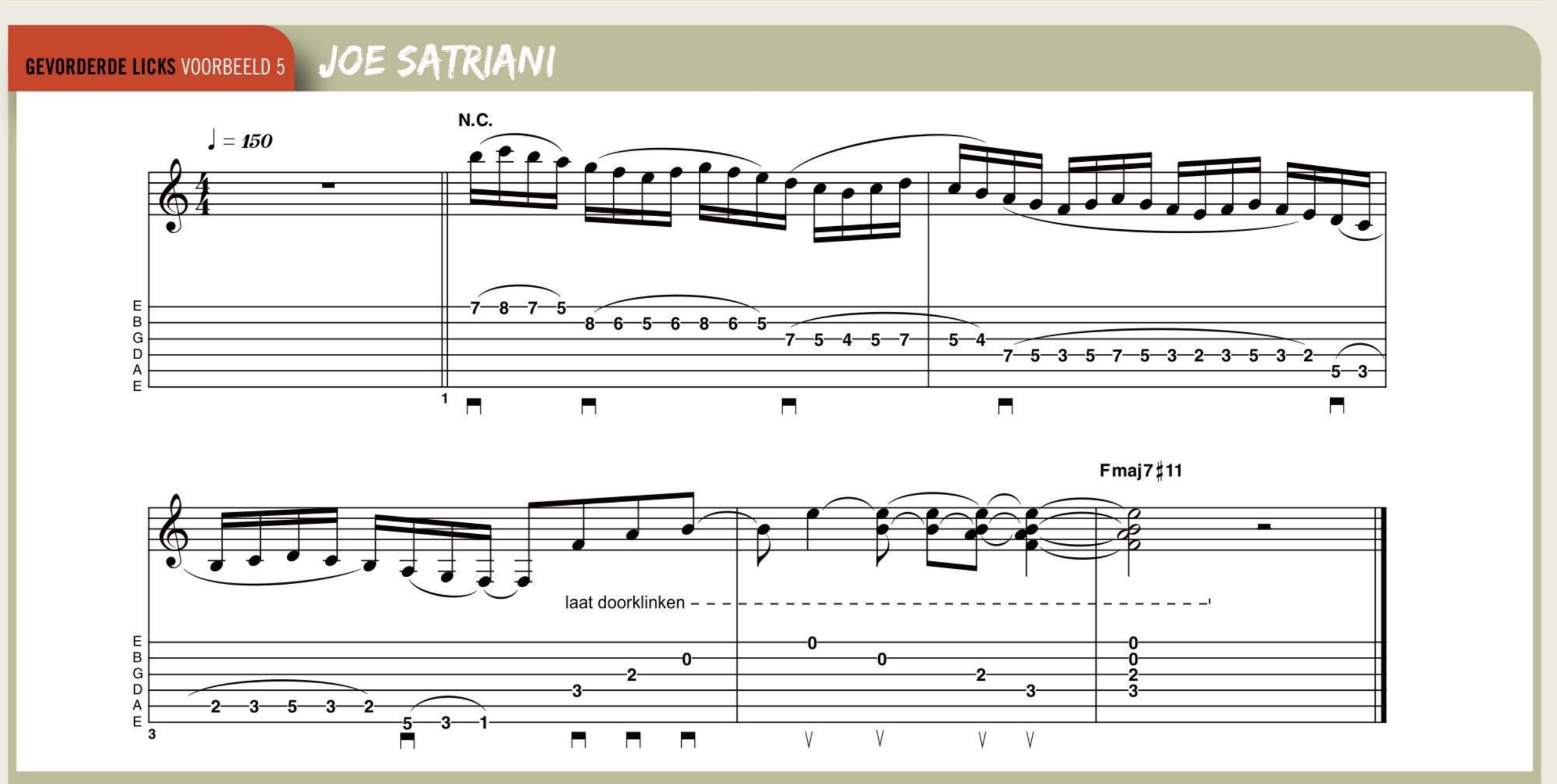

Deze gitaarakkoorden doen het prima als intro en klinken als een Hammond-orgelpartij op een Who-album. Leer eerst de /A akkoorden pakken en sla de snaren daarna een voor een aan, als gebroken akkoorden. Pete's gepatenteerde 'windmolen'-aanslagtechniek kan, maar wordt niet aangeraden.

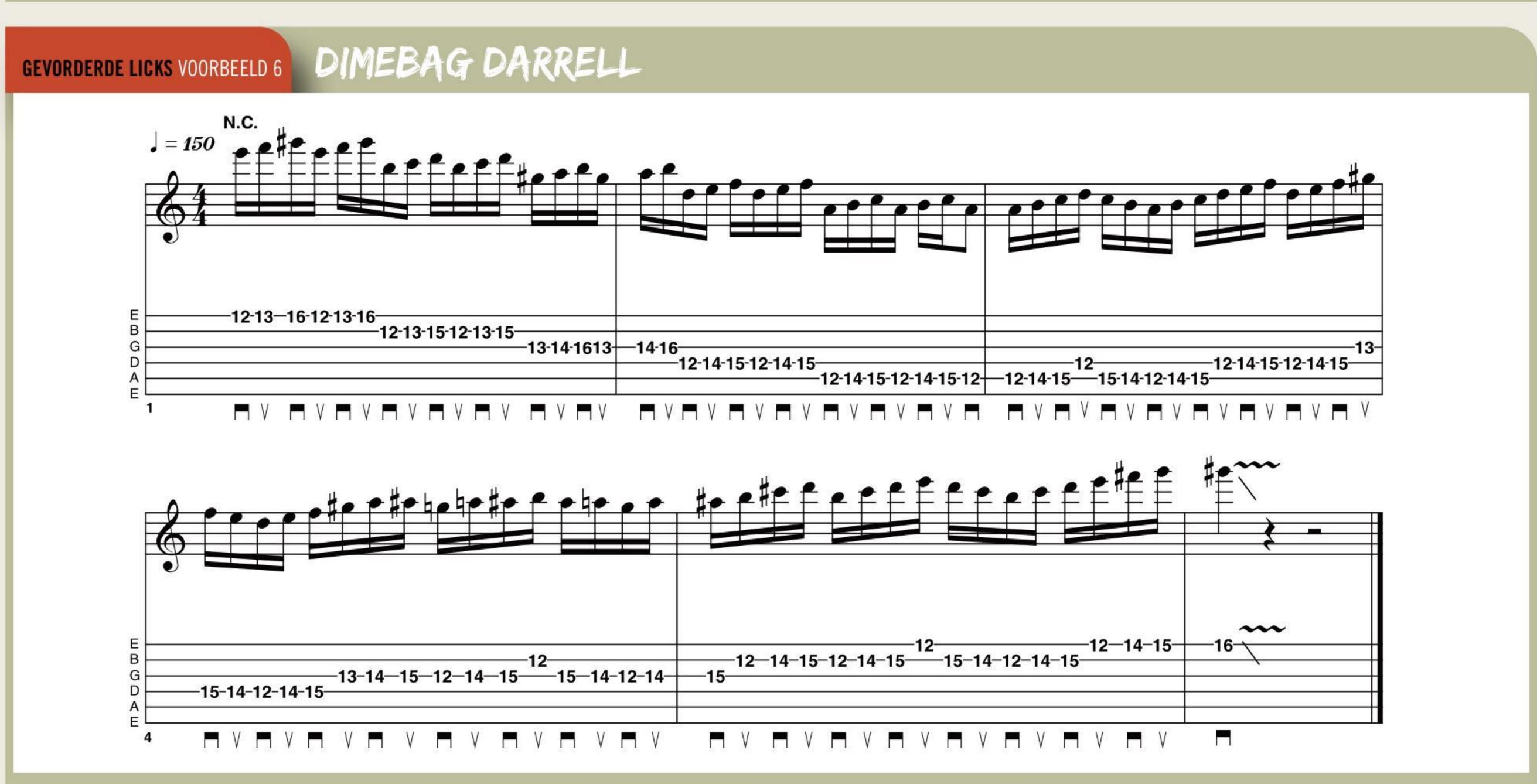

Pak een A mineur drieklank in het vijfde en zevende vakje, sla naar beneden aan en voeg met een hammer-on de grote terts (C‡, zesde vakje, G-snaar) toe. Wat volgt is een lick in A mineurpentatonisch, inclusief de blue note \5 (E\). Speel vanaf de losse A-snaar het E+ akkoord, en los de lick op via een frase in A melodisch mineur en een A maj9 arpeggio.

Dit korte akkoordenschema doet het goed als turnaround of slot. De grondtoon van het Fmaj7 akkoord gaat chromatisch omhoog tot je bij het volle A7 akkoord aankomt. Speel dit fragment met een lekker pittige swing. De overgang van Dm7 naar Dm7,5 bevalt me en de opgebouwde spanning lost mooi op in een Cmaj9 akkoord - al is het dan in de vorm van een arpeggio.

De legato-meester maakt graag gebruik van toonladder-vingerzettingen met drie tonen per snaar. Dit fragment in de stijl van Satch eindigt uiteindelijk in een F akkoord met lydische boventonen. Sla alleen de eerste toon van elke snarengroep aan en doe de rest af met legato-technieken, dus hammer-ons en pull-offs. Let op de positiewisseling naar de tweede positie in maat 2.

Dime was van oorsprong een bluesrockgitarist die pas op de Pantera-albums viel voor de charmes van de E frygisch-dominant toonladder. Onderstaand idee maakt gebruik van beide klankkleuren. Speel dit voorbeeld met strikt en staccato alternate-picking. Je daalt af via de al genoemde frygisch-dominante toonladder en raakt onderweg ook nog de grote en kleine terts bij de stijgende bluestoonladder.

JAMTRACK

JAMTRACK SPEEL GITAAR MET EEN BAND

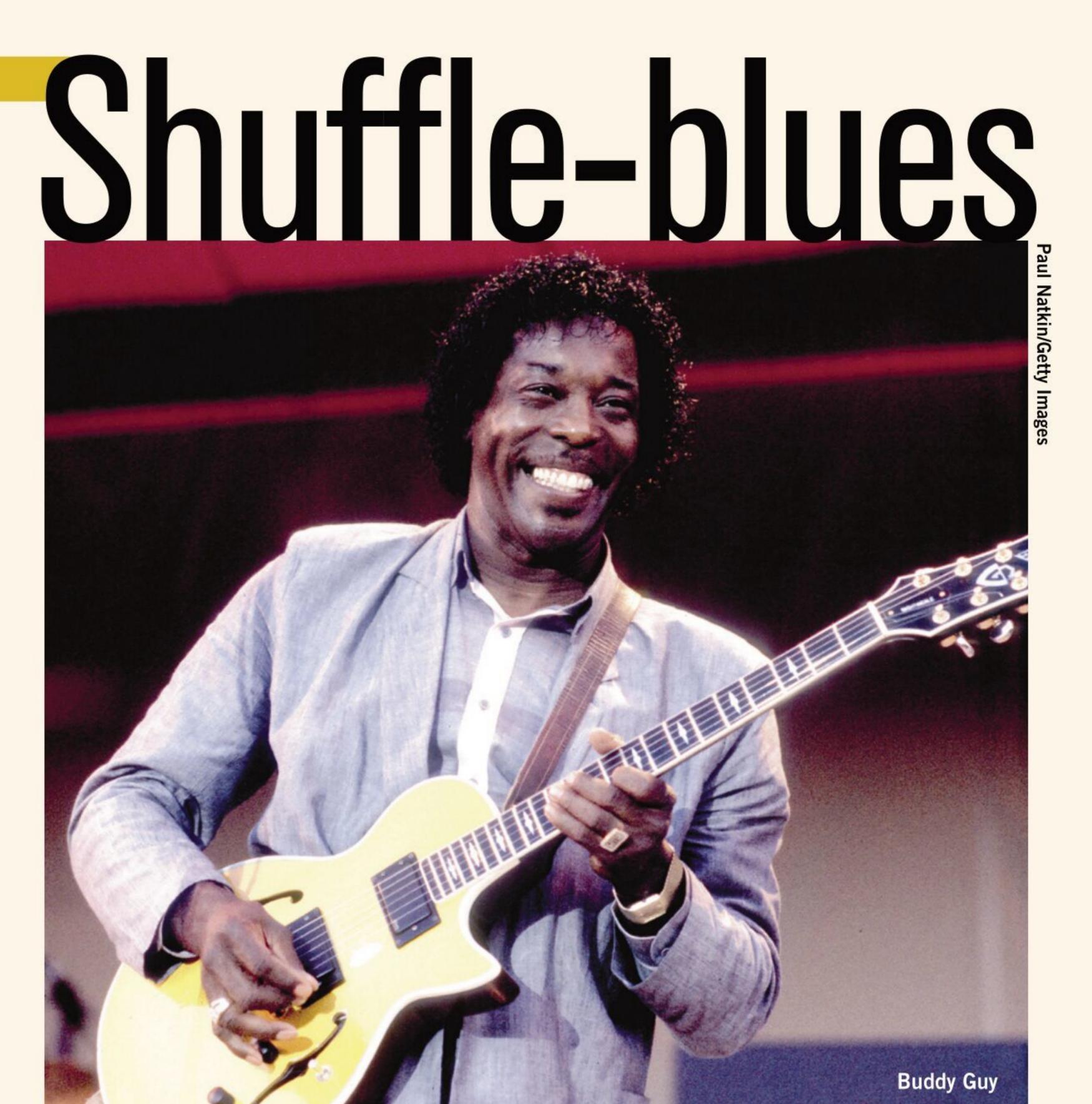
Speel mee met deze authentieke swingfeelblues-jamtrack en klink als een legende uit Chicago.

hicago blues is een stijl die populair werd dankzij mannen als Muddy Waters, Buddy Guy, Otis Rush, Bo Diddley en vele anderen. De basis van dit typisch Amerikaanse genre lag in de jaren veertig en vijftig en ontstond toen men elektrische instrumenten ging gebruiken voor de van oorsprong akoestische blues.

In die tijd waren buizenversterkers nieuw en hightech, dus voor een authentieke sound kies je een warme toon met een beetje overdrive - liefst zo dat de versterker pas vervormt als je hard aanslaat. Draai het volume op je gitaar terug naar 6 of 7 voor een cleane sound, of als je met akkoorden wilt begeleiden.

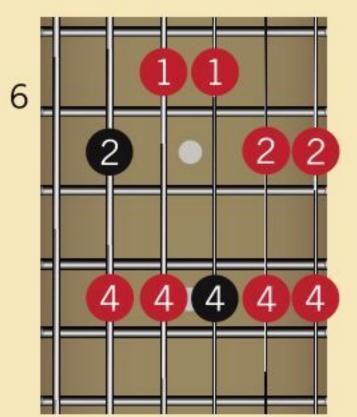
De track van deze maand is een bluesschema van twaalf maten, maar dan in twee varianten. Een twaalfmatenschema als dit wordt nog steeds heel veel gebruikt in muziek en is niet moeilijk om over te soleren. Er zijn heel wat toonladders die je kunt gebruiken, maar je kunt het ook met één af.

Let op de shufflegroove in onze begeleidingstrack. De noten op een zwaar maatdeel duren langer dan die op een licht maatdeel en dat geeft dat typische ritme dat je zo vaak hoort in blues.

Toonladders

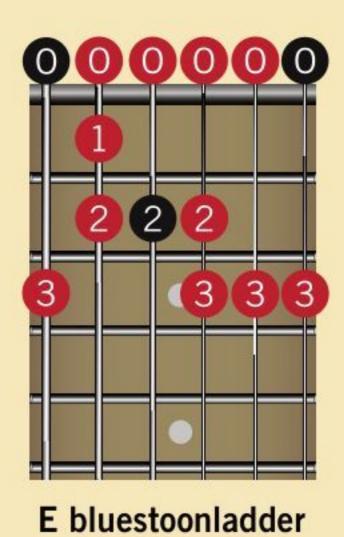
Deze toonladders kunnen over de hele track gebruikt worden. E majeurpentatonisch en mixolydisch klinken vrij opgewekt, de bluesladder klinkt een stuk gemener. Gevorderde gitaristen kunnen de akkoorden volgen met A en B majeurpentatonisch, mixolydisch of de bluesladder. Schuif de vingerzettingen daarvoor naar de juiste plaats op de hals.

6 2 2 2 1 1 4 4 4 4 4 4

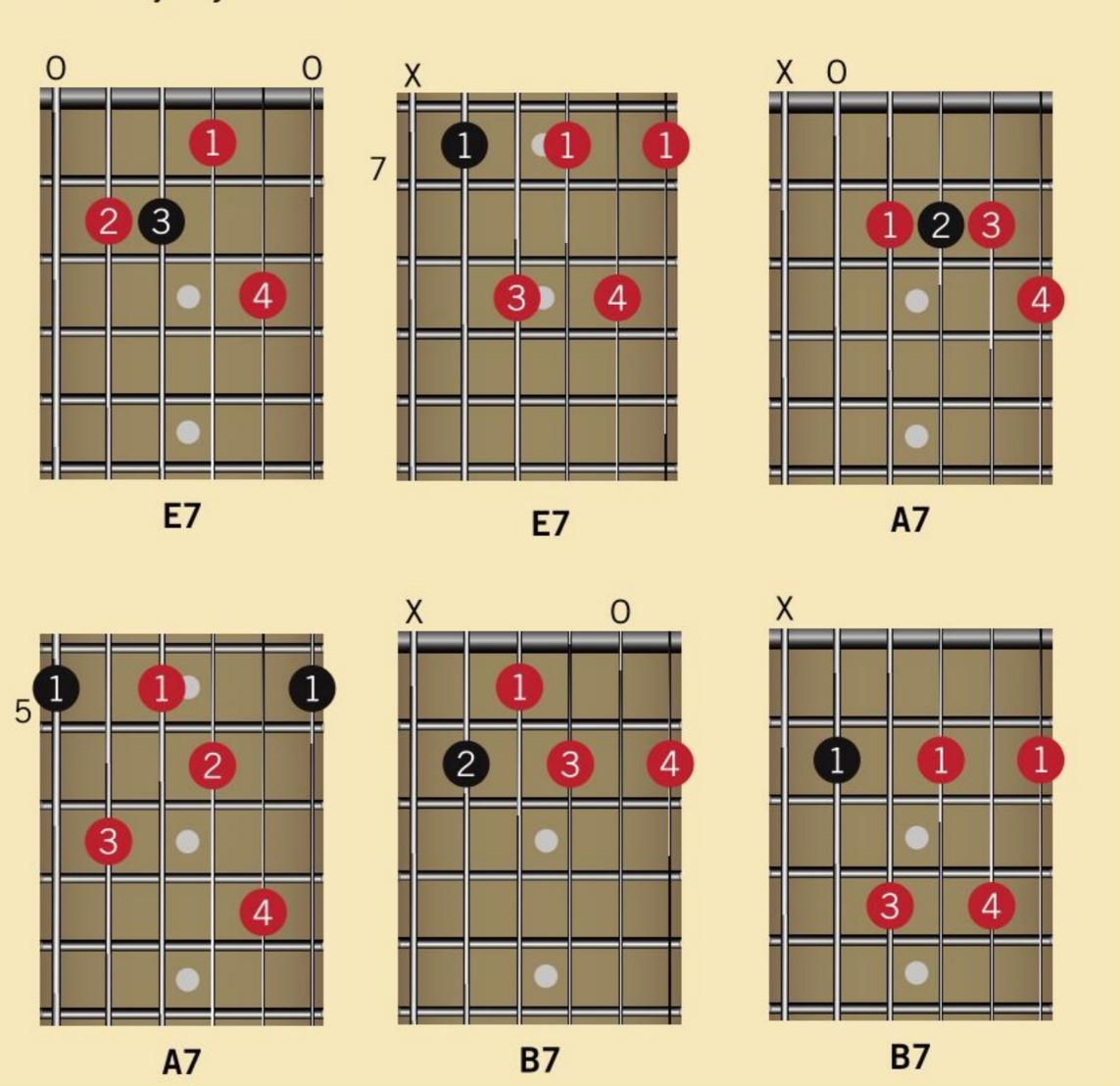
E majeurpentatonisch

E mixolydisch

Akkoorden

We geven je twee vingerzettingen per akkoord - voldoende om je door de track heen te helpen. Natuurlijk mag je ook andere grepen gebruiken als je die kent. Experimenteer er maar op los! Je kunt ook kiezen voor uitgebreidere dominantakkoorden als 9 en 13 (E9, E13 enzovoorts) als je die in de vingers hebt, voor een jazzy sound.

JAMTRACK

The Blues Has Been Talkinng

SPIEKBRIEFJE

Tempo: 100 bpm Maatsoort: 4/4

Toonsoort/toonladder: E bluestoonladder

INTRO/BRUG/OUTRO

x3

1. B7/// A7//: | E7///// B7/1

COUPLET

REFREIN

A7//////E7//////

Couplet en refrein van deze track volgen elk een twaalfmaten-bluesschema. Bij ons heeft het refrein minder akkoordwisselingen en klinkt dus stabieler dan het couplet, dat meer variatie kent. Merk op hoe zoekend het intro klinkt - dat komt omdat het zich afspeelt rond het B7 akkoord en niet rond het 'thuisakkoord' E7.

02

03

Guitar Shop Delft • Nieuwe Langendijk 15 • 2611 VG Delft

guitar shop delft

Gitaar speciaalzaak voor akoestische- en elektrische (bas)gitaren en versterkers. Tevens onderhoud, modificatie en reparatie van gitaren en versterkers.

015 - 212 98 95 • www.guitarshopdelft.nl • info@guitarshopdelft.nl

05

06

Adverteren
op deze pagina?
Bel of mail Ollie Schmitz: 020 675 5308 ollie@k18.nl

WWW.THEGUITARSHOP.NL

De Snaar -Sinds 1978www.desnaar.nl

10

europa's online snarenspecialist

t. +31 (0)33 453 74 16 www.lordofthestrings.com

ABONNEER JE OP ONS YOUTUBE-KANAAL!

www.youtube.com/c/aquariumsessions

Een project van Musicmaker, Gitarist, Slagwerkkrant, De Bassist en Interface

Mede mogelijk gemaakt door Q-Factory Amsterdam. Powered by Audient, Auralex, Blue, Bose, Tama, Pro Tools

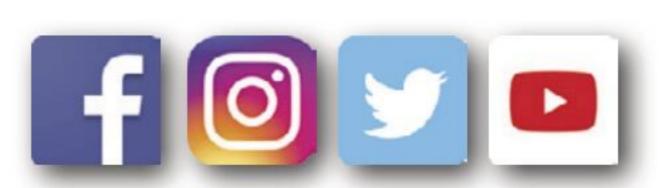

13

Gitarist. Overal.

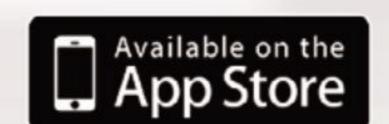
Lees. Like. Deel.

www.gitarist.nl

www.readly.nl | www.magzine.nu

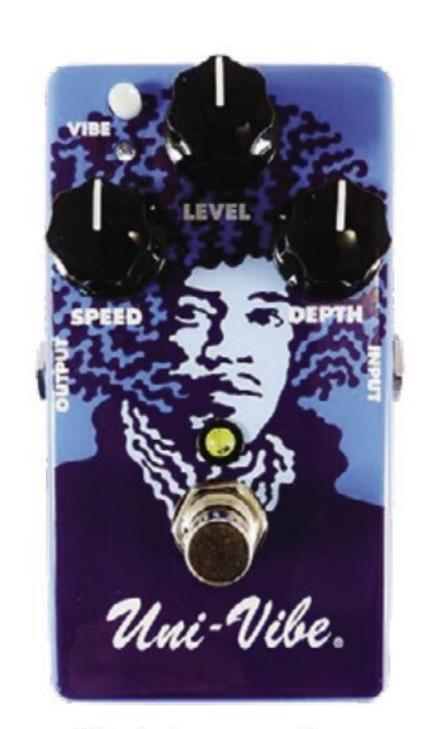

Gitarist | Events

Zoals alles en iedereen hebben we voorlopig geschakeld naar online events. En lekker veel ook. Check de Jimi Hendrix-workshopvideo's die we de laatste weken hebben gepubliceerd en doe mee aan het Zoom Event zaterdag 27 februari! Zet wel alvast zaterdag 20 november in je agenda, want dan gaan we echt 'real live' met Amsterdam Guitar Heaven: workshops en gearshow in Q-Factory Amsterdam!

Carrier van 27-2: SEGA Award afsluitend Zoom Event

De legacy van Jimi Hendrix - doe mee aan de zoom-sessie!

Maak kans op deze exclusieve Dunlop Jimi Hendrix Univibe

Doe mee aan het Zoom Event 'De legacy van Jimi Hendrix', zaterdag 27 februari van 13.00-18.00 uur! De Sena Performers Guitar Award (SEGA) organiseert in samenwerking met Gitarist dit Zoom Event waaraan je kunt meedoen met vragen stellen aan en topics bespreken met topgitaristen Vedran Mirčetič (De Staat), Kees Lewiszong (Navarone), Pablo van de Poel (DeWolff), Jerôme Hol (Hans Dulfer), Bram van den Brekel (Nachtschade), Davor Lazic (Mala Vita), Jack Pisters en ritmesectie Manuel Hugas en Joost Kroon.

Op zaterdag 27 februari zijn er drie sessies waaraan je met één gratis Zoom-link kunt meedoen. Thema's: Wat betekent Jimi Hendrix voor het gitaarspelen anno nu? Wat vernieuwde hij aan het gitaarspel? De gitaristen tonen zijn speeltechnieken en vertellen over de invloed van Hendrix op hun eigen aanpak. En jij kunt als je deelneemt de gitaristen het hemd van het lijf vragen!

13.00-14.00: Pablo van de Poel (Fuzz & Volume), Bram van de Brekel (Exploring The Blues), Kees Lewiszong (Effecten & Marshalls) 14.30-15.30: Vedran Mirčetič (Soepele Slaghand), Jack Pisters (Chordal Magic), Davor Lazic (Electric Ladyland), Jerôme Hol (Doublestops)

16.00-17.00 met uitloop: **Kees Lewiszong** (Effecten & Marshalls), **Joost Kroon & Manuel Hugas** (Ritmesectie in Triobezetting), **Pablo van de Poel** (Fuzz & Volume) Jack Pisters is moderator bij alle drie de sessies.

Aan het eind van de laatste sessie maak je kans prijzen te winnen, waaronder een limited edition **Dunlop Jimi Hendrix JHM3EHT Experience Hendrix Tour Univibe** effectpedaal - er zijn er slechts 500 van, wereldwijd!

Meedoen? Schrijf je (gratis) in via deze links:

www.sega-award.com/ www.dutchperformershouse.nl, dan sturen we je de Zoom-link waarmee je in de hierboven aangegeven time-slots kunt meedoen.

Acht videoworkshops

Van zeven gitaristen en één ritmesectie hebben we in februari online workshops gepubliceerd rondom 'De legacy van Jimi Hendrix'. Kijk de video's nu terug op Gitarist.nl, sega-award.com, of ons YouTubekanaal GitaristVideo. Alle gitaristen belichten een aspect van het spel van Jimi Hendrix in een videoworkshop van een kwartier: Kees Lewiszong, Jerôme Hol, Vedran Mirčetič, Bram van den Brekel, Jack Pisters, Davor Lazic, Manuel Hugas/Joost Kroon en Pablo van de Poel.

Video Awardshow Jimi Hendrix

Als je de schitterende, 5 kwartier durende concertdocumentaire van de awardshow rondom de
postume uitreiking van de SEGA Award aan Jimi
Hendrix nog niet hebt gezien, kijk dan snel op de
YouTube-kanalen van de GitaristVideo of SEGA
European Guitar Award, want die wil je niet missen!
In de concertdocumentaire krijg je de volgende gitaristen te zien, die allemaal een Hendrix-nummer
voor hun rekening nemen: Leendert Haaksma,
Pablo van de Poel, Jan Akkerman, Vedran Mirčetič,
Anton Goudsmit, Kees Lewiszong, Jack Pisters,
Teun Putker en Eric Vaarzon Morel.

De concertdocumentaire, workshopserie en het Zoom Event zijn een project van de Sena Performers Guitar Award (SEGA). Gitarist Magazine is partner van het project.

SERVICEDESK

Neem nu een jaarabonnement op **Gitarist En krijg er een mooi welkomstcadeau bij!**

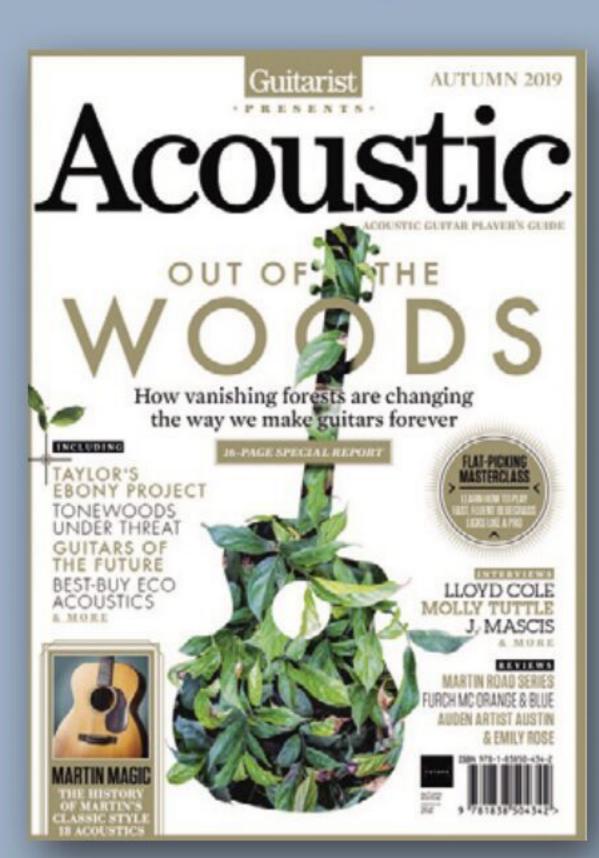
12 edities voor € 69,90

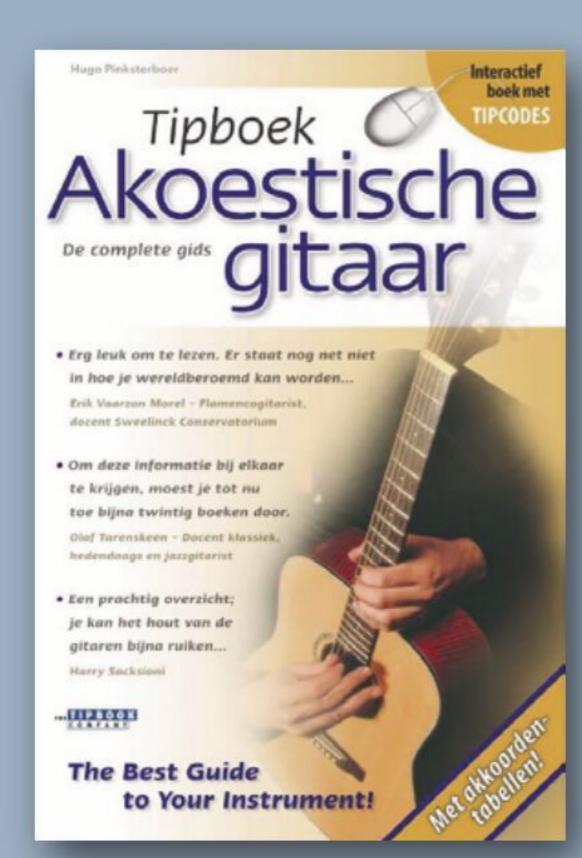
Dat is 20% korting op de losse nummer prijs

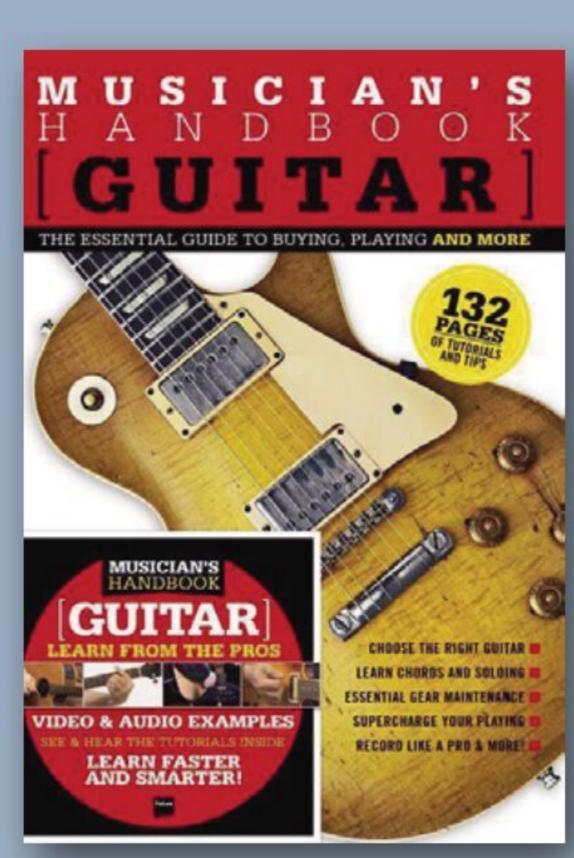
Plus naar keuze een van de items hieronder afgebeeld - of een ander cadeau dat je op Muziekmagazines.nl kan uitkiezen!

Gitarist stuurt je een welkomstcadeau op als je nu een jaarabonnement (12 edities) neemt! (zolang de voorraad strekt) Kies een van de volgende cadeaus:

Acoustic Special Out of the Woods (t.w.v. € 23,90, 116p), Tipboek Akoestische Gitaar (t.w.v. € 17,50, 262p), Musician's Handbook Guitar The Essential Guide to Buying, Playing and more - incl. cd (t.w.v. € 23,90), of een jaarabonnement (6 edities) op Musicmaker (t.w.v. € 29,90). Let wel: je zit nóóit vast aan een abonnement; je kunt altijd opzeggen als de abonnementsperiode verlopen is!

Bestel nu! Ga naar:

muziekmagazines.nl/gitarist of bel 020 675 5308.

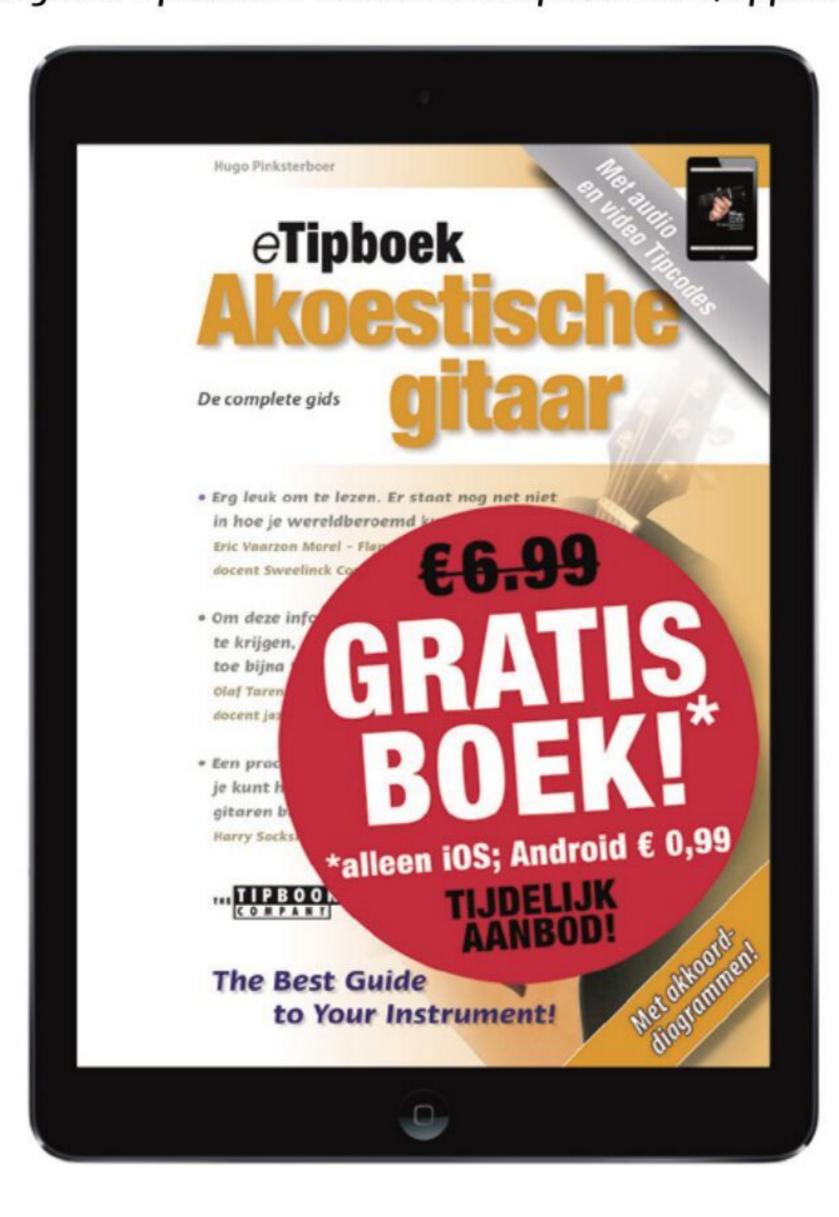
Gitarist Adverteerdersindex			
Alphenaar	68	Key Music	32/68
Aquarium Sessions	52	Lefty Guitars	68
De Snaar	68	Lord Of The Strings	68
Diamond Guitars	68	Mainstreet	68
Dijkman	68	Muziekmagazines.nl	38
Fender	76	North End Music	68
FGN	15	Sacksioni	68
Gitaarschool Apeldoorn	44	Sound Service	75
Gitaarshop Heemstede	68	Stage Coach Sessions	54
Gitarium	68	Texas & Tweed	74
Gretsch	29	TFOA	68
Guitar Shop Delft	68	The Music Alliance	20
Guitarshop Apeldoorn	68	Thomann	24/25
Homestead	68	Tipbook Company	74
HyperActive	10	Universal Audio	37
Jackson	03	Van De Moer Instrumenten 68	
K18	70	Voerman & Meyer	13
Kees Dee	68	Yamaha	43

VOOR NIKS

Ze zijn gek, die jongens van de Tipbook Company. Zes geactualiseerde e-boeken bomvol informatie, maar liefst 200 tot 300 pagina's dik. Nu geen €17,50 (print) of €6,99 (eTipboek), maar helemaal gratis* te downloaden via www.tipbook.com/apps. Cadeautje!

*Tijdelijke actie. Normale prijs eTipboek €6,99. Nu gratis voor iOS; €0,99 voor Android. Geldt voor alle digitale Tipboeken. Check www.tipbook.com/apps. Papieren Tipboeken: €17,50 per 01-02-1016.

Vanuit de diepte van de diepste duisternis tot de verlatenheid van winterse woestenijen, de LTD Arctic Metal-serie combineert eenvoud met verwoestende brutaliteit. Gebouwd met dezelfde hoge kwaliteit als onze LTD Deluxe "1000-serie", heeft de Arctic Metal-serie een ontwerp-thema met de Snow White Satin- afwerking en een coil-split EMG 81TW-pickup met bijpassende witte kap, samen met enkele high-end specificaties zoals roestvrijstalen frets. Er zijn vijf modellen in de Arctic Metal- serie beschikbaar, dus kies er een, plug heb in je versterker en laat je bevroren woede gaan. De LTD Arctic Metal-serie is nu verkrijgbaar bij uw erkende ESP-dealer.

and the distinctive neadstock commonly tound on render guitars and basses are trademarks of tivitic, kegistered in the U.S. and foreign countries. All rights reserved.

The One. For All.

Fender

The American Professional II

The American Professional II Stratocaster® in Miami Blue features V-Mod II pickups, a Deep "C" neck with rolled edges and a 2-Point Synchronized Tremolo with a cold-rolled steel block.

The American Professional II Series: Played by more artists on more stages. Night after night.